

Официален вестник

на Европейския съюз

C 76 E

Издание
на български език

Информация и известия

Година 53
25 март 2010 г.

Известие №	Съдържание	Страница
	I Резолуции, препоръки и становища	
	РЕЗОЛЮЦИИ	
	Европейски парламент	
	СЕСИЯ 2008—2009	
	Заседания от 18 и 19 февруари 2009 г.	
	Протоколите от тази сесия са публикувани в ОВ С 202 Е, 27.8.2009 г.	
	ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ	
	Сряда, 18 февруари 2009 г.	
2010/C 76 E/01	Хуманитарна помощ за ивицата Газа Резолюция на Европейския парламент от 18 февруари 2009 г. относно хуманитарната помощ за ивицата Газа ...	1
	Четвъртък, 19 февруари 2009 г.	
2010/C 76 E/02	Специално място за децата във външните действия на ЕС Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно специално място за децата във външните действия на ЕС (2008/2203(INI))	3
2010/C 76 E/03	Прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност (2008/2246(INI))	11
2010/C 76 E/04	Социална икономика Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно социалната икономика (2008/2250(INI))	16

BG

2010/C 76 E/05	Психично здраве Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно психичното здраве (2008/2209(INI))	23
2010/C 76 E/06	Първа оценка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно първата оценка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност (2008/2214(INI))	30
2010/C 76 E/07	Обща политика в областта на рибарството Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно приложните изследвания, свързани с общата политика в областта на рибарството (2008/2222(INI))	38
2010/C 76 E/08	Европейска професионална карта за доставчиците на услуги Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно създаването на европейска професионална карта за доставчиците на услуги (2008/2172(INI))	42
2010/C 76 E/09	Действия на Общността във връзка с китолова Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно действия на Общността във връзка с китолова (2008/2101(INI))	46
2010/C 76 E/10	Участие на Общността в Европейската аудиовизуална обсерватория Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно участието на Общността в Европейската аудиовизуална обсерватория (2008/2179(INI))	49
2010/C 76 E/11	Предполагаемо използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. за предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници	51
2010/C 76 E/12	Годишен доклад относно главните аспекти и основните решения в областта на ОВППС Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) за 2007 г., представен на Европейския парламент в изпълнение на точка Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (2008/2241(INI))	54
2010/C 76 E/13	Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) (2008/2202(INI))	61
2010/C 76 E/14	Ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС (2008/2197(INI))	69
2010/C 76 E/15	Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието (2008/2231(INI))	76

Сряда, 18 февруари 2009 г.

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Хуманитарна помощ за ивицата Газа

P6_TA(2009)0057

Резолюция на Европейския парламент от 18 февруари 2009 г. относно хуманитарната помощ за ивицата Газа

(2010/С 76 Е/01)

Европейският парламент,

- като взе предвид предходните си резолюции за Газа и по-специално резолюциите от 16 ноември 2006 г. относно положението в ивицата Газа ⁽¹⁾, от 11 октомври 2007 г. относно хуманитарното положение в ивицата Газа ⁽²⁾, от 21 февруари 2008 г. относно положението в ивицата Газа ⁽³⁾ и от 15 януари 2009 г. относно положението в ивицата Газа ⁽⁴⁾,
  - като взе предвид резолюции 242 от 22 ноември 1967 г. (S/RES/242), 338 от 22 октомври 1973 г. (S/RES/338) и 1860 от 8 януари 2009 г. (S/RES/1860) на Съвета за сигурност на ООН,
  - като взе предвид Четвъртата женеvsка конвенция от 12 август 1949 г. относно защитата на цивилните лица във военно време,
  - като взе предвид Плана за бързо действие на Агенцията на ООН за подпомагане на палестинските бежанци в Близкия изток (UNRWA), който предвижда възстановяване на услугите от първа необходимост за бежанците в Газа (януари - септември 2009 г.),
  - като взе предвид член 103, параграф 2 от своя правилник,
- A. като има предвид, че конфликтът в ивицата Газа допълнително утежни хуманитарната криза в региона, която достигна нечовешко равнище и като има предвид, че 88 % от населението в Газа зависи от помощи под формата на хранителни продукти;
- B. като има предвид, че контролно-пропускателните пунктове от и към Газа са затворени от 18 месеца насам и че забраната за движението на лица и стоки възпрепятства доставянето на хуманитарна помощ за населението и като има предвид, че количеството стоки, което е разрешено да се внася в ивицата Газа, е недостатъчно дори за задоволяване на основни човешки потребности;
- B. като има предвид, че обществените услуги от ключово значение в ивицата Газа са изправени пред сериозни затруднения поради липсата на основни материали, необходими за тяхното функциониране и като има предвид, че липсата на лекарствени средства и гориво в болничните заведения продължава да излага на опасност живота на палестинци;

⁽¹⁾ ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 324.⁽²⁾ ОВ С 227 Е, 4.9.2008 г., стр. 138.⁽³⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0064.⁽⁴⁾ Приети текстове, P6_TA(2009)0025.

Сряда, 18 февруари 2009 г.

- Г. като има предвид, че UNRWA и Световната програма по прехраната играят роля от първостепенно значение, като снабдяват със стоки от първа необходимост населението в ивицата Газа с пълната подкрепа на международната общност; като има предвид, че част от продуктите в рамките на хуманитарната помощ с храни, насочена към подобряване на условията на живот в региона, загубиха годността си в резултат от препятствията по веригата за доставяне; като има предвид, че на 3 и 5 февруари 2009 г. Хамас иззе стотици колети с хранителни продукти и хиляди завивки, предназначени за цивилните жители на Газа, и които бяха върнати вследствие на прекратяването на всякакво внасяне на помощи от UNRWA в ивицата Газа;
- Д. като има предвид, че значителната финансова помощ от страна на Европейския съюз за палестинците изигра важна роля в опита за предотвратяване на хуманитарна катастрофа в ивицата Газа и като има предвид, че въпреки всички препятствия Съюзът продължава да предоставя хуманитарна помощ;
- Е. като има предвид, че на 2 март 2009 г. в Шарм Ел Шейх ще бъде проведена международна конференция в подкрепа на палестинската икономика за възстановяването на Газа;
1. Признава страданията на палестинското население в ивицата Газа и призовава за незабавно и безпрепятствено увеличаване на хуманитарната помощ за тях, помощ, която представлява морално задължение и която трябва да се предоставя без никакви условия и ограничения; призовава израелските органи да позволят организирането на непрекъснат и достатъчно голям поток на хуманитарна помощ, включващ всички материали и оборудване за UNRWA и други агенции на ООН, както и за международни агенции, необходими за изпълнението на задълженията им, така че да се отговори на потребностите на населението;
  2. Още веднъж призовава за прекратяване на блокадата на ивицата Газа съгласно споразумението за движение и достъп от 15 ноември 2005 г., както и за незабавно и дългосрочно отваряне на пропускателните пунктове за лица и стоки и за предотвратяването на контрабандата и незаконната търговия с оръжие и мунициипии;
  3. Призовава за подробна оценка на пораженията в ивицата Газа и за задълбочено проучване на потребностите на населението на Газа, които могат да служат за основа на планове за възстановяване;
  4. Призовава за финансово, икономическо и социално възстановяване на ивицата Газа, което е основен фактор за сигурността в региона; припомня, че в съответствие с ангажиментите, поети от международната общност и Съюза, помощта следва да включва плащания в брой за изплащане на заплати, пенсии и помощи за най-уязвимите лица и семейства и призовава израелските органи да не възпрепятстват извършването на банкови парични преводи;
  5. Счита наред с това, че с оглед международната конференция в подкрепа на палестинската икономика за възстановяването на Газа, която ще се проведе в Шарм Ел Шейх на 2 март 2009 г., за всяка устойчива политика за възстановяване и развитие на ивицата Газа е необходимо дълготрайно прекратяване на огъня, съпътствано от възобновяване на сериозни мирни преговори между израелци и палестинци, а също и от процес на национално помирение между палестинците;
  6. Отново подчертава, че финансовата подкрепа за палестинците от страна на Европейския съюз не следва да се подкопава от продължаващи разрушения, намаляващи подкрепата за проектите за възстановяване от страна на европейското обществено мнение;
  7. Призовава Комисията да изготви цялостен преглед и оценка на средносрочните и дългосрочните перспективи за проекти за възстановяване в ивицата Газа, финансирани от Европейския съюз в рамките на механизма за финансиране PEGASE (Палестинско-европейски механизъм за управление на социално-икономическа помощ) и ЕЧНО (ГД „Хуманитарна помощ“ на Европейската комисия), както и на техните бюджетни последици; настоятелно призовава другите донори да поемат ангажименти на горепосочената международна конференция, както и да изпълнят вече поетите ангажименти на донорската конференция в Париж от 17 декември 2007 г.;
  8. Отново подчертава, че за функция 4 от бюджета на ЕС редовно не се осигурява достатъчно финансиране и че поемането на ангажимент за допълнителна помощ за Газа следва да не бъде в ущърб на други политики; подчертава още, че допълнителни средства могат да бъдат мобилизирани при използване на всички средства, предвидени в Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽¹⁾;

(1) ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

9. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, върховния представител по Общата външна политика и политика на сигурност, правителствата и парламентите на държавите-членки, пратеника на Четворката за Близкия изток, президента на Палестинската автономна власт, Палестинския законодателен съвет, израелското правителство и Кнесета.

Специално място за децата във външните действия на ЕС

P6_TA(2009)0060

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно специално място за децата във външните действия на ЕС (2008/2203(INI))

(2010/С 76 Е/02)

Европейският парламент,

- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 февруари 2008 г., озаглавено „Специално място за децата във външните действия на ЕС“ (COM(2008)0055),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 5 февруари 2008 г., озаглавен „Децата в извънредни и кризисни ситуации“ (SEC(2008)0135),
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията от 5 февруари 2008 г. озаглавен „План за действие на Европейския съюз относно правата на децата във външните действия“ (SEC(2008)0136),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 9 април 2008 г. озаглавено „ЕС като глобален партньор за развитие: ускоряване на напредъка към Целите на хилядолетието за развитие“ (COM(2008)0177),
- като взе предвид заключенията на Съвета от 26 май 2008 г. относно утвърждаването и защитата на правата на детето във външните действия на Европейския съюз – измерение на развитието и хуманитарно измерение,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 19 и 20 юни 2008 г.,
- като взе предвид Насоките на ЕС за утвърждаването и защитата на правата на детето, приети от Съвета през декември 2007 г.,
- като взе предвид Насоките на ЕС за децата и въоръжените конфликти, приети от Съвета през декември 2003 г. и актуализирани версия през юни 2008 г.,
- като взе предвид Контролния списък за интегрирането на защитата на децата, засегнати от въоръжени конфликти, в операциите на Европейската политика на сигурност и отбрана (ЕПСО), приет от Съвета през май 2006 г.,
- като взе предвид Конвенцията на Организацията на обединените нации за правата на детето, приета от Общото събрание на 20 ноември 1989 г. и факултативните протоколи към нея,
- като взе предвид Плана на ЕС за действие относно Целите на Хилядолетието за развитие, приет от Съвета на 18 юни 2008 г.,
- като взе предвид Резолюция № 1612 (2005) на ООН относно децата и въоръжените конфликти, приета от Съвета за сигурност на ООН на неговото 5235-то заседание на 26 юли 2005 г.,

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид конвенциите на Международната организация на труда (МОТ) № 138 относно „минималната възраст“, приета в Женева на 26 юни 1973 г. и № 182 относно „забраната и незабавни действия за ликвидирането на най-тежките форми на детския труд“, приета в Женева на 17 юни 1999 г.,
- като взе предвид Декларацията на Хилядолетието на Организацията на обединените нации (ООН), приета от Общото събрание на 8 септември 2000 г.,
- като взе предвид заключителния документ от Специалната сесия на Общото събрание на ООН за правата на децата, проведена в централата на ООН през май 2002 г., озаглавен „Свят за децата“,
- като взе предвид проучването на Генералния секретар на ООН относно насилието над децата, представено на Общото събрание на ООН на 11 октомври 2006 г.,
- като взе предвид доклада „Децата и Целите на Хилядолетието за развитие“, изготвен за Организацията на обединените нации от Детския фонд на ООН (УНИЦЕФ) през декември 2007 г.,
- като взе предвид доклада относно „Състоянието на децата в света – 2008 г.“, публикуван от УНИЦЕФ през декември 2007 г.,
- като взе предвид Доклада за 2008 г. относно Целите на Хилядолетието за развитие (ЦХР), публикуван от департамента по икономически и социални въпроси към ООН през август 2008 г.,
- като взе предвид Ангажиментите от Париж за закрила на децата срещу незаконно набиране или използването им от въоръжени сили или въоръжени групировки, Парижките принципи и Насоките относно децата, свързани с въоръжени сили или въоръжени групировки, приети от министрите и представители на страните, които се събраха в Париж на 5 и 6 февруари 2007 г.,
- като взе предвид Африканската харта за правата и благосъстоянието на детето, приета от Организацията за африканско единство (ОАЕ) през 1990 г., която влезе в сила на 29 ноември 1999 г.,
- като взе предвид Споразумението от Котону ⁽¹⁾, във вида, в който е изменено ⁽²⁾, по-специално член 9 относно „Съществени елементи относно правата на човека, демократичните принципи и върховенството на закона, и основен елемент относно доброто управление“ и член 26 относно „Въпроси, свързани с младежта“,
- като взе предвид Резолюцията на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС относно правата на децата и децата войници ⁽³⁾, приета в Адис Абеба на 19 февруари 2004 г.,
- като взе предвид резолюцията на Съвместната парламентарна асамблея на АКТЬ-ЕС относно социалните последици от детския труд и стратегиите за борба срещу него, приета в Порт Морсби на 28 ноември 2008 г.,
- като взе предвид Договора от Лисабон за изменение на Договора за Европейския съюз и на Договора за създаване на Европейската общност, подписан на 13 декември 2007 г. в Лисабон, и Консолидираните текстове на Договора за Европейския съюз и на Договора за функционирането на Европейския съюз, по-специално член 3 от Договора за Европейския съюз, който гласи, че Европейският съюз „се бори срещу социалното изключване и дискриминациите и насърчава социалната справедливост и закрила, равенството между жените и мъжете, солидарността между поколенията и защитата на правата на детето“, и че в отношенията си с останалата част от света, ЕС „допринася за мира, сигурността, устойчивото развитие на планетата, солидарността и взаимното уважение между народите, свободната и справедлива търговия, премахването на бедността и защитата на правата на човека и в частност тези на детето“,

⁽¹⁾ Споразумение за партньорство между членовете на Споразумението за партньорство между членовете на групата държави от Африка, Карибите и Тихоокеанския басейн, от една страна, и Европейската общност и нейните държави-членки, от друга страна, подписано в Котону на 23 юни 2000 г. (ОВ L 317, 15.12.2000 г., стр. 3).

⁽²⁾ ОВ L 209, 11.8.2005 г., стр. 27.

⁽³⁾ ОВ С 26, 29.1.2004 г., стр. 17.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия относно политиката на Европейския съюз за развитие, „Европейски консенсус“⁽¹⁾ и в частност изискването правата на децата да бъдат включени в изпълнението на политиката на Общността за развитие,
  - като взе предвид съвместната декларация на Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета, Европейския парламент и Европейската комисия, „Европейският консенсус относно хуманитарна помощ“⁽²⁾; в частност изискването да се обърне специално внимание на децата и на задоволяването на специфичните им потребности,
  - като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, в частност член 24 относно правата на детето,
  - като взе предвид програмата за действие, установена с Решение № 293/2000/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 януари 2000 г. за приемане на програма за действие на Общността (програма Дафне) (2000—2003 г.) за превантивни мерки за борба с насилието срещу деца, младежи и жени⁽³⁾,
  - като взе предвид политическата декларация, приета в Берлин на 4 юни 2007 г. на Европейския форум за правата на детето, която отново изразява желанието за систематично отчитане на правата на децата във вътрешните и външни политики на Европейския съюз,
  - като взе предвид „Рамката за защита, грижа и подкрепа на сираци и уязвими деца, които живеят в свят с ХИВ и СПИН“, публикувана от Световния форум на партньорите през юли 2004 г.,
  - като взе предвид своята резолюция от 3 юли 2003 г. относно „Трафик на деца и деца войници“⁽⁴⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 5 юли 2005 г. относно „Експлоатация на деца в развиващите се страни, със специално внимание върху детския труд“⁽⁵⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 16 януари 2008 г. относно „Към стратегия на ЕС за правата на детето“⁽⁶⁾,
  - като взе предвид член 45 от своя Правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по развитие и становищата на комисията по външни работи, комисията по култура и образование и комисията по правата на жените и равенството между половете (А6-0039/2009),
- А. като има предвид, че осъществяването на правата на децата е от съществено значение за шансовете за успех на всяко от тях, както и за постигане на напредък в изкореняването на бедността;
- Б. като има предвид, че ролята на половете, които обществото възлага на своите деца, имат определящо значение за тяхното бъдеще: техният достъп до храна и образование, участието им в работната сила, статута им във взаимоотношения и физическото и психическото им здраве;
- В. като има предвид, че целите, определени в Конвенцията за правата на детето, остават до голяма степен непостигнати;

⁽¹⁾ ОВ С 46, 24.2.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 25, 30.1.2008 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 34, 9.2.2000 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ С 74 Е, 24.3.2004 г., стр. 854.

⁽⁵⁾ ОВ С 157 Е, 6.7.2006 г., стр. 84.

⁽⁶⁾ Приети текстове, Р6_TA(2008)0012.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Г. като има предвид, че от 2,2 милиарда деца по света, 1,9 милиарда (86 %) живеят в развиващи се страни и над 98 % от децата, които живеят в крайна бедност, живеят в развиващи се страни;
- Д. като има предвид, че всеки ден по света умират повече от 26 000 деца на възраст под 5 години, като в повечето случаи причините са предотвратими и че при съществуващите в момента тенденции целта на ЦХР за намаляване на детската смъртност с две трети няма да бъде постигната до 2045 г.,
- Е. като има предвид точка 9 от програмата за действие, приета на четвъртата световна конференция на жените (проведена в Пекин от 4 до 15 септември 1995 г.), която същевременно е фундаментален принцип, излаган на всички международни конференции за правата на децата през изминалото десетилетие;
- Ж. като има предвид, че ако Договорът от Лисабон бъде ратифициран от всички държави-членки, защитата на правата на детето ще стане конкретна цел на външната политика на Съюза;
- З. като има предвид, че Съветът даде мандат на Комисията да анализира въздействието на положителни стимули върху продажбата на продукти, които са произведени без използването на детски труд, да проучи и докладва относно възможността за допълнителни мерки по отношение на продуктите, които са произведени с използването на най-тежките форми на детски труд;
- И. като има предвид, че правото на децата на образование не подлежи на обсъждане и че образованието и професионалното обучение играят важна роля в стратегията за постепенното премахване на детския труд;
- Й. като има предвид, че комерсиалната експлоатация на деца е грубо нарушение на тяхното човешко достойнство и е в разрез с принципите на социална справедливост;
- К. като има предвид, че тези, които купуват стоки от развиващите се страни имат ключови позиции за определяне и отказване на закупуването на стоки, произведени изцяло или частично с детски труд, и по този начин могат да оказват пряк и ефективен икономически натиск;
1. Приветства посоченото по-горе съобщение на Комисията относно „Специално място за децата във външните действия на ЕС“ и допълнителните работни документи на службите на Комисията, както и съпътстващите заключения на Съвета, като важни стъпки напред към стратегия на ЕС за правата на детето;
  2. Признава, че институциите на ЕС придават все по-голямо значение на правата на децата, но подчертава, че предстои още много работа, за да се изпълнят на практика политическите ангажименти; подчертава, че ако липсва достатъчно финансиране, няма да бъде реализиран нито един от плановете;
  3. Подчертава важното значение на изпълнението на ЦХР относно усилията за защита на правата на децата и настоятелно призовава държавите-членки да изпълнят своите обещания да осигурят достатъчно и предвидимо финансиране чрез предварително определена бюджетна помощ за изпълнение на целите за 2010 г.;
  4. Призовава Съюза да действа решително за елиминиране на всички форми на дискриминация срещу момичетата (от зачеването) и да ангажира достатъчно ресурси за борбата с преодоляване на произтичащите от това неравенства;
  5. Приветства четирите ръководни принципа на плана за действие на Комисията относно правата на децата във външните действия, които включват холистичен и последователен подход към правата на децата;
  6. Признава, че подходът към правата на децата се основава на нормите и принципите, определени в Конвенцията за правата на детето и е насочен към тяхната реализация;
  7. Призовава за присъединяване на Европейската общност към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, както и към други конвенции, които имат отношение към упражняването на правата на децата, осиновяването, сексуалната експлоатация, детския труд, закрилата на децата при въоръжени конфликти и злоупотребата с деца;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

8. Призовава Комисията и държавите-членки да насърчават прилагането на Конвенцията за правата на детето и протоколите към нея и да увеличат подкрепата, оказвана на реформите в правните системи на трети страни, в които е заложена закрилата на децата;
9. Подчертава, че всички действия в полза на правата на децата следва да зачитат първостепенно място на родителите и непосредственото семейно обкръжение на детето, както и основните настойници и попечители, като се отдава специално внимание на подобряването на положението на майките;
10. При все това припомня, че може да бъде в интерес на детето, което е в затруднено положение в семейството си, да бъде отделено от него временно, ако това представлява мярка за защита, по-специално в случай на психо-социални или психиатрични проблеми на родителите, на насилие в семейството, на малтретиране и сексуално насилие;
11. Подчертава неотложната необходимост да се обърне специално внимание на най-уязвимите и намиращи се в състояние на социално изключване момичета и момчета, в т.ч. деца с увреждания, деца мигранти, деца от малцинствата, отделени от семействата си или непридружавани деца и деца, лишени от родителски грижи;
12. Подчертава, че за да се приложи на практика подходът към правата на децата, ЕС трябва да предприеме задълбочен анализ на правата на децата, най-добре при приемането или разглеждането на стратегически документи по държави, региони или конкретни теми, въз основа на който ще се подберат действия и програми, насочени към проблемите на децата; в тази връзка призовава Комисията да представи на Парламента, възможно най-скоро или по време на средносрочните прегледи на програмите за развитие, преглед на дейностите и предоставените средства, свързани с деца;
13. Подчертава, че правата на децата трябва системно да се включват в политическия диалог и обсъжданията на политиките на ЕС с държавите партньори;
14. Призовава Комисията да изготви доклад относно наличието на правно обвързваща клауза за защита на правата на децата в съществуващите международни споразумения между Европейския съюз и трети държави, и ако не съществува - дали такава клауза би могла да бъде включена в споразуменията;
15. Счита, че участието на децата трябва да се институционализира и финансира по-добре в държавите партньори и на равнище ЕС;
16. Подкрепя изграждането на съществуващите младежки и детски мрежи като устойчиви платформи за ангажиране и консултиране на деца и призовава Комисията системно да кани представители на тези мрежи да допринасят към дискусиите по стратегически документи по държави, както и да насърчава тяхното участие в изготвянето на националните инструменти за планиране;
17. Призовава Комисията да помогне на държавите партньори да въведат бюджетиране, ориентирано към децата, особено когато Европейския съюз предоставя бюджетна подкрепа, и да разработи интегрирани и всеобхватни национални планове за действие за децата с ясни критерии, измерими цели и срокове и механизми за преглед и отчет на правата на децата;
18. Настоява, че общото бюджетно подпомагане на ЕС следва да включва средства за изграждане на капацитет за съответните министерства (като напр. министерствата на социалните грижи, здравеопазването, образованието и правосъдието) за да се гарантира, че те разполагат с необходимите политики и инструменти за бюджетиране и предоставяне на услуги за деца;
19. Подчертава, че в своите външни действия ЕС следва силно да насърчава правителствата на трети страни да спазват международните стандарти за правата на децата, по-специално по отношение на осигуряването на основни социални грижи за децата, като например чрез безплатно раздаване на храна в училища и детски ясли и достъп до здравеопазване; подчертава същевременно, че осигуряването на справедлив достъп до образование за деца в ситуации на въоръжен конфликт и следконфликтни ситуации, представлява важна инвестиция в предотвратяването на конфликти;
20. Отбелязва, че въпреки положителните промени на равнище ЕС напоследък, ресурсите, свързани със служителите и институции на ЕС, посветени на правата на децата, са все още недостатъчни;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

21. Препоръчва назначаването на Специален представител на ЕС с цел да се гарантира видимост и лидерство по отношение правата на децата;
22. Счита, че във всяка делегация на ЕК следва да има лице, което да отговаря за въпросите на децата и призовава Комисията и държавите-членки да осигурят възможност целият персонал в централата и мисиите/ делегациите да бъде съответно обучен и да получи указания относно начина, по който правата на децата да се включват във външните действия и относно постигането на безопасно и ефективно детско участие;
23. Призовава защитата на правата на децата съгласно Конвенцията на ООН за правата на детето да заеме централно място в многогодишната рамка на Агенцията на ЕС за основните права; счита, че тази Агенция следва да изгради мрежа, съвместно с международни организации, омбудсмани по въпросите на децата и неправителствени организации, за да се възползва от техните богати познания и опит;
24. Приветства ангажимента на Комисията да обърне внимание на нарушенията на правата на детето, като детския труд, трафика на деца, децата войници, децата, засегнати от въоръжени конфликти и всички форми на насилие срещу деца, включително сексуална експлоатация и вредни традиционни практики; настоява обаче, че вниманието следва да се съсредоточи върху причините, които са в основата, както и върху предотвратяването на нарушенията на правата на детето;
25. Изисква от Комисията да включи във външните си действия и в отношенията си с трети страни борбата с безнаказаността като важна мярка за предотвратяване на нарушаването на правата на децата;
26. Призовава Комисията и държавите-членки приоритетно да разработят национални стратегии и системи за защита на децата в държавите-партньори, които могат да предоставят помощ на деца и семейства, преди децата да бъдат засегнати;
27. Призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят институционални структури в държави-партньори в насърчаването и защитата на правата на децата, включително независимите омбудсмани;
28. Вярва също така, че са необходими усилия за увеличаване на разбирането и зачитането на правата на децата сред родителите и хората, които се грижат за деца, както и сред работещите с деца, като учителите и здравните работници;
29. Призовава Съвета и Комисията да направят официалната регистрация на ражданията част от политиката на сътрудничество за развитие, като основно право и важно средство за защита на правата на детето;
30. Признава, че грижите и образованието в ранна детска възраст са право на детето, включително имунизации, родителски грижи и достъп до детски градини и ясли, и признава, че ранното детство е период на значимо развитие и че недохранването и липсата на грижи може да доведе до физическа и умствена недоразвитост;
31. Подчертава, че постигането на ЦХР 2 за всеобщо начално образование и ЦХР 3 за равенството на половете е от основно значение за предотвратяване на нарушения на правата на децата;
32. Подчертава, че е необходима фокусирана намеса конкретно за момичета, за да им се осигурят възможности, еднакви с тези на момчетата да посещават училище, да получават достатъчно храна, да изразяват своето мнение и да имат достъп до здравеопазване;
33. Настоятелно призовава Съюза да постави правото на образование, по-специално за момичетата, като приоритет в програмите за помощ и в рамките на диалога със страните-партньори относно провежданата политика; подчертава необходимостта от борба с продължаващата дискриминация в бедните семейства, които не могат да си позволят училищни такси за всички свои деца, и избират да изпращат на училище момчетата за сметка на момичетата;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

34. Подчертава, че учебните заведения и програми трябва да бъдат съобразени с нуждите на момичетата и да предлагат, например, алтернативни форми на образование извън официалните институции или гъвкави часове за момичета, които се грижат за по-малки братя и сестри;
35. Подчертава, че инвестирането в образованието на момичетата е инвестиция, която ще има най-голямо въздействие за изкореняване на бедността, намаляване на прираста на населението, по-ниска детска смъртност, по-малко разпространено недохранване, увеличаване на посещаемостта на училище и подобряване на здравето;
36. Подчертава, че качествено образование следва да бъде приоритет, включително в ситуации на конфликт и деликатни ситуации и приветства плана на Комисията да обърне внимание на образованието в своите операции за хуманитарна помощ; подчертава необходимостта от оперативни насоки, които да ангажират ЕС да включва образованието във всеки етап от своята хуманитарна реакция в съответствие с минималните стандарти за образование, определени от Междунституционалната мрежа за образование в извънредни ситуации, и призовава за предоставяне на достатъчно средства и човешки ресурси на равнище ЕС за изпълнението на този нов политически ангажимент;
37. Настоява, че нито едно дете не следва да бъде лишено от основното право на образование поради липса на икономически ресурси и отново призовава всички правителства на развиващите се страни да изготвят ясна програма за бързо премахване на преките и косвени училищни такси за начално образование, като същевременно се поддържа високо образователно равнище;
38. Подчертава, че в отношенията на ЕС с трети страни от най-голямо значение са проектите за развитие на социалните умения на децата, толерантността, солидарността и отговорността за околна им среда, особено в контекста на борбата с промяната на климата;
39. Припомня, че политическият ангажимент за избор на последователни политики в областта на намаляването на бедността, качествено образование и правата на човека е особено важен за намаляване на стимулите за детски труд;
40. Призовава Европейската общност и държавите-членки да предоставят повече подкрепа на инициативи за справедлива търговия и етикетиране, които насърчават компаниите да не използват детски труд; препоръчва упражняването на по-добър контрол върху спазването на доброволни кодекси за поведение относно основните трудови права и по-голяма прозрачност относно придържането към тези кодекси за европейските потребители; счита, че договорите за обществени поръчки следва да бъдат обусловени от спазването на международните стандарти за детски труд;
41. Приветства инициативата на Съвета за стартиране на проучване на въздействието на положителни инициативи върху продажбата на продукти, произведени без използването на детски труд и относно възможни допълнителни мерки, включително мерки, свързани с търговията; призовава Комисията да информира Парламента за разработването, изпълнението и резултатите от това проучване;
42. Настоятелно призовава Комисията да предложи единен стандарт за етикетиране на продукти, внасяни в Европейския съюз, който да удостоверява, че те са били произведени без използването на детски труд на който и да е етап от производствената верига, например чрез поставянето на надпис „Без използване на детски труд“ на опаковката на въпросните продукти, като по този начин се гарантира, че тази система е в съответствие с международните правила в областта на търговията на СТО;
43. Изтъква ЦХР 4 за намаляване на детската смъртност и ЦХР 6 за борбата с ХИВ/СПИН, малария и други болести, и настоятелно призовава Общността и други донори да укрепят системите за обществено здравеопазване, които предоставят ефективни услуги в областта на майчиното, неонаталогичното и детското здравеопазване на цялото население, и да включат в тези здравни услуги конкретни интервенции за определени болести, като например предоставяне на мрежи за легла против комари и антиретровирусни лекарства;
44. Осъжда съществуващия натиск за осуетяване на политиките в областта на правата на сексуално и репродуктивно здраве, което води до нежелани бременности и опасни аборти за младите жени, и настоятелно призовава ЕС да поддържа нива на финансиране за целия набор от здравни услуги в тази област, с цел постигане на ЦХР 5 за подобряване на майчиното здраве;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

45. Отбелязва особено неблагоприятното отражение на кризата с цените на храните върху децата и подчертава необходимостта от широкомащабни стратегии за по-голяма сигурност в областта на храненето, което означава не само достъп до подходяща храна, но и достъп до подходящи микроелементи, безопасна вода, хигиенни и санитарни съоръжения, здравеопазване, адекватни детски грижи и здравословна околна среда;
46. Признава впечатляващата рамка от политики на Европейския съюз за справяне с трагедията на деца, засегнати от въоръжени конфликти и призовава за засилен мониторинг, повишаване на осведомеността и механизмите за обучение с цел гарантиране на нейното правилно прилагане в практиката;
47. Вярва, че в състава на ЕПСО мисиите следва да има съветник по въпросите на закрилата на детето и подчертава, че обучението на участниците в мисиите следва да включва закрила на детето;
48. Подчертава, че програмите за разоръжаване, демобилизация и реинтеграция, подкрепени от мисии на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) следва да вземат предвид специфичните нужди на децата;
49. Призовава за обръщане на специално внимание на нуждите на майките на момичета в конфликтни и след конфликтни ситуации и на бежанците и на момичетата, принудени да напуснат домовете си, както и на момичетата, жертви на изнасилване и сексуално насилие;
50. Призовава Комисията да инвестира в програми за предотвратяване и реагиране на сексуално насилие и насилие, свързано с пола върху момичета и момчета, които следва да предвиждат комплекти за последваща профилактика за предотвратяване на заразяване със СПИН, подкрепя за службите за възстановяване и реинтеграция и конфиденциални механизми за съобщаване;
51. Подчертава, че ЕС следва също така да подкрепя мерки за преодоляване на заклеяването и дискриминацията, тъй като уязвими момичета или млади жени - като тези, заразени със СПИН, станали жертва на изнасилване или сексуално насилие, родили деца в резултат от изнасилване или подложили се на аборт - често биват отхвърляни от общностите, в които живеят;
52. Подчертава особено тежкото положение на децата, заразени с ХИВ и на децата, болни от СПИН, както и на децата, сираци на починали от СПИН родители; осъжда по-специално изнасилванията на жени и момичета във връзка с вярването, че полов акт с девица може да излекува от СПИН, и призовава местните образователни кампании да отстранят това погрешно вярване и по този начин да осигурят по-добра защита по-специално на момичетата;
53. Подчертава, че е необходимо да се спазва Конвенцията на ООН за защита на правата на всички мигриращи работници и членовете на техните семейства, така че да се гарантират правата на децата на мигриращите семейства;
54. Призовава ЕС да използва Тематичната програма в областта на убежището и миграцията, която е част от Инструмента за сътрудничество за развитие, за подкрепа на особено уязвими групи, като например деца на мигранти и деца, живеещи в бедност;
55. Призовава Европейския съюз в своите външни действия да обръща специално внимание на положението на деца, изправени пред дискриминация, включително деца правонарушители и деца, лишени от свобода и поставени в затворени институции; подчертава, че децата следва да имат по-лесен достъп до правосъдие и специализирана помощ и че тяхната възраст трябва да се взема под внимание през цялото времетраене на съдебните производства посредством специални мерки за закрила;
56. Призовава Съвета и Комисията при съставянето на програми за помощ и преговори с трети страни по планове за действие в областта на правосъдието и вътрешните работи да разгледат проблема с правосъдието, приложимо при непълнолетни лица, като имат предвид не само ратифицирането на съответни международни и регионални норми, но и ефективното им прилагане;
57. Призовава Комисията и държавите-членки да насърчават съгласуваност на политиките относно въпросите, свързани с децата, като вземат предвид правата на децата в други основни области на политиките, като сигурност, изменение на климата, миграция и ефективност на помощта;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

58. Призовава всички политики, които биха могли да имат ефект върху деца от страни от третия свят, да бъдат подлагани на последователни оценки на въздействието им върху правата на децата преди тяхното приемане, както и на последващи оценки; подчертава, че децата следва да бъдат разглеждани като отделна и специална група, тъй като въздействието върху тях се различава от въздействието върху възрастните;
59. Приветства инициативата, лансирана в посочените по-горе заключения на Съвета за по-добра координация и по-ясно разделение на труда в областта на правата на децата чрез отразяване на съществуващите политики и дейности на Комисията и на държавите-членки в пилотни страни;
60. Изразява загриженост относно това, че пилотните държави все още не са определени и призовава държавите-членки да работят в тясно сътрудничество с Комисията с цел гарантиране на бързото постигане на тази цел;
61. Призовава Комисията да разработи процедури, цели и показатели, за да гарантира, че „интегрираните“ права на децата остават в дневния ред и споделя становището на Комисията, че освен „интегриране“ на правата на децата са необходими и конкретни действия в рамките на географските програми и Европейския фонд за развитие, най-вероятно в нецентралните сектори;
62. Счита, че Парламентът може да играе по-координирана и систематична роля в наблюдението на ангажиментите на ЕС относно децата, например чрез годишния доклад относно правата на човека;
63. Предлага междупарламентарните асамблеи (Съвместната парламентарна асамблея на АКТЬ-ЕС, Евро-Латиноамериканската парламентарна асамблея, Евро-средиземноморската парламентарна асамблея) да канят на своите срещи представители на организации на децата от държавата-домакин и подкрепя създаването на междурегионални младежки форуми, като Младежката платформа за ЕС-Африка;
64. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки, на генералния секретар на ООН и съпредседателите на Съвместната парламентарна асамблея АКТЬ-ЕС.

Прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност

P6_TA(2009)0061

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно прилагането на Директива 2002/14/ЕО за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност (2008/2246(INI))

(2010/С 76 Е/03)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 136 до 145 от Договора за ЕО,
- като взе предвид декларацията на държавните или правителствените ръководители от 9 декември 1989 г. относно Хартата на Общността за основните социални права на работниците и по-специално членове 17 и 18 от нея,
- като взе предвид Европейската социална харта на Съвета на Европа, преразгледана през 1996 г., и по-специално член 21 от нея,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския Съюз, приета на 7 декември 2000 г. в Ница и подписана официално от държавните или правителствени ръководители на 27-те държави-членки в Европейския парламент през декември 2007 г., и по-специално член 27 от нея,

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид Конвенция 135 на Международната организация на труда (МОТ) за защита на представителите на работниците и служителите в предприятията и предоставените им възможности, приета на 23 юни 1971 г. и по-специално член 5 от нея,
- като взе предвид Директива 94/45/ЕО на Съвета от 22 септември 1994 г. за създаване на Европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 98/59/ЕО на Съвета от 20 юли 1998 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки в областта на колективните уволнения ⁽²⁾,
- като взе предвид Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности ⁽³⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) №: 2157/2001 на Съвета от 8 октомври 2001 година относно Устава на Европейското дружество (SE) ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Директива 2001/86/ЕО на Съвета от 8 октомври 2001 г. за допълнение на Устава на европейското дружество по отношение на участието на заетите лица ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Директива 2002/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за създаване на обща рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите в Европейската общност ⁽⁶⁾ и съвместната декларация на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията относно представителството на работниците ⁽⁷⁾,
- като взе предвид Директива 2003/72/ЕО на Съвета от 22 юли 2003 г. за допълване на Устава на Европейското кооперативно дружество относно участието на работниците и служителите ⁽⁸⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 май 2007 г. за засилване на европейското законодателство в областта на информирането и консултирането на работниците ⁽⁹⁾,
- като взе предвид предложението на за директива на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейски работнически съвет или на процедура за информиране и консултации с работниците и служителите в предприятия с общностно измерение и групи предприятия с общностно измерение (переработена версия) (СОМ(2008)0419) и на анекса към него (SEC(2008)2166),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 17 март 2008 г. относно прегледа на прилагането на Директива 2002/14/ЕО в ЕС (СОМ(2008)0146) и придружаващия го работен документ (SEC(2008)0334),
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по заетост и социални въпроси и становищата на Комисията по икономически и парични въпроси и Комисията по правни въпроси (А6-0023/2009),

⁽¹⁾ ОВ L 254, 30.9.1994 г., стр. 64.

⁽²⁾ ОВ L 225, 12.8.1998 г., стр. 16.

⁽³⁾ ОВ L 82, 22.3.2001 г., стр. 16.

⁽⁴⁾ ОВ L 294, 10.11.2001 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 294, 10.11.2001 г., стр. 22.

⁽⁶⁾ ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 29.

⁽⁷⁾ ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 34.

⁽⁸⁾ ОВ L 207, 18.8.2003 г., стр. 25.

⁽⁹⁾ ОВ С 76 Е, 27.3.2008 г., стр. 138.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- А. като има предвид, че транспонирането на Директива 2002/14/ЕО от страна на отделни държави-членки е забавено и че някои държави-членки са се ограничили да възпроизведат определени аспекти на нейните минимални приложими разпоредби;
- Б. като има предвид, че сегашната финансова криза ще даде отражение върху икономиката на ЕС, което ще се изрази в реструктуриране, сливане и делокализиране на предприятията на равнище ЕС;
- В. като има предвид, че целта на Директива 2002/14/ЕО е да създаде обща правна рамка за информиране и консултиране на работниците и служителите относно бъдещето на предприятията, в които те са наети, както и за ефективно консултиране на работниците и служителите, за да се реагира предварително на бъдещото икономическо развитие на съответното предприятие;
- Г. като има предвид, че информирането и консултирането на работниците и служителите представляват ключови елементи в социалното пазарно стопанство и не следва да бъдат разглеждани като пречка за икономическото развитие на предприятията;
- Д. като има предвид, че в Европейския съюз има 23 милиона предприятия с персонал под 250 работници и служители (които представляват 99 % от предприятията и осигуряват работа на над 100 милиона души) и че институциите на ЕС следва да гарантират и да подобрят правото на работниците и служителите на информиране и консултиране с тях;

Прогресивно засилване на информирането и консултациите с работниците и служителите в рамките на Съюза

1. Отчита, че транспонирането на Директива 2002/14/ЕО в отделни държави-членки закъснява значително и, следователно, оценката на транспонирането изисква допълнително време; подчертава обаче, че в някои държави-членки, където не е съществувала обща система за информиране и консултации с работниците, въздействието от тази директива е очевидно;
2. Настоятелно призовава държавите-членки, които все още не са транспонирали правилно Директива 2002/14/ЕО, да направят това във възможно най-кратки срокове;
3. Счита, че инициативите на Комисията в тази насока, осъществявани в тясно сътрудничество със съответните национални органи на държавите-членки и със социалните партньори, следва да позволят допълнително изясняване и разрешаване на проблемите, възникващи във връзка с тълкуването на Директива 2002/14/ЕО и съответствието на разпоредите за прилагане;
4. Установява, че в своите национални мерки за транспониране на Директива 2002/14/ЕО отделни държави-членки не са взели предвид определени категории млади работници, жените, работещи на непълнен работен ден, или работници на краткосрочен договор; при тези обстоятелства насърчава държавите-членки да приспособят своите разпоредби относно изчисляването на броя на наетите работници и служители в предприятията към духа и буквата на директивата, т.е. това изчисляване винаги да се извършва въз основа на реалния брой на работниците, без никакви други условия;
5. Счита за желателно държавите-членки, като защитат своите национални практики, да предвидят поточно условията и ограниченията, свързани с член 6 от Директива 2002/14/ЕО относно поверителната информация, и вземат под внимание:
  - а) продължителността на това задължение след изтичане на мандата на въпросните представители на работниците;
  - б) критериите и случаите за законния интерес на предприятието да пази в тайна такава поверителна информация или риска от накърняване на интереса на предприятието, в случай че тази информация бъде разпространена;
6. Приканва държавите-членки при осъществяване на техните мерки за транспониране да следят за:
  - а) даване на точно определение на термина „информация“, което не предоставя възможност на работодателя за каквото и да е свободно тълкуване и е в съответствие с Директива 2002/14/ЕО, т.е. дава право на представителите на работниците да проучат предоставените данни, а не да се ограничат да изчакват приключването на процедурата по информиране, в случай че решенията на предприятията имат преки последици по отношение на работниците;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- б) включване на позовавания на член 4, параграф 2, букви а), б) и в) от Директива 2002/14/ЕО, във връзка със съдържанието на информацията;
  - в) изискване информацията да се предоставя своевременно преди консултирането;
  - г) гарантиране на цялостното спазване на задълженията, произтичащи от член 4 от Директива 2002/14/ЕО, отнасящи се до правото на информиране и консултиране, и с цел да се постигне споразумение по смисъла на член 4, параграф 4, буква д);
  - д) включване също така на професионалните съюзи, представени в предприятието, с оглед заздравяване на социалния диалог;
7. Насърчава държавите-членки, които не разполагат с ефикасни, пропорционални и възпиращи санкции, предвидени в член 6, параграф 3, за случаи на неспазване на нормите, уреждащи упражняването на правото на работниците и служителите да бъдат информирани и консултирани, да въведат такива санкции;
8. Приканва всички държави-членки, които не разполагат със система за защита на представителите на работниците и служителите, да създадат такава;
9. Предлага държавите-членки, в които защитата на представителите на работниците традиционно се гарантира от споразумение, договорено между профсъюзните организации и организациите на работодателите, да предвидят допълнителна защита в случай на провал на преговорите;

Осъществяване и подобряване на мерките за транспониране на Директива 2002/14/ЕО

10. Счита за необходимо да определи и да предостави на разположение на държавите-членки класификация с възможни санкции, които те биха могли да предприемат по отношение на работодатели, нарушаващи правото на работниците и служителите на информиране и консултиране, посочено в разпоредбите на Директива 2002/14/ЕО;
11. Подчертава, че субсидиарността не може да бъде изтъквана като аргумент в полза на неизпълнение на задължението на държавите-членки да определят достатъчно високи санкции, които да разубедят работодателите да нарушават Директива 2002/14/ЕО;
12. Припомня правния принцип, установен с решението на Съда на Европейските общности на 8 юни 1994 г. ⁽¹⁾, според който държавите-членки, в чиито процедурни и институционални системи има пропуски в това отношение, се задължават да установят подходящи административни и правни средства за защита, както и адекватни, ефективни, пропорционални и разубеждаващи санкции за работодатели, които не спазват задълженията си за информиране и консултиране с работниците;
13. Призовава държавите-членки, в очакване на преразглеждане на Директива 2002/14/ЕО, да черпят опит от съдебната практика на Съда на Европейските общности при определянето на административни или съдебни процедури за защита и на санкции за работодатели, които не спазват задълженията си за информиране и консултиране с работниците;
14. Счита за необходимо при прилагането на приетите от държавите-членки мерки по транспониране да бъде запазена автоматичността на правото на информиране и консултиране с представителите на работниците в съответствие с правилното тълкуване на Директива 2002/14/ЕО;
15. Счита за необходимо да се определят начините на изпълнение на мандата на представителя на работниците, така че той да бъде изпълняван в рамките на работния ден и да бъде възнаграждаван съответно;

⁽¹⁾ Решение от 8 юни 1994 г., Комисията/Обединеното кралство (С-382/92, Сборник 1994 г., стр. I-2435); решение от 8 юни 1994 г., Комисията/Обединеното кралство (С-383/92, Сборник 1994 г., стр. I-2479).

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

16. Счита за необходимо да се гарантират на представителите на работниците и служителите в публичната администрация и в държавния и финансовия сектор същите права на информиране и консултиране, които се предоставят на останалите работници;
17. Счита за необходимо да се преразгледа възможността за прибягване до пряко консултиране, в случаите, в които съществува структура на изборно или профсъюзно представителство, като по този начин се избягва намесата на работодателя чрез пряко консултиране по въпроси, попадащи в обхвата на колективните преговори, водени от профсъюзите, като въпросите, отнасящи се до работното възнаграждение;
18. Призовава да се разгледа въпросът относно необходимостта от промяна на прага по отношение на броя на наетите работници и служители от предприятието или организацията, над които се прилага Директива 2002/14/ЕО, така че от приложното ѝ поле да не се изключват микропредприятията;
19. Посочва на държавите-членки, че ако възникнат съмнения по отношение на точното определение на термина „предприятие“ в Директива 2002/14/ЕО, в тази област съществува обширна съдебна практика на Съда на Европейските общности и приканва държавите-членки да се позовават на нея при мерките по транспонирането, като по този начин ще се избегне необходимостта от започването на производство по неизпълнение срещу тях;
20. Приканва настоятелно Комисията в най-кратки срокове да предприеме мерки за гарантиране на правилното транспониране на Директива 2002/14/ЕО от страна на държавите-членки, като същевременно се прегледат всички отделни пунктове, в които са отбелязани пропуски или които пораждат проблеми, като например националните разпоредби и практики, приложими към изчисляването на броя на наетите работници и служители в предприятията, използването на специфичните разпоредби, предвидени в член 3, параграфи 2 и 3, както и гаранциите, които следва да се прилагат във връзка с клаузата за поверителност, предвидена в член 6; призовава Комисията да започне процедури за нарушение срещу държавите-членки, които не са транспонирали директивата или са я транспонирали неправилно;
21. Приканва Комисията да представи доклад за оценка относно резултатите от прилагането на Директива 2002/14/ЕО по отношение на засилването на социалния диалог, на способността за прогнозиране и превенция и на капацитета за заетост на пазара на труда, както и по отношение на способността за избягване на административни, правни и финансови трудности в малките и средни предприятия, като при необходимост се добавят към доклада подходящи предложения;
22. Приветства предложението за регламент на Съвета относно статута на Европейското частно дружество (СОМ(2008)0396), което отчита специфичните потребности на малките предприятия;
23. Призовава Комисията, която наблюдава сливанията и поглъщанията, да се погрижи разпоредбите на националното и общностното право в областта на информирането и консултирането с работниците да се спазват при вземането на решения за сливане и поглъщане;
24. Счита, че информация, която с разкриването си може да причини сериозни икономически щети на предприятието, следва да се разглежда при условия на абсолютна поверителност до вземане на окончателно решение относно основни икономически въпроси, отнасящи се до предприятието (напр. под формата на деклариране на намерение);
25. Призовава Комисията да препоръчва редовно подобряването на правото на информиране и консултиране с работници и служители и да го поставя на дневния ред на европейския социален диалог – както на междуетраслово, така и на отраслово равнище;
26. Призовава Комисията да насърчава социалните партньори за предприемане на стъпки за положително въздействие по проактивен начин върху прилагането на национално равнище, например чрез разпространение на най-добри практики;
27. Призовава Комисията във възможно най-кратък срок да поеме инициативи за засилване на ефективната култура на сътрудничество между социалните партньори в Европейския съюз в областта на информирането и консултирането с работниците, при отчитане на естеството на темите, както и характеристиките и размера на предприятията;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

28. Отбелязва със задоволство, че в споразумението, сключено между Сдружението на корабособствениците от Европейската общност (ESCA) и Европейската федерация на транспортните работници (ETF) във връзка с Морската трудова конвенция от 2006 г., се споменава консултирането по различни въпроси, като например когато съществува опасност за здравето и безопасността на работниците и при случаите на преждевременно прекратяване на трудовите договори;

29. Приветства инициативата на Комисията да се позове в своето съобщение от 10 октомври 2007 г., на „повторното оценяване на регулаторната социална рамка за повече и по-добри работни места в областта на мореплаването в ЕС“ (COM(2007)0591), на Директива 2002/14/ЕО и я приканва при това повторно оценяване да преразгледа във всички негови подробности въпроса относно възможността за дерогация по отношение на прилагането на член 3, параграф 3 от Директива 2002/14/ЕО;

30. Призовава Комисията да разгледа въпроса относно изискванията за координиране на Директиви 94/45/ЕО, 98/59/ЕО, 2001/23/ЕО, 2001/86/ЕО, 2002/14/ЕО, 2003/72/ЕО и Регламент (ЕО) № 2157/2001, така че да се проучи възможността за евентуални изменения с цел премахване на противоречията и застъпването между тези законодателни актове; счита, че евентуалните изменения следва да се направят едновременно;

*

* *

31. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията, Европейския икономически и социален комитет, Комитета на регионите, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки.

Социална икономика

P6_TA(2009)0062

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно социалната икономика (2008/2250(INI))

(2010/C 76 E/04)

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 3, 48, 125–130 и 136 от Договора за ЕО,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1435/2003 на Съвета от 22 юли 2003 г. относно устава на Европейското кооперативно дружество ⁽¹⁾ и Директива 2003/72/ЕО на Съвета от 22 юли 2003 г. за допълване на Устава на Европейското кооперативно дружество относно участието на работниците и служителите ⁽²⁾,
- като взе предвид Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар ⁽³⁾,
- като взе предвид Решение на Съвета 2008/618/ЕО от 15 юли 2008 г. относно насоки за политиките по заетостта на държавите-членки ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 30 януари 2008 г. относно предложението за съвместния доклад относно социалната закрила и социалното включване за 2008 г. (COM(2008)0042), придружителния документ към съобщението на Комисията относно предложението за съвместния доклад (SEC(2008)0091) и към съвместния доклад за заетостта за 2007—2008 г., одобрен със заключенията от Пролетния европейски съвет от 13–14 март 2008 г.,
- като взе предвид своята резолюция от 6 май 1994 г. относно алтернативната, социална икономика ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 207, 18.8.2003 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 207, 18.8.2003 г., стр. 25.

⁽³⁾ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36.

⁽⁴⁾ ОВ L 198, 26.7.2008 г., стр. 47.

⁽⁵⁾ ОВ С 205, 25.7.1994 г., стр. 481.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид своята резолюция от 18 септември 1998 г. относно ролята на кооперациите за нарастване на заетостта на жените ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята позиция от 17 юни 2008 г. относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета относно Европейската година на борбата с бедността и социалното изключване (2010 г.) ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 23 май 2007 г. за насърчаване осигуряването на достойни условия на труд за всички ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 9 октомври 2008 г. относно насърчаването на социалното приобщаване и борбата с бедността, включително детската бедност в ЕС ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 23 февруари 2004 г. относно насърчаването на кооперативните дружества в Европа (COM(2004)0018),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 4 юни 1997 г. относно насърчаването на ролята на доброволческите организации и фондациите в Европа (COM(1997)0241) и резолюцията на Парламента от 2 юли 1998 г. по този въпрос ⁽⁵⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 7 април 2000 г. относно „Местно действие за заетост: местно измерение на Европейската стратегия за заетост“ (COM(2000)0196),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 6 ноември 2001 г. относно укрепване на местното измерение на Европейската стратегия за заетост (COM(2001)0629) и резолюцията на Парламента от 4 юли 2002 г. по този въпрос ⁽⁶⁾,
- като взе предвид становищата на Европейския икономически и социален комитет относно социалната икономика, и по-специално относно социалната икономика и единния пазар ⁽⁷⁾, икономическата диверсификация в присъединяващите се страни – роля на МСП и предприятията от областта на социалната икономика ⁽⁸⁾ и възможността МСП и предприятията на социалната икономика да се адаптират към промените, наложени от икономическия растеж ⁽⁹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 22 април 2008 г. за ролята на доброволческата дейност и приноса ѝ за икономическо и социално сближаване ⁽¹⁰⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 6 септември 2006 г. относно Европейски социален модел за бъдещето ⁽¹¹⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 юли 2008 г. относно обновената социална програма: възможности, достъп и солидарност в Европа през 21-ви век (COM(2008)0412),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 2 юли 2008 г. „Подновен ангажимент за социална Европа: – засилване на отворения метод на координация в сферите на социалната закрила и социалното приобщаване“ (COM (2008)0418) и първия двугодишен доклад относно социалните услуги от общ интерес (SEC (2008) 2179/2) от същата дата,
- като взе предвид член член 45 от Правилника за дейността,

⁽¹⁾ ОВ С 313, 12.10.1998 г., стр. 234.

⁽²⁾ Приети текстове, Р6_TA(2008)0286.

⁽³⁾ ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 321.

⁽⁴⁾ Приети текстове, Р6_TA(2008)0467.

⁽⁵⁾ ОВ С 226, 20.7.1998 г., стр. 66.

⁽⁶⁾ ОВ С 271 Е, 12.11.2003 г., стр. 593

⁽⁷⁾ ОВ С 117, 26.4.2000 г., стр. 52.

⁽⁸⁾ ОВ С 112, 30.4.2004 г., стр. 105.

⁽⁹⁾ ОВ С 120, 20.5.2005 г., стр. 10.

⁽¹⁰⁾ Приети текстове, Р6_TA(2008)0131.

⁽¹¹⁾ ОВ С 305 Е, 14.12.2006 г., стр. 141.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид доклада на Комисията по заетостта и социалните въпроси и становището на Комисията по икономически и парични въпроси (А6-0015/2009),
- А. като има предвид, че европейският социален модел се е изградил най-вече чрез високо ниво на услугите, стоките и работните места, генерирани от социалната икономика, както и с подкрепата на възможностите за прогнозиране и иновация, развити от неговите радетели;
- Б. като има предвид, че социалната икономика е основана на социална парадигма, която е в съответствие с основните принципи на европейския социален модел и като има предвид, че социалната икономика играе ключова роля за запазването и укрепването на този модел чрез регулиране на производството и доставката на множество социални услуги от общ интерес;
- В. като има предвид, че в резултат от това моделите на социалната икономика следва да се градят, за да се постигнат целите на икономическия растеж, възможностите за намиране на работа, обучение и услугите, обслужващи личността, залегнали във всички политики на ЕС;
- Г. като има предвид, че богатството и равновесието на обществото произтича от неговото многообразие и че социалната икономика активно допринася за него, като подобрява и укрепва европейския социален модел и като внася един подходящ предприемачески модел, който позволява на социалната икономика да способства за стабилен и траен растеж;
- Д. като има предвид, че ценностите на социалната икономика се намират в тясна връзка с общите цели за социално приобщаване и като има предвид, че достойните условия на труд, обучение и реинтеграция на пазара на труда следва да бъдат свързани с тях; като има предвид, че социалната икономика показва, че може в голяма степен да подобри социалния статут на хората в неравностойно положение (както си пролича, например, от разработените от носителя на Нобелова награда Mohammed Yunus микрокредитни кооперации, които, като улесниха финансовото приобщаване, повишиха влиянието на жените) и че социалната икономика има съществен потенциал за социална иновация, като насърчава хората, намиращите се в затруднено положение, да намерят разрешения на социалните си проблеми, напр. по отношение на съвместяване на техния професионален и личен живот, равенството между половете, качеството на семейния им живот и тяхната способност да се грижат за деца, възрастни хора и хора с увреждания;
- Е. като има предвид, че социалната икономика представлява 10 % от всички европейски предприятия с 2 милиона предприятия или 6 % от всички работни места и се отличава с висок потенциал за генериране и поддържане на стабилна заетост, главно поради факта, че изнасянето на тези дейности не е вероятно поради характера им;
- Ж. като има предвид, че предприятията от областта на социалната икономика обикновено са малки и средни предприятия (МСП), допринасящи за един устойчив икономически модел, при който отделните личности са по-важни от капитала, и като има предвид, че такива предприятия са често активни на вътрешния пазар и затова трябва да гарантират, че дейностите им са съобразени със съответните правни разпоредби;
- З. като има предвид, че социалната икономика се е развила посредством конкретни организационни и/или правни форми на предприемачество като кооперациите, взаимно-спомогателни дружества, сдруженията, социалните предприятия и организации, фондациите и други съществуващи във всяка държава-членка правни образувания; като има предвид, че социалната икономика включва редица понятия, използвани в различните страни като „солидарна икономика“ и „трети сектор“, както и че, макар тези понятия да не се разглеждат като част от социалната икономика във всички държави-членки, съпоставими дейности с общи характеристики съществуват навсякъде в Европейския съюз;
- И. като има предвид необходимостта от признаване статута на някои от видовете организации, които са част от социалната икономика на равнище ЕС, отчитайки правилата на вътрешния пазар, с цел да се намалят бюрократичните пречки при получаването на финансиране от Общността;
- Й. като има предвид, че социалната икономика изтъква бизнес модел, който не може да се окачестви нито по своя размер, нито по сферите на дейност, а посредством зачитането на общи ценности, каквито са върховенството на демокрацията, участието на социалните партньори и индивидуални и социални цели, поставени над целта за печалба; защита и прилагане на принципите на солидарност и отговорност, съчетаването на интересите на членуващите ползватели и общия интерес; демократичен контрол от страна на членовете; доброволното и открито членство, автономия на управлението и независимост по отношение на публичните органи; предназначаване на излишъка от приходи за постигане на целите за устойчиво развитие и в услуга на нейните членове в съответствие с общия интерес;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- К. като има предвид, че въпреки нарастващото значение на социалната икономика и на организациите, които са част от нея, тя остава слабо позната и често е обект на критики, произтичащи от прилагането на погрешни технически подходи; и като има предвид, че липсата на институционална прозрачност е една от основните пречки, с които се сблъсква социалната икономика в ЕС и в някои държави-членки, което се дължи отчасти на особеностите на националните счетоводни системи;
- Л. като има предвид задълбочената работа, свършена в рамките на смесената група на Парламента за социална икономика;

Общи съображения

1. Изтъква, че социалната икономика играе основна роля в европейската икономика, като обединява рентабилността и солидарността, създава качествени работни места, укрепва социалното, икономическото и регионалното сближаване, генерира социален капитал, насърчава активното гражданство, солидарността и един вид икономика с демократични ценности, които поставят хората на първо място, в допълнение на подкрепата за устойчивото развитие и иновациите в социалната сфера и в сферата на околната среда и технологиите;
2. Счита, че социалната икономика има символично значение и също така е важна за постигането на резултати, свързани с укрепването на индустриалната и икономическата демокрация;
3. Признава, че социалната икономика може да просперира и да разгърне пълния си потенциал, само ако може да се възползва от адекватни политически, законодателни и оперативни условия и предпоставки, като се отчита голямото разнообразие от социално-икономически организации и техните специфични характеристики;
4. Счита, че към предприятията от областта на социалната икономика не следва да се прилага същите правила за конкуренцията, както към останалите предприятия, и че те се нуждаят от сигурна правна рамка, основана на зачитането на техните специфични ценности, за да могат да оперират при равностойни условия с останалите предприятия;
5. Подчертава факта, че икономическа система, в която предприятията от областта на социалната икономика играят по-значителна роля, би ограничила излагането на спекулации на финансовите пазари, при които някои частни компании не подлежат на надзор от страна на акционерите и регулаторните органи;

Признаване на понятието за социална икономика

6. Изтъква, че многообразието на формите на дружествата се признава в Договора за ЕО, както и от приемането на Устава на европейското кооперативно дружество;
7. Изтъква, че Комисията неколккратно вече е признала понятието за социална икономика;
8. Приканва Комисията да насърчи социалната икономика в своите нови политики и да защитава концепцията за „различен подход към предприемачеството“ в рамките на социалната икономика, чийто двигател не е главно печалбата, а мотивът за социална полза, така че особеностите на социалната икономика да бъдат действително отчетени при изработването на законодателството;
9. Счита, че Европейският съюз и държавите-членки следва да признаят социалната икономика и участващите в нея страни – кооперации, взаимоспомагателни дружества, сдружения и фондации – в своето законодателство и политики; предлага тези мерки да включват лесен достъп до кредитни и данъчни облекчения, разработване на микрокредити, учредяване на европейски статuti за сдружения, фондации и взаимоспомагателни дружества, както и специално финансиране от ЕС и стимули за оказване на по-добра подкрепа на организациите на социалната икономика, развиващи дейност в рамките на пазарни и непазарни сектори и създадени с оглед обществената полза;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Юридическо признаване: европейски устави за сдруженията, фондациите и взаимнопомагателните дружества

10. Констатира, че признаването на европейските устави за сдруженията, взаимнопомагателните дружества и фондациите е необходимо за гарантиране на равното третиране на предприятията на социалната икономика в рамките на вътрешния пазар; счита, че оттеглянето от страна на Комисията на предложенията за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно статут на европейско сдружение и за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно статут на европейско взаимнопомагателно дружество (СОМ(1991)0273) е значителна пречка за развитието на тези форми на социална икономика в ЕС; поради това настоятелно призовава Комисията да преразгледа работната си програма по съответния начин;

11. Приканва Комисията да придвижи доклада за осъществимост относно статута на европейската фондация, който ще бъде публикуван преди края на 2008 г. и да стартира проучване на въздействието относно статутите на европейското сдружение и европейското взаимнопомагателно дружество;

12. Призовава Комисията и държавите-членки да разработят правна рамка, която да признава компонентите на социалната икономика;

13. Призовава Комисията да гарантира, че европейското частно дружество ще представлява тип дружество, което ще може да бъде възприето от всички видове предприятия;

14. Призовава Комисията да определи ясни правила, с които да бъде установено кои образувания могат законно да развиват дейност като предприятия на социалната икономика и да бъдат въведени ефективни правни бариери за включване, така че само предприятия на социалната икономика да могат да се възползват от финансиране, предназначено за предприятия на социалната икономика или от обществени политики, предназначени да насърчат предприятията на социалната икономика;

Статистическо признаване

15. Приканва Комисията и държавите-членки да подкрепят създаването на национални статистически регистри на предприятията на социалната икономика, да установят национални сателитни сметки по институционални сектори и браншове на дейност и да дадат възможност за въвеждането на тези данни в Евростат, също така оползотворявайки опита на университетите;

16. Изтъква, че оценяването на социалната икономика е тясно свързано с оценяването на организациите с нестопанска цел (ОНЦ), призовава Комисията и държавите-членки да насърчават употребата на Наръчника на ООН за организациите с нестопанска цел в системата на националните отчети и да подготвят сателитни сметки, които ще подобрят видимостта на ОНЦ и на социално-икономическите организации;

Признаване като социален партньор

17. Подкрепя необходимостта от признаване на съставните елементи на социалната икономика в европейския секторен и междусекторен социален диалог и предлага, както Комисията, така и държавите-членки решително да насърчат процеса на включване на действащите лица на социалната икономика в социалните консултации и гражданския диалог;

Социалната икономика като основно действащо лице за постигане на целите по Лисабонската стратегия

18. Отбелязва, че предприятията и организациите на социалната икономика допринасят за укрепване на предприемаческия дух, способстват за по-демократично функциониране на предприятията, възпъщават социалната отговорност и насърчават активната социална интеграция на уязвими категории;

19. Подчертава, че работодателите в сектора на социалната икономика са важен фактор за реинтеграцията на пазара на труда и приветства усилията им за създаване и поддържане на висококачествени, добри и стабилни работни места и за инвестиране в работниците; призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят и укрепват социалната икономика в ролята ѝ на добър работодател и да вземат под внимание специалния ѝ статут;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

20. Подчертава, че социалната икономика спомага за коригирането на три основни дисбаланси на пазара на труда: безработица, нестабилни работни места и изключване на безработните от пазара на труда; освен това отбелязва, че социалната икономика играе роля при подобряване на възможностите за намиране на работа и създава работни места, които поначало не се изнасят другаде, което допринася за постигането на целите, изложени в Лисабонската стратегия;
21. Счита, че подкрепата от държава-членка за предприятия, работещи в сектора на социалната икономика, следва да се разглежда като реална инвестиция за създаването на мрежи на солидарност, които могат да доведат до засилване на ролята на местните общности и органи в развитието на социалните политики;
22. Счита, че социалните проблеми ни навеждат към размисъл, но това, което е най-необходимо в настоящата ситуация, е да се действа; смята, че повечето социални проблеми изискват местно решение, с цел справяне с практически ситуации и проблеми; счита, че за да бъдат ефективни тези мерки, трябва да са налице стриктни правила за координация, което означава високо равнище на сътрудничество между публичните органи и предприятията на социалната икономика;
23. Констатира, че поради дълбоките си корени на местно ниво предприятията на социалната икономика позволяват създаването на връзки между гражданите и техните регионални, национални и европейски представителни органи и в този смисъл са в състояние да способстват ефикасно за социалното сближаване на европейско управление; оценява много положително усилията на предприятията и организациите на социалната икономика да се обединяват в рамките на платформи за координация на равнище Европейски съюз;
24. Подчертава, че социалната икономика играе ключова роля за постигане на целите по Лисабонската стратегия за устойчиво развитие и пълна заетост, тъй като неутрализира редица неравновесия на пазара на труда, и по-специално чрез подкрепа на заетостта на жените, създава и предоставя общностни услуги, свързани с полагането на грижи (например социални и здравни услуги), в допълнение към създаването и поддържането на икономическа структура на обществото, като по този начин допринася за насърчаване на местното развитие и социалното сближаване;
25. Счита, че Европейският съюз следва да предприеме действия за установяването на програмна рамка за социалната икономика, тъй като това би укрепило конкурентния и иновационен капацитет на местно равнище и на равнище ЕС, като се има предвид способността на социалната икономика да създава стабилност в контекста на силно циклични икономики, посредством преразпределяне и реинвестиране на печалбите на местно равнище, когато това е целесъобразно, насърчаване на предприемаческия дух, свързване на икономическите дейности с местните нужди, оказване подкрепа на дейностите, изложени на риск (например занаятите) и генериране на социален капитал;
26. Призовава компетентните власти и стопанските субекти в сектора да оценят и повишат ролята на жените в социалната икономика както количествено, предвид високия процент на женска заетост във всички области на сектора, включително в областта на сдруженията и доброволните организации, така и по отношение на качеството и организацията на труда и на предоставянето на услуги; изразява загриженост от продължаващото да съществува и в социалната икономика явление на вертикална сегрегация, която ограничава участието на жените в процесите на вземане на решения;
27. Призовава централните и местни власти и стопанските субекти в сектора да насърчават и подкрепят потенциалната взаимна свързаност в областта на услугите между участниците в социалната икономика и самите потребители, като се разшири кръгът на участие, консултация и съвместна отговорност;
28. Призовава Комисията да отчете действителното положение на социалната икономика при преразглеждането на политиката на държавни помощи, предвид обстоятелството, че малките предприятия и организациите на местно равнище срещат големи трудности при получаване на достъп до финансиране, особено по време на настоящата икономическа и финансова криза; също така приканва Комисията да не възпрепятства приемането на национални нормативни разпоредби в областта на дружественото или данъчното право като разпоредбите, предназначени за кооперациите в банковия сектор и в сектора на големите дистрибуторски мрежи, които работят на основата на принципите на взаимопомощ, дружествена демокрация, предаване на имуществото между поколенията, неделимост на резервите, солидарност, трудова и предприемаческа етика;
29. Подчертава, че някои от предприятията на социалната икономика са микро-предприятия и малки и средни предприятия, на които могат да липсват средствата, необходими за действие на вътрешния пазар и за участие в националните и ЕС програми, и предлага определянето на подкрепа и инструменти, които да им позволят да дадат по-голям принос за устойчив икономически растеж в ЕС, както и да улеснят в случай на икономически кризи възможността за трансформиране на предприятията в работническа собственост;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

30. Призовава Комисията и държавите-членки да разработят програми, предназначени за потенциални и съществуващи социални предприятия, предоставящи финансова подкрепа, информация, съвети и обучение, както и да опростят процедурите по създаване (включително като намалят изискванията за начален капитал за дружествата), за да им помогнат да се справят с една икономика, която става все по-глобализирана и която в момента е засегната от финансова криза;

31. Изтъква, че предприятията на социалната икономика са изправени пред повече трудности в сравнение с големите дружества, например при справянето с регулаторната тежест, при намирането на финансиране и при достъпа до нови технологии и информация;

32. Подчертава значението на социалната икономика по отношение на услугите от общ интерес; посочва добавената стойност, осигурена от публично-частните интегрирани мрежи, както и експлоатационния риск, например чрез наемане на външни изпълнители /аутсорсинг/ с цел намаляване на разходите на публичните власти, не на последно място като се използва принос под формата на доброволен труд;

33. Настоятелно призовава Комисията да продължи работата си по отношение на диалога и разясненията с участниците и по отношение на подкрепата за държавите-членки във връзка с услугите от общ интерес и социалните услуги от общ интерес и да използва метода на съпадащите данни;

Средства, необходими за постигане на целите

34. Призовава Комисията да обезпечи отчитането на особеностите на социалната икономика (нейните цели, ценности и методи на работа) при изработването на политиките на ЕС, и по-специално да включи социалната политика в своите политики и стратегии в областта на социалното, икономическото и стопанско развитие, по-специално във връзка с документа „Small Business Act“ за Европа (COM(2008)0394); призовава, когато е засегната социалната икономика да се изготвят оценки, нейните интереси да се вземат под внимание и да им се дава приоритет; освен това, настоятелно призовава Комисията да разгледа отново възможността за създаване на един междинен отдел, свързващ съответните главни дирекции;

35. Призовава Комисията да гарантира, че Обсерваторията на европейските МСП систематично включва предприятията на социалната икономика в своите проучвания, както и да даде препоръки за вземането на мерки с оглед подкрепата на тяхното функциониране и развитие; призовава Комисията също така да вземе необходимите мерки, които да позволят на предприятията на социалната икономика да се свържат помежду си и да бъдат насърчавани от Европейската мрежа за подкрепа на електронната търговия;

36. Призовава държавите-членки да подкрепят малките и средни организации на социалната икономика с цел ограничаване на зависимостта от финансирането и повишаване на устойчивостта;

37. Приканва Комисията да призове участниците в социалната икономика да се присъединят към постоянно действащи органи за диалог и да вземат участие в работата на експертните групи на високо равнище, които биха се интересували от въпроси, свързани със социалната икономика; приканва Комисията да вземе участие в укрепването на представителните структури на социалната икономика на регионално, национално и общностно ниво и да създаде правна рамка, предназначена да насърчава активното партньорство между местните власти и предприятията на социалната икономика;

38. Призовава Комисията да насърчава диалога между публичните агенции и представителите на социалната икономика на национално и общностно равнище и по този начин да благоприятства взаимното разбиране и да насърчава добрите практики;

39. Призовава Комисията да подкрепи експертната група на ЕС по въпросите на кооперативните банки, създадена от сдружението на сектора или други финансови услуги, които биха били от интерес за организациите на социалната икономика, която да извърши проучване на начина, по който тези специфични структури на социалната икономика са функционирали досега в ЕС, особено в контекста на текущата световна кредитна и финансова криза, и как те ще избегнат бъдещи рискове от този вид;

40. Призовава Комисията да разгледа въпроса за актуализация на специалния бюджетен ред за социалната икономика;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

41. Приканва да се създадат програми, които да насърчат изпробването на нови социално-икономически модели, да се иницират рамкови изследователски програми, като да включват въпроси, свързани със социалната икономика в поканите за представяне на предложения по Седмата рамкова програма, да се предвиди използването на „мултипликатор“, приложен към официалните статистически данни и да се въведат инструменти за измерване на икономическия растеж от качествена и количествена гледна точка;
42. Призовава Комисията и държавите-членки да включат измерение, свързано със социалната икономика при изпълнението на общностните и национални политики и в програмите на ЕС, предназначени за предприятия в областта на научно-изследователската дейност, иновациите, финансите, регионалното развитие и сътрудничеството за развитие, и да подкрепят създаването на програми за обучение в областта на социалната икономика на общностни, национални и местни администратори и да гарантират достъпа на предприятията на социалната икономика до програми и дейности за развитие и външни отношения;
43. Настоятелно призовава държавите-членки да предвидят проекти за обучение в рамките на средното и висшето образование, и професионалното обучение, насочени към предаване на знанията за социалната икономика и на основаващите се на нейните ценности предприемачески инициативи;
44. Призовава Комисията и държавите-членки да подкрепят развитието на умения и професионализъм в сектора, за да укрепят ролята на социалната икономика при интеграцията на пазара на труда;
45. Призовава Комисията да разработи правна рамка на ЕС, позволяващата установяването и поддържането на териториални партньорства между сектора на социалната икономика и местните органи на управление, и да определи критерии за признаването и подкрепата на социалната икономика, стимулиране на устойчивото местно развитие и насърчаване на общия интерес;
46. Призовава Комисията да се стреми към постигането на условия, които да улеснят инвестициите в социалната икономика, по-специално посредством инвестиционни фондове, гарантирани заеми и субсидии;
47. Призовава Комисията да направи повторна оценка:
- на съобщението си относно насърчаването на кооперативните дружества в Европа и Регламент (ЕО) № 1453/2003 относно статут на европейското кооперативно дружество, съгласно предвиденото в посочените документи;
  - на съобщението си относно насърчаване на ролята на доброволческите организации и фондациите в Европа;

*

* * *

48. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки, на Европейския икономически и социален комитет, на Комитета на регионите и на Комитета за социална закрила.

Психично здраве

P6_TA(2009)0063

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно психичното здраве (2008/2209(INI))

(2010/C 76 E/05)

Европейският парламент,

- като взе предвид Конференцията на високо равнище на ЕС „Заедно за психичното здраве и благоденствие“, която се проведе в Брюксел на 12-13 юни 2008 г. и с която се учреди Европейският пакт за психичното здраве и благоденствие,

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид Зелената книга на Комисията, озаглавена „Подобряване на психичното здраве на населението - Към стратегия на Европейския съюз за психичното здраве“ (СОМ(2005)0484),
  - като взе предвид своята резолюция от 6 септември 2006 г. относно подобряването на психичното здраве на населението - Към стратегия на Европейския съюз за психичното здраве ⁽¹⁾,
  - като взе предвид декларацията на европейската министерска конференция на Световната здравна организация (СЗО) от 15 януари 2005 г. относно посрещане на предизвикателствата пред и намиране на решения за психичното здраве в Европа,
  - като взе предвид заключенията на Европейския съвет от 19-20 юни 2008 г., които подчертаха необходимостта от премахването на неравнопоставеността в областта на здравеопазването и продължителността на живота между и в рамките на държавите-членки, и изтъкнаха важната роля на действията за превенция на най-тежките хронични незаразни болести,
  - като взе предвид резолюцията си от 15 януари 2008 г. относно стратегията на Общността за здравословни и безопасни условия на труд за периода 2007–2012 г. ⁽²⁾,
  - като взе предвид Конвенцията на ООН за правата на инвалидите,
  - като взе предвид член 2, 13 и 152 от Договора за ЕО,
  - като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз,
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (А6-0034/2009),
- А. като има предвид, че психичното здраве и благоденствие са в основата на качеството на личния и обществения живот, и представляват ключов фактор за целите на ЕС в рамките на Лисабонската стратегия и обновената стратегия за устойчиво развитие, както и че превенцията, откриването, интервенцията и третирането на психичните нарушения навреме намалява значително личните, икономически и социални последици от тях;
- Б. като има предвид, че различни стратегически документи на ЕС изтъкват значението на психичното здраве за постигането на тези цели и очакват своето приложение;
- В. като има предвид, че добавената стойност на стратегията на Общността по отношение на психичното здраве се състои главно в превенцията и в насърчаването на човешките и гражданските права на лицата, засегнати от психични нарушения;
- Г. като има предвид, че проблемите, свързани с психичното здраве, са широко разпространени в Европа, като един на всеки четирима граждани имат такива проблеми поне веднъж в живота си, а на непреките последици от тези проявления са изложени много повече хора, като същевременно стандартът за грижи, свързани с психичното здраве, се различава значително между отделните държави-членки, особено между старите държави-членки и някои от новите държави-членки;
- Д. като има предвид, че спецификата на мъжете и жените трябва да се взема под внимание, когато се разглежда темата за психичното здраве, и като има предвид, че жените страдат повече от мъжете от психични нарушения и че мъжете извършват самоубийство по-често от жените;

⁽¹⁾ ABl. С 305 Е vom 14.12.2006, S. 148.

⁽²⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0009.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Е. като има предвид, че самоубийствата остават сериозна причина за преждевременна смърт в Европа, с над 50 000 случая на година в ЕС, като в девет от десет от тях самоубийството е предшествано от проявени психични нарушения, често депресия; като има предвид освен това, че процентът на самоубийствата и на опитите за самоубийство сред задържаните е по-висок от този сред населението като цяло;
- Ж. като има предвид, че набелязването на политики за предотвратяване на депресията и самоубийствата е тясно свързано със защитата на човешкото достойнство;
- З. като има предвид, че макар депресията да представлява едно от най-често срещаните и сериозни нарушения, мерките за борба с нея остават неадекватни, както и че едва няколко държави-членки прилагат програми за превенция;
- И. като има предвид, че въпреки това все още се наблюдава неразбиране и липсват инвестиции за насърчаване на психичното здраве и за превенция на психичните нарушения, както липсва и подкрепа за научните изследвания в тази област и за хората с проблеми, свързани с психичното здраве;
- Й. като има предвид, че финансовото бреме от проблемното психично здраве се изчислява за обществото между 3 % и 4 % от brutния вътрешен продукт (БВП) на държавите-членки и че разходите, произтичащи от психичните нарушения в ЕС, достигнаха 436 млрд. евро през 2006 г., а по-голяма част от тези разходи са направени извън сектора на здравеопазването, главно поради системни отсъствия от работа, неработоспособност и предсрочно пенсиониране, като оценката на разходите в много случаи не включва допълнителното финансово бреме на коморбидността, от която са по-уязвими хората с проблеми, свързани с психичното здраве;
- К. като има предвид, че социално-икономическото неравенство може да увеличи броя на проблемите, свързани с психичното здраве, и процентът на хората с проблемно психично здраве е по-висок при уязвимите и маргинализирани групи като безработни, имигранти, затворници и бивши затворници, лица, употребяващи психотропни вещества, инвалиди, и лица с хронични заболявания, както и че са необходими специфични действия и подходящи политики за благоприятстване на тяхната интеграция и социално включване;
- Л. като има предвид, че се наблюдават значителни различия между и в рамките на държавите-членки, що се отнася до психичното здраве, включително по отношение на областите на лечението и социалната интеграция;
- М. като има предвид, че, в сравнение с останалото население, хората с проблеми, свързани с психичното здраве, са изложени на по-голям риск да развият физическо заболяване и е по-малко вероятно да получат лечение на тези психически заболявания;
- Н. като има предвид, че въпреки еднакво важната роля и взаимозависимостта на физическото и психичното здраве, психичното остава често недиагностицирано или подценявано, и не получава съответстващо лечение;
- О. като има предвид, че в повечето държави-членки се наблюдава преход от дългосрочни институционализирани грижи към подпомагане за живот в обществото, като обаче това се извършва без подходящо планиране и отпускане на средства, без механизми за контрол и често със съкращения на бюджетни разходи, заплашващи с повторна институционализация хиляди граждани с психични заболявания;
- П. като има предвид, че през 2008 г. беше създадена Европейската платформа за психично и физическо здраве, обединяваща представители на високо равнище на ключови организации;
- Р. като има предвид, че основите на психичното здраве за цял живот се полагат през първите години от живота на индивида и психичните заболявания са често срещани сред хората в млада възраст, при които навременното диагностициране и лечение е от най-голямо значение;
- С. като има предвид, че застаряването на населението на ЕС означава по-често проявяване на дегенеративни нарушения на нервната система;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Т. като има предвид, че дискриминацията и социалното изключване, на които са обект хората с проблеми, свързани с психичното здраве, и техните семейства, представляват не само следствие от психичните нарушения, но и от стигматизирането, изолирането и социалното изключване на тези хора, и са рискови фактори, възпрепятстващи търсенето на помощ и лечение;
- У. като има предвид, че Европейският съюз определи 2010 г. за Европейска година за борба с бедността и със социалното изключване;
- Ф. като има предвид, че проучванията разкриват нови данни за медицинските и социалните измерения на психичното здраве, но все още има значителни празнини в познанието, от тази гледна точка е неуместно да се възпрепятстват усилията за научни (публични или частни) изследвания чрез често несъразмерно административно бреме, или пък чрез твърде строги ограничения по отношение на използваните образци за разработване на безопасни и ефикасни лекарства;
- Х. като има предвид, че нарушенията на способността за учене (психична инвалидност) имат много от характеристиките и пораждат същите потребности като психичните нарушения;
- Ц. като има предвид, че е от съществено значение да се подобри значително обучението на медицинските специалисти, които срещат хора, страдащи от психични заболявания, включително на практикуващите медици и членовете на съдебното тяло;
- Ч. като има предвид, че нарушенията на психичното здраве са на първо място сред причините за морбидност у човека;
1. Приветства Европейския пакт за психичното здраве и благоденствие, и признаването на психичното здраве и благоденствие за основен приоритет за действие;
  2. Изразява твърда подкрепа за призива за сътрудничество и съвместни действия между органите на ЕС и на държавите-членки, регионалните и местни органи на властта, и социалните партньори, в пет приоритетни области за насърчаване на психичното здраве и благоденствие на населението, включващи всички възрастови групи и различни полове, етнически произход и социалноикономически групи, за борба със стигмата и социалното изключване, за стимулиране на превантивните действия и самопомощта, за осигуряване на подкрепа и адекватно лечение на хората с проблеми, свързани с психичното здраве, техните семейства и грижешите се за тях; подчертава, че това сътрудничество трябва да се провежда при пълно спазване на принципа на субсидиарност;
  3. Призовава държавите-членки да изградят съзнание за важната роля, която играе доброто психично здраве, особено сред специалистите в сектора на здравеопазването, но също и сред целевите групи, като родители, учители, кадри в сферата на социалните и правни услуги, работодатели, лица, полагащи грижи, и особено най-общо сред широката общественост;
  4. Приканва държавите-членки, в сътрудничество с Комисията и Евростат, да подобрят осведомеността по въпросите на психичното здраве, както и за връзката му с годините здравословен живот, чрез създаване на механизми за обмен и разпространение на информация по ясен, лесно достъпен и разбираем начин;
  5. Приканва Комисията да предложи общи показатели за подобряване на сравнимостта на данните и улесняване на обмена на най-добри практики и сътрудничеството между държавите-членки за насърчаване на психичното здраве;
  6. Счита, че трябва да се постави акцент върху превенцията на проблемното психично здраве чрез социални интервенции, особено сред най-уязвимите групи; подчертава, че в случаите, когато превенцията е недостатъчна, следва да се насърчава и улеснява недискриминационен достъп до терапевтично лечение, като хората с проблеми, свързани с психичното здраве, следва да имат пълен достъп до информация относно новаторски форми на лечение;
  7. Приканва ЕС да използва наличните възможности за финансиране по 7-та рамкова програма за повече научноизследователска дейност в областта на психичното здраве и благоденствие, и взаимовръзката между проблемите на психическото и физическото здраве; приканва държавите-членки да проучат възможностите за финансиране на инициативи, отнасящи се до психичното здраве, от Европейския социален фонд и от Европейския фонд за регионално развитие;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

8. Призовава държавите-членки да използват най-рационално наличните общностни и национални средства за стимулиране на дейността по въпроси, свързани с психичното здраве, и организирани на програми за повишаване на осведомеността и обучение за всички лица на ключови позиции, за насърчаване на навременното диагностициране, незабавната интервенция и правилното третиране на проблемите, свързани с психичното здраве;
9. Приканва Комисията да проведе и да публикува проучване за услугите, свързани с психичните заболявания, и политиките за насърчаване на психичното здраве в целия ЕС;
10. Призовава държавите-членки да приемат резолюция 46/119 на ООН за защита на лица с психична болест и за подобряване на психичноздравната помощ, изготвена от комисията по правата на човека на ООН и приета от Общото събрание на ООН през 1991 г.,
11. Призовава държавите-членки да гарантират на хората с проблеми, свързани с психичното здраве, правото на равнопоставен, пълен и адекватен достъп до образование, обучение и заетост, в съответствие с принципите за обучение през целия живот, и да им гарантират помощ, съответстваща на потребностите им;
12. Изтъква, че се изисква ясно и дългосрочно планиране за предоставяне на висококачествени, ефикасни, достъпни и универсални услуги, предназначени за амбулаторни и стационарни пациенти, страдащи от психични нарушения, както и за приемането на критерии за контрол от независими органи; изисква по-добро сътрудничество и комуникация между специалистите по първични здравни грижи и специалистите по психично здраве, с цел ефективно третиране на проблемите, свързани с психичното и физическото здраве, като се насърчава холистичен подход, отчитащ цялостния профил на хората, както от гледна точка на физическото, така и на психичното им здраве;
13. Призовава държавите-членки да въведат наблюдение на проблемите, свързани с психичното здраве, в общите здравни услуги, както и на здравословните проблеми в услугите, свързани с психичното здраве; освен това приканва държавите-членки да създадат всеобхватен модел на грижи;
14. Изисква от Комисията да събере и опише случаите на пациенти със странични лекарствени ефекти в насоките на Европейската агенция по лекарствата (EMA);
15. Изисква от Комисията да разшири правомощията на Европейския център за профилактика и контрол върху заболяванията (ECDC), така че да включват психичното здраве;
16. Приканва Комисията да осигури разпространяването на резултатите от тематичните конференции, които ще се проведат във връзка с прилагането на Европейския пакт, и да излезе с предложение за „Европейски план за действие за научни изследвания за психичното здраве и благоденствие на гражданите“;
17. Поощрява създаването на платформа на ЕС за психичното здраве и благоденствие за прилагането на Европейския пакт, състояща се от представители на Комисията, на председателството на Съвета, на Парламента, на СЗО, както и на потребителите на тези услуги, на хората с проблеми, свързани с психичното здраве, техните семейства и полагащите грижи за тях, НПО, фармацевтичната индустрия, академичните среди и други заинтересовани участници, като същевременно изразява съжаление относно неприемането на директива на европейско равнище, както се препоръчваше в гореспоменатата резолюция на Европейския парламент относно Зелената книга на Комисията за психичното здраве;
18. Приканва Комисията да запази като своя дългосрочна цел предложението за Европейска стратегия за психичното здраве и благоденствие;
19. Призовава държавите-членки да разработят съвременно законодателство за психичното здраве, в което да се осигурява спазване на международните задължения в областта на правата на човека - равенство и премахване на дискриминацията, неприкосновеност на личния живот, автономия, телесна цялост, право на информация и участие - и да се кодифицират и утвърждават основните принципи, ценности и цели на политиката за психичното здраве;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

20. Призовава за приемане на общоевропейски насоки за определяне на инвалидността, в съответствие с разпоредбите на Конвенцията на ООН за правата на инвалидите;

Превенция на депресиите и самоубийствата

21. Призовава държавите-членки да прилагат интердисциплинарни програми за превенция на самоубийствата, особено сред младите хора и юношите, като стимулират здравословния начин на живот, намаляват рисковите фактори, като например лесния достъп до лекарства, наркотици, вредни химични вещества, и злоупотребата с алкохол; счита, че е особено необходимо да се гарантира предоставянето на лечение за хората, които са извършили опит за самоубийство, както и на психотерапевтично лечение за семействата на хората, извършили самоубийство;

22. Приканва държавите-членки да създадат регионални информационни мрежи, свързващи специалистите от сферата на здравеопазването, потребителите на техните услуги, и изобщо хората с проблеми, свързани с психичното здраве, и техните семейства, учебни заведения и работни места, заедно с местни организации и обществеността, с цел намаляване на депресивните и самоубийствените поведения;

23. Изисква повишаване на осведомеността за единния европейски номер за спешни повиквания 112, за случаи на опит за самоубийство или психична криза, с цел бърза намеса и оказване на спешна медицинска помощ;

24. Призовава държавите-членки да въведат курсове за специфично обучение на общопрактикуващите лекари и на работещите в сферата на психиатричните услуги, включително лекари, психолози и медицински сестри, в областта на превенцията и лечението на депресивни състояния, както и на идентифициране на риска от самоубийство и на начините за неговото управление;

Психично здраве сред младите и в образованието

25. Призовава държавите-членки да оказват подкрепа на училищния персонал за създаване на здравословна атмосфера и изграждане на връзки между училището, родителите, доставчиците на здравни услуги и обществото, с цел насърчаване на социалната интеграция на младите;

26. Призовава държавите-членки да организират програми за подкрепа за родителите, особено семействата в неравностойно положение, и да насърчават разкриването на длъжности за съветници по въпросите на психичното здраве във всяко средно училище, които да помагат на младите хора по отношение на техните социални и емоционални потребности, като се обръща специално внимание на програми за превенция, като например за повишаване на самочувствието и управление на кризи;

27. Подчертава необходимостта от планиране на системи на здравеопазването, които да се отзовават на потребността от специализирани услуги, свързани с психичното здраве на децата и юношите, като отчитат прехода от дългосрочни институционализирани грижи към подпомагане за живот в обществото;

28. Подчертава необходимостта от ранно откриване и лечение на проблемите, свързани с психичното здраве, сред уязвимите групи, като се обръща особено внимание на непълнолетните;

29. Предлага психичното здраве да се включи в образователните програми на всички специалисти в сферата на здравеопазването и да се предвиди непрекъснато образование и обучение в тази област;

30. Призовава държавите-членки и Европейския съюз да работят съвместно за повишаване на информираността относно влошаването на състоянието на психичното здраве на децата на емигрантите, и да въведат училищни програми, насочени към подпомагане на тези млади хора да преодолеят психологическите проблеми, свързани с отсъствието на техните родители;

Психично здраве на работното място

31. Заявява, че работното място играе ключова роля за социалната интеграция на хората с проблеми, свързани с психичното здраве, и иска подкрепа за тяхното наемане и задържане на работа, за реабилитацията и реинтеграцията им на пазара на труда, с особено внимание върху интеграцията на най-уязвимите групи, включително етнически малцинствените общности;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

32. Призовава държавите-членки да насърчават изследването на условията на труд, които може да доведат до повишаване случаите на психични заболявания, особено сред жените;
33. Призовава държавите-членки да насърчават и осъществяват специални курсове за лица с проблеми, свързани с психичното здраве, които да вземат предвид техните способности и потенциал с цел да улеснят тяхното интегриране на пазара на труда, както и да разработят програми за повторно интегриране на работното място; изтъква същевременно необходимостта от подходящо обучение на работодатели и служители за справяне със специфичните потребности на хората с проблеми, свързани с психичното здраве;
34. Призовава работодателите да насърчават здравословна работна атмосфера, отдавайки внимание на намаляването на работния стрес, на причините за проявяване на психични нарушения на работното място и за тяхното преодоляване;
35. Призовава Комисията да изисква от предприятията и публичните органи да публикуват годишни доклади относно своята политика и работа за психичното здраве на техните служители, на същия принцип, както докладват за физическото здраве и безопасността на труда;
36. Насърчава работодателите да приемат в рамките на своята стратегия за здраве и безопасност на работното място програми за стимулиране на емоционалното и психично здраве на работниците, да предоставят възможности за помощ, които да са поверителни и нестигматизиращи, както и да въведат политики за недопускане на тормоз; приканва Комисията да публикува такива програми в интернет с цел разпространение на положителни модели;
37. Исква от държавите-членки да гарантират, че хората, имащи право на помощи за болест или инвалидност поради проблеми, свързани с психичното здраве, не са лишени от правото на достъп до пазара на труда, и че не губят привилегиите, произтичащи от инвалидността/заболяването си, с намирането на работа;
38. Исква от държавите-членки пълно и ефективно прилагане на Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 г. за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите ⁽¹⁾,

Психично здраве за възрастните

39. Приканва държавите-членки да приемат подходящи мерки за подобряване и стабилизиране на високо качество на живот за възрастните хора и да поощряват стареенето в добро здраве и активност чрез участие в социалния живот, включително разработване на гъвкави схеми за пенсиониране;
40. Подчертава необходимостта от насърчаване на научни изследвания за превенцията и грижите при дегенеративни нарушения на нервната система, и други свързани с възрастта психични заболявания, като по отношение на бъдещите действия или предложения на Комисията, настоява за необходимостта от разграничаване на болестта Алцхаймер и сродните ѝ дегенеративни нарушения на нервната система от останалите форми на психични заболявания;
41. Насърчава създаването на съвместими помежду им научни изследвания и политики в областта на психичното здраве и благоденствие;
42. Изтъква необходимостта от оценка на коморбидността при възрастните хора и на потребността от обучение на здравния персонал за подобряване на познанията за нуждите на възрастните с хора с проблеми, свързани с психичното здраве;
43. Призовава Комисията и от държавите-членки в рамките на метода на открита координация на социалната закрила и интеграция да предприемат мерки за подкрепа на персонала, който полага грижи, и да разработят насоки за лечението и дългосрочните грижи, като допринасят за превенцията на случаите на малтретиране на възрастни хора и за техния достоен живот в подходяща среда;

⁽¹⁾ ОВ L 303, 2.12.2000 г., стр. 16.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Борба със стигмата и социалното изключване

44. Призовава да се организират действия за информиране на обществеността в средствата за масова информация, интернет, училищата и работните места, за стимулиране на психичното здраве, за подобряване на познанията за най-честите симптоми на депресията и тенденциите към самоубийство, за дестигматизиране на психичните нарушения и насърчаване на търсенето на най-добрата и най-ефикасна помощ, както и за активна интеграция на хората с проблеми, свързани с психичното здраве;
45. Подчертава решаващата роля на средствата за масова информация за промяна в схващанията за психичните заболявания и призовава за разработване на европейски насоки за отговорно представяне на психичното здраве в средствата за масова информация;
46. Приканва държавите-членки да подкрепят и насърчават ролята на представителните организации на хората с проблеми, свързани с психичното здраве, и на полагащите грижи за тях, за да се улесни участието им в процеса на провеждане и прилагане на политики, както и на всички етапи на научноизследователската дейност в областта на психичното здраве;
47. Счита, че дестигматизирането на психичните заболявания включва прекратяване на употребата на инвазивни и нехуманни практики, като тези, основаващи се на модела на принудителен надзор;
48. Счита, че е необходимо да се насърчават и подкрепят дейности за психологическа и социална рехабилитация посредством малки публични, частни или смесени центрове за настаняване, осигуряващи грижи през деня или непрекъснато, които да предлагат размер и модел от семеен тип и да са разположени в населените места, с цел да се благоприятства интеграцията на пациентите по време на всички фази на процеса на лечение и рехабилитация;
49. Приветства предложението на Комисията за нова директива срещу дискриминацията на основата на религия или убеждения, инвалидност, възраст или сексуална ориентация, която директива да излиза и извън областта на заетостта, и изисква незабавното приемане на горепосочената директива за ефективна закрила от дискриминация на хората с проблеми, свързани с психичното здраве;
50. Призовава всички държави-членки да ратифицират незабавно Хагската конвенция от 13 януари 2000 г. относно международната защита на пълнолетните лица;

*

* * *

51. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки и на офиса на СЗО за Европа.

Първа оценка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност

P6_TA(2009)0064

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно първата оценка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност (2008/2214(INI))

(2010/С 76 Е/06)

Европейският парламент,

- като взе предвид резолюцията на Съвета от 7 декември 1998 г. относно енергийната ефективност в Европейската общност ⁽¹⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 19 октомври 2006 г., озаглавено „План за действие за енергийна ефективност: реализиране на потенциала“ (COM(2006)0545),

⁽¹⁾ ОВ С 394, 17.12.1998 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид работните документи на службите на Комисията, придружаващи гореспоменатото съобщение на Комисията, а именно анализа на плана за действие (SEC(2006)1173), оценката на въздействието на плана за действие (SEC(2006)1174) и резюмето към него (SEC(2006)1175),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 10 януари 2007 г., озаглавено „Енергийна политика за Европа“ (COM(2007)0001),
- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет от 8 и 9 март 2007 г. относно одобрения от Съвета „План за действие на Европейския съвет (2007–2009 г.) – Енергийна политика за Европа“,
- като взе предвид Директива 92/75/ЕИО на Съвета от 22 септември 1992 г. относно посочване на консумацията на енергия и други ресурси от домакински уреди в етикети и стандартна информация, свързана с продуктите ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно енергийните характеристики на сградите ⁽²⁾,
- като взе предвид Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлинна енергия във вътрешния енергиен пазар ⁽³⁾,
- като взе предвид Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти ⁽⁴⁾,
- като взе предвид Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Решение на Съвета № 2006/1005/ЕО от 18 декември 2006 г. относно сключването на Споразумение между Съединените американски щати и Европейската общност за координирането на енергоефективни програми за етикетиране на офис оборудване ⁽⁶⁾,
- като взе предвид Регламент (ЕО) № 106/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. относно програмата на Общността за етикетиране на енергийната ефективност на офис оборудване (преработена версия) ⁽⁷⁾,
- като взе предвид Решение № 1639/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 г. за създаване на Рамкова програма за конкурентноспособност и иновации (2007–2013 г.) ⁽⁸⁾ и по-специално дял II, глава III от нея относно програмата „Интелигентна енергия – Европа“,
- като взе предвид Решение № 1982/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007–2013 г.) ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 297, 13.10.1992 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 65.

⁽³⁾ ОВ L 52, 21.2.2004 г., стр. 50.

⁽⁴⁾ ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 29.

⁽⁵⁾ ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 64.

⁽⁶⁾ ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 24.

⁽⁷⁾ ОВ L 39, 13.2.2008 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 310, 9.11.2006 г., стр. 15.

⁽⁹⁾ ОВ L 412, 30.12.2006 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид своята резолюция от 1 юни 2006 г. относно енергийната ефективност или как да правим повече с по-малко – Зелена книга ⁽¹⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2006 г. относно европейската стратегия за устойчива, конкурентоспособна и сигурна енергетика – Зелена книга ⁽²⁾,
  - като взе предвид съобщението на Комисията от 23 януари 2008 г. относно първата оценка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност в съответствие с изискванията на Директива 2006/32/ЕО относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги (СОМ(2008)0011),
  - като взе предвид предложението за директива на Европейския парламент и Съвета за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници (СОМ(2008)0019),
  - като взе предвид съобщението на Комисията от 13 ноември 2008 г., озаглавено „Енергийна ефективност – как да се постигне двадесетпроцентната цел“ (СОМ(2008)0772),
  - като взе предвид член 45 от своя Правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика и становището на Комисията по регионално развитие (А6-0030/2009),
- А. като има предвид, че Европейският съюз похабява над 20 % от енергията си поради неефективност и че, ако целта за 20 % спестяване се постигне, ЕС би използвал с около 400 Мтое (милиона тона нефтен еквивалент) по-малко първична енергия, а намалението на емисиите на CO₂ би било от около 860 милиона тона;
- Б. като има предвид, че потреблението на енергия в съчетание с националния енергиен микс, основан най-вече на конвенционални източници на енергия, продължават да бъдат основният източник на емисии на парникови газове в Европейския съюз;
- В. като има предвид, че съществуват рискове с нарастваща сложност относно сигурността и зависимостта от доставките във връзка с вноса на източници на енергия в Европейския съюз;
- Г. като има предвид, че увеличените стимули за инвестиране в енергийната ефективност по време на финансова криза или рецесия и в условия на нестабилност и непредсказуемост на цените на петрола биха могли да помогнат за насърчаване на икономиката;
- Д. като има предвид, че повишаването на цените на електроенергията може да се превърне в една от основните причини за бедност; като има предвид, че повишаването на енергийната ефективност е най-ефикасният начин за намаляване на уязвимостта на нуждаещите се;
- Е. като има предвид, че подобряването на енергийната ефективност е също така най-ефективният предвид разходите начин да се постигнат задължителните цели за намаляване на емисиите и за производство на енергия от възобновяеми източници, които си е поставил Европейският съюз;
- Ж. като има предвид, че повишаването на енергийната ефективност и разработването на присъщите й възможности е от общ интерес за държавите-членки; като има предвид, че би било препоръчително да се прилагат различни пакети мерки в държавите-членки, така че да се отчитат различията в техните икономики и климатични особености;
- З. като има предвид, че мерките за енергийна ефективност могат да постигнат желания резултат само ако се прилагат във всички отрасли политики;

⁽¹⁾ ОВ С 298 Е, 8.12.2006 г., стр. 273.

⁽²⁾ ОВ С 317 Е, 23.12.2006 г., стр. 876.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- И. като има предвид, че с оглед на факта, че няколко държави-членки не са представили национални планове за действие за енергийна ефективност, Комисията трябва да вземе мерки за насърчаване на повече държави-членки да прилагат решенията в тази област;
- Й. като има предвид, че международната икономическа криза и нарастващата нестабилност в цените на източниците на енергия увеличават значението на енергийната ефективност, която може значително да подобри конкурентоспособността на европейските предприятия в международен мащаб;
- К. като има предвид гореспоменатото съобщение на Комисията, озаглавено „Енергийна ефективност – как да се постигне двадесетпроцентната цел“, съществува реална опасност целта за енергийна ефективност, определена за 2020 г., да не бъде постигната;
- Л. като има предвид, че съгласно предложението за директива относно насърчаването на използването на енергия от възобновяеми източници, държавите-членки са длъжни да стимулират и насърчават енергийната ефективност и пестенето на енергия, за да постигнат по-лесно своите цели в областта на възобновяемата енергия;
- М. като има предвид, че жилищните сгради разполагат с потенциал за спестяване на енергия от около 27 %;
- Н. като има предвид, че все още няма юридически обвързващи цели за енергийна ефективност нито на равнище ЕС, нито на национално равнище;
- О. като има предвид, че съществува видима липса на капацитет за изпълнение на проекти, свързани с енергийната ефективност;
1. Приветства плановете за действие, разработени от държавите-членки; едновременно с това изразява загриженост, че закъснението при представянето на плановете и съдържанието на редица национални планове за действие сочат пропуски, които биха могли да застрашат постигането на целите на ЕС за енергийна ефективност и опазване на климата; подчертава, че сега трябва да се наблегне на ефективното изпълнение на мерките, съсредоточени върху енергийната ефективност, включително разработването на най-добри практики и синергии, както и на по-добра осведоменост и съвети за крайните потребители относно енергийната ефективност;
  2. Счита, че е време като част от прегледа на плановете за действие през 2009 г. да се направи задълбочен анализ доколко в областта на енергийната ефективност законодателството и плановете за действие обхващат всички възможности за спестяване, както и анализ на разделението на отговорностите между Комисията, държавите-членки и регионалните и местните органи по отношение на изпълнението и прилагането;
  3. Настоятелно призовава Комисията да превърне енергийната ефективност и спестяването на енергия в крайъгълен камък на енергийната политика за Европа; приветства ангажимента на Комисията в гореспоменатото съобщение, озаглавено „Енергийна ефективност — как да се постигне двадесетпроцентната цел“ да подготви преразгледан план за действие на ЕС относно енергийната ефективност; призовава Комисията да направи двадесетпроцентната цел за енергийна ефективност до 2020 г. юридически обвързваща, тъй като част от оценката тя трябва да подготви постигането на тази цел от страна на Общността съгласно Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.⁽¹⁾;
  4. Приветства Европейската комисия за увеличаването на човешките ресурси в областта на енергийната ефективност, макар и все още недостатъчни за да имат пълна оперативна способност, в резултат на което се ускори подготовката на законодателни предложения в областта например на екологичния продуктов дизайн, енергийните характеристики на сградите и обозначаването на разхода на енергия, транспортния сектор и крайните потребителски инсталации; подчертава, че все още са необходими законодателни норми в тези области;
  5. Разглежда Директива 2006/32/ЕО като добра регулаторна рамка; същевременно отбелязва, че директивата е ограничена в периода си на прилагане до 2016 г. и във всеки случай е твърде ограничена в своите амбиции, за да успее да постигне целта за най-малко 20 % подобряване на енергийната ефективност до 2020 г., поради което се призовава за преразглеждането ѝ през 2012 г. въз основа на задълбочено проучване на опита на държавите-членки;

(1) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 136.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

6. Приветства факта, че доставчиците на електроенергия и професионалните сдружения в редица държави-членки започнаха, въз основа на директивата, да подобряват и координират свои собствени системи за интелигентно отчитане; въпреки това отбелязва, че предвид настоящата регулаторна рамка е малко вероятно системите за интелигентно отчитане да бъдат възприети широко в домакинствата; подкрепя задължителното въвеждане на интелигентни измервателни уреди във всички сгради в рамките на 10 години от влизането в сила на новата директива за изменение на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за изменение на Директива 2003/54/ЕО⁽¹⁾; настоятелно призовава Комисията да прилага по-стриктно изискванията на член 13 от Директива 2006/32/ЕО с цел да ускори въвеждането на системи за интелигентно отчитане;
7. Счита за необходимо, в подкрепа на задължителното въвеждане на системите за интелигентно отчитане, Комисията да изготви задълбочено проучване на опита на държавите-членки в тази област; счита, че бъдещите правила следва да налагат изискване за оборудване на домовете на потребителите с разбираеми екрани едновременно със системата за отчитане и че Комисията следва да обърне внимание на правилата за съвместимост на системите за отчитане и на правилата за съобщаване на данните, на диференцираните тарифи и микропроизводството;
8. Счита, че разпоредби, които утвърждават примера на публичния сектор, следва да бъдат подкрепяни; счита, че предвид нарастващите разходи за електроенергия следва да бъдат определени критерии за енергийна ефективност за процедурите за възлагане на обществени поръчки, обявявани от институциите от публичния сектор;
9. Признава, че увеличаването на енергийната ефективност на сградите има огромен потенциал за намаляване на емисиите на газове с парников ефект и борбата с изменението на климата по отношение както на приспособяването към изменението на климата, така и на справянето с причините за него;
10. Насърчава държавите-членки, когато е възможно, реално да използват алтернативни възобновяеми източници на енергия като вятър, биомаса, биогорива, както и енергията на вълните и на приливите и отливите;
11. Приветства подготовката на Комисията за разширяване на обхвата на Директива 2002/91/ЕО по отношение на стандартизацията на домове с ниска енергийна интензивност и с нулеви емисии на въглерод и призовава за установяване на изисквания за сгради с положителен енергиен баланс за целия ЕС, тъй като те биха могли да намалят разходите за крайните ползватели; настоятелно призовава за определянето на точен график за стандартизацията и на минималните равнища на енергия от възобновяеми източници както за нови, така и за съществуващи сгради;
12. Подчертава, че жилищните сгради са сред най-големите разхитители на енергия и следователно настоятелно призовава финансовата помощ за енергийна ефективност на сградите да бъде увеличена на национално равнище и на равнище Общност, а съществуващите финансови стимули да бъдат съпоставени с ангажиментите, посочени в националните планове за действие като част от оценката на тези планове за действие от страна на Комисията;
13. Насърчава по-специално държавите-членки и регионите да използват структурните фондове за изграждане на тяхна територия на тематични мрежи в рамките на съгласуваното действие, предвидено в Европейската работна програма за интелигентна енергия за 2008 г., с цел да се информират за практиките на другите региони в ЕС по отношение на ефективното използване на енергията и да обменят „ноу-хау“ и опит в тази област;
14. Подчертава, че енергийните политики в националните планове за действие по отношение на жилищния сектор следва да поставят като задача от първостепенно значение подобряването на качеството на външните структури на жилищата, в които живеят хора с ниски доходи, като се взема предвид фактът, че непредсказуемите цени на горивата сериозно ще влошат икономическото положение на тези домакинства и могат да създадат сериозни социални проблеми;
15. Приветства своевременните, непрекъснати допълнения към законодателството с разпоредби относно етикетването на оборудване и минимална енергийна ефективност предвид плана за действие и Директива 2005/32/ЕО; счита, че е важно категориите оборудване, обхванати от законодателството, да бъдат разширени, като същевременно се наблюдават потребителските навици;
16. Препоръчва на Комисията да разгледа възможността за регламентиране на външните източници на електроенергия, които снабдяват многофункционални съоръжения, с цел намаляване на потреблението на мощност за поддържане на режим на готовност; призовава Комисията да гарантира, съгласно разпоредбите на Директива 2005/32/ЕО, че тези разпоредби обхващат целия жизнен цикъл на продукта предвид последициите за енергийната ефективност; в този смисъл призовава към директивата да бъдат добавени разпоредби относно целия жизнен цикъл, надеждността на продукта и възможностите за поправянето му;

(1) ОВ L 211, 14.8.2009 г., стр. 55.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

17. Счита, че е важно предприятията, които не са насочвани от европейската схема за търговия с емисии, да бъдат включени в повишаването на енергийната ефективност и по-специално там, където скритите разходи или други затруднения пречат на пазарната реализация на енергийната ефективност; с цел да се постигне това счита, че е необходимо – в допълнение към разширяването на обхвата на екодизайна – да бъде въведена системата на „белите сертификати“; изразява убеждението, че в тази връзка Комисията следва да осъществи съответните проверки във възможно най-кратък срок; отбелязва ключовата роля, която енергийната ефективност може да играе за подпомагане на държавите-членки при постигане на задължителните им цели за поделяне на усилията; подчертава особения потенциал за разходно-ефективни намаления чрез подобрена енергийна ефективност на сградите;
18. Приветства Регламент (ЕО) № 443/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на СО₂ от лекотоварните превозни средства⁽¹⁾ и консултациите за допълнително законодателство за повишаване на конкретната енергийна ефективност на превозните средства; подчертава значението на формулирането на стриктни бъдещи цели за емисии възможно най-скоро в интерес на това, да има сигурност за индустрията; изразява разочарование, че исканата от Парламента пределна стойност от 95 g СО₂ за 2020 г. още не е потвърдена; отбелязва при все това със загриженост, че новото законодателство няма да компенсира нарастващото търсене на енергия за транспорт;
19. Приветства изготвянето на Зелена книга за градска мобилност (COM(2007)0551), но отбелязва, че при липсата на конкретни, измерими разпоредби резервите ефективност не могат да бъдат мобилизирани; призовава Комисията да проучи по какъв начин насърчаването на ефективна в енергийно отношение градска мобилност и развитието на обществения транспорт могат да получат по-значителна роля в структурната политика и политиката за сближаване и как ефективността на придвижване би могла да бъде съществено застъпена в схемата на условията за проекти, съфинансирани от Общността;
20. Подчертава, че разпространението на информационните и комуникационни средства направи възможно прилагането на методи за отчитане на пътна товарен транспорт, които не покриват само високоскоростната пътна мрежа; настоятелно призовава да бъдат проучени възможностите за законодателство за еднообразно наблюдение на вътрешния пазар;
21. Приветства предложението на Комисията за насърчаване на ефикасното комбинирано производство на електроенергия, но отбелязва, че популяризирането на тази технология може да играе роля на места, където тя може да допринесе ефективно за посрещане на нуждите от полезна топлинна енергия; отбелязва, че в централните топлофикационни системи ефективността на мрежата е също толкова важна, колкото ефикасното оборудване, използвано от страна на потребителя; счита, че в бъдеще при разпределянето на финансирането по структурните фондове следва да се придава значително по-голямо значение на ефективността на мрежата на съществуващите централни топлофикационни системи;
22. Все така счита, че индивидуалните секторни политики противоречат на усилията на Европейския съюз за енергийна ефективност; застъпва становището, че същото се отнася и до съществуващата структура на структурната помощ и помощта за сближаване;
23. Счита, че МСП ще играят важна роля за подобряване на енергийната ефективност, но че те не разполагат с еднакъв капацитет за спазване на законодателството или на новите стандарти в енергийния сектор; във връзка с това счита, че възможностите, които ще бъдат създадени от Small Business Act, следва да включват също така информация и контакти с МСП относно енергийната ефективност;
24. Призовава държавите-членки да бъдат по-амбициозни и да превърнат своите национални планове за действие в областта на енергийната ефективност в практически инструменти за постигане не само на целите си за енергийна ефективност съгласно Директива 2006/32/ЕО, но и на своите по-широки и по-дългосрочни цели, по-специално за подобряване на енергийната ефективност с най-малко 20 % до 2020 г. и изпълнение на задължителните национални цели за поделяне на усилията за намаляване на емисиите;
25. Призовава държавите-членки да не се ограничават с минималната национална индикативна цел за спестяване на електроенергия от 9 % до 2016 г., посочена в Директива 2006/32/ЕО, и да поставят ясни междинни цели за постигане на крайната цел;

(1) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

26. Счита, че е необходимо в националните планове за действие да се определят реалистични, обосновани обвързващи цели и да се уточнят мерките, които да се предприемат за гарантиране на тяхното постигане;
27. Счита, че е изключително важно националните планове за действие да бъдат съобразени с географската, климатичната и икономическата структура и характеристиките на потреблението, които могат да се различават значително според региона;
28. Подчертава връзката между енергетиката и териториалното сближаване, посочена в Зелената книга за териториално сближаване на Комисията (СОМ(2008)0616), по отношение на положителния принос на мерките за енергийна ефективност за устойчивото развитие и енергийната сигурност, както и значението на добре формулираната териториална стратегия и създаването на дългосрочни решения за всички региони;
29. Счита, че е необходимо чрез националните планове за действие да се постигат целите за енергийна ефективност по разходно ефективен начин и да се гарантира добавената стойност от държавните помощи;
30. Призовава държавите-членки да включат в съществуващите структури за контакт между правителствените агенции и обществеността информация относно енергийната ефективност, най-добрите практики в тази област и правата на потребителите, установени в енергийния и климатичния сектор;
31. Счита, че е задължително за разлика от текущата практика в редица държави-членки националните планове за действие да се изготвят с действителното участие на местните и регионални управи, гражданските организации и икономическите партньори, за да се осигури по-добро изпълнение на местно равнище;
32. Счита, че е важно в националните планове за действие да се отдели специално внимание на бедността, поражда от увеличаващите се цени на електроенергията и да се гарантира подходяща закрила за застрашените от бедност; счита, че повишаването на енергийната ефективност, както и подобряването на осведомеността относно нея, е жизненоважна и спешна задача;
33. Подчертава значението на това държавите-членки да включат в своите национални планове за действия в областта на енергийната ефективност подходящи финансови инструменти за спестяване на електроенергия съгласно изискванията на член 9 от Директива 2006/32/ЕО; счита, че тези финансови инструменти следва да бъдат изготвени така, че да преодолеят установените пречки пред подобряването на енергийната ефективност като поделянето на разходите и ползите между собственика и наемателя и по-дългия период на възвращаемост, когато стари и трудни за третиране имоти се привеждат в съответствие със съвременните стандарти за енергийна ефективност;
34. Счита, че е необходимо в националните планове за действие да се наблегне специално на това как правителствата възнамеряват да насърчават и подкрепят инвестициите за енергийна ефективност от страна на МСП; във връзка с това подчертава, че подобни инвестиции следва да бъдат взети под специално внимание при изготвянето на националните планове за действие;
35. Отбелязва със съжаление, че в повечето държави-членки финансирането, отпускано за свързаните с енергийната ефективност проекти, е все още недостатъчно и не успява адекватно да отрази регионалните различия; призовава държавите-членки и регионите да се съсредоточат при изпълнението на своите съответни оперативни програми върху новаторски мерки за разработването на разходно-ефективни решения за енергийна ефективност;
36. Подчертава необходимостта, от този момент нататък, от ефективно изпълнение на тези мерки, включително от разработването на най-добри практики и синергии и организирането на обмен на информация и координиране на разнообразните и разпръснати участници в сектора на енергийната ефективност;
37. Подчертава необходимостта от по-широкообхватни и ясни ангажменти във вторите национални планове за действие през 2011 г., за да се създаде благоприятна бизнес среда и предсказуеми инвестиционни условия за участниците на пазара;
38. Подчертава, че частният сектор, подкрепян от мерки на национално равнище, следва да има съществена роля при инвестирането в нови, устойчиви енергийни технологии и разработването на такива технологии, като същевременно предприема новаторски действия, за да възприеме подход, съсредоточен в голяма степен върху енергийната ефективност;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

39. Подчертава стратегическата роля на публичните органи в ЕС, по-специално на регионално и местно равнище, при предоставянето на необходимата институционална помощ за инициативи, свързани с енергийната ефективност, както е посочено в Директива 2006/32/ЕО; препоръчва да бъдат засилени информационните и образователни кампании на микроравнище, напр. чрез използване на разбираеми обозначения за енергийна ефективност и на свързани с енергията пилотни инициативи и обучения на територията на онези регионални и местни органи, които имат за цел повишаване информираността на гражданите и промяна на моделите на поведение;
40. Призовава държавите-членки да разработят дългосрочни кампании за осведомяване по въпросите на енергийната ефективност, като се съсредоточат върху ефективността както в обществените, така и в частните сгради и върху убеждаването на обществеността, че енергийната ефективност може да даде на хората възможност наистина да спестяват средства;
41. Призовава Комисията да разпространи подробен анализ на първия пакет предадени планове, за да се изяснят напълно причините за изоставането и да се предприемат сериозни действия срещу бъдещи забавяния и пропуски;
42. Отправя искане към Комисията да проучи, на равнище Общност и на национално равнище, съгласуваността на всяка секторна политика с целите за енергийна ефективност; счита в тази връзка, че е задължително да се извърши задълбочен преглед на схемите за подпомагане на Общността;
43. Призовава Комисията да увеличи значително в рамките на структурните фондове и Кохезионния фонд дела, предназначен за подобряване на енергийната ефективност на съществуващите жилища, съгласно член 7 от Регламент (ЕО) № 1080/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 г. относно Европейския фонд за регионално развитие⁽¹⁾ и да изиска от държавите-членки напълно да се възползват от тази възможност;
44. Насърчава по-специално държавите-членки и регионите да използват структурните фондове за изграждане на тяхна територия на тематични мрежи в рамките на съгласуваното действие, предвидено в Европейската работна програма за интелигентна енергия за 2008 г., с цел да се информират за практиките на другите региони в ЕС по отношение на ефективното използване на енергията и да обменят „ноу-хау“ и опит в тази област;
45. Изисква от Комисията за следващия период на програмиране на структурните фондове да подкрепи целите за енергийна ефективност, да засили свързаните с подобни цели приоритетни критерии и да подкрепи прилагането на конкретни мерки и технологии за спестяване на енергия и за стимулиране на ефективното ѝ използване, включително чрез насърчаване на партньорства по проекти като напр. реновиране на сгради, модернизиране на уличното осветление и екологичен транспорт, модернизиране на градски топлофикационни инсталации и производство на топло- и електроенергия;
46. Призовава Комисията да приеме необходимите мерки, които да осигурят на държавите-членки институционалния капацитет за подготовката и изпълнението на ефективни национални планове за действие, включително за официално наблюдение и контрол на качеството на отделните мерки, наред с другото на мерки, които произтичат от задълженията, свързани с енергийните сертификати на сградите и с подкрепата за образователни програми и програми за обучение по енергийна ефективност на обществеността; призовава Комисията да създаде обществена база данни с мерките за енергийна ефективност на държавите-членки и/или с особено важни елементи на тяхното прилагане;
47. Призовава Комисията да установи минимални изисквания за хармонизиран образец, методология и процес на оценка за националните планове за действие в областта на енергийната ефективност; отбелязва, че това ще намали административната тежест за държавите-членки, ще гарантира, че националните планове за действие в областта на енергийната ефективност имат добра основа и ще облекчи сравнителния анализ; изразява убеждението, че съгласно хармонизираният образец и методологията трябва да се изискват глави по сектори и да се разграничават ясно, от една страна, политиките и действията в областта на енергийната ефективност, вече приети от държавите-членки, и, от друга страна, новите и допълнителни политики и действия; посочва приложимите разпоредби на предложението за директивата относно насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници; подчертава, че проверката от страна на Комисията и при необходимост отхвърлянето на националните планове за действие в момента на представянето им би гарантирало по-качествено изпълнение по веригата; призовава за координиране на националните планове за действие и докладите, предвидени съгласно различни законодателни инструменти, свързани с целите по отношение на изменението на климата; призовава Комисията да направи кръстосана проверка на националните планове за действие в областта на енергийната ефективност и на други подобни национални планове за действие и доклади, включително предадените във връзка с протокола от Киото и документите по Националната стратегическа референтна рамка на структурните фондове;

(1) ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

48. Призовава Комисията да разработи общи принципи за методи за измерване на спестяването на енергия, като се спазва надлежно принципът на субсидиарност; отбелязва, че необходимостта от определяне на количеството и проверка на спестяванията на енергия в резултат от мерки за подобряване на енергийната ефективност не е само от интерес в рамките на Директива 2006/32/ЕО, но и във връзка с измерванията на постигането на целта за 20 % спестяване до 2020 г. и за всякакви други бъдещи цели за пестене на енергия;

49. Насърчава Комисията да гарантира, че националните планове за действие в областта на енергийната ефективност дават ясен и свързан подход, и по-конкретно че изискванията на Директива 2002/91/ЕО, включително всяка следваща преработка, се включват изцяло в националните планове за действие в областта на енергийната ефективност, така че плановете да предлагат мерки, които са наистина допълнителни спрямо подобрения на енергийната ефективност, които са вече изисквани съгласно съществуващото национално законодателство и законодателството на Общността;

50. Настоятелно призовава Комисията да настоява националните планове за действие в областта на енергийната ефективност ясно да посочват как ще бъде изпълнено задължението по Директива 2006/32/ЕО публичният сектор да служи за пример и ако е необходимо да направи предложение за законодателство на равнище Общност, което да гарантира водещата роля на публичния сектор в областта на инвестициите за енергийна ефективност;

51. Отправя покана към Комисията да проучи възможностите процедурите за възлагане на обществени поръчки да бъдат подкрепени от пакет условия за енергийна ефективност, като това се постигне посредством даване на приоритет на „зелени“ проекти в договорите за обществени поръчки, включително задължително прилагане на стандарти за енергийна ефективност и задължително включване на разходите за енергия от целия жизнен цикъл при оценката на инвестициите, подчертава, че публичните органи на всички равнища следва да дадат пример чрез прилагане на екологични обществени поръчки в процедурите си;

52. Призовава Комисията да направи преглед на ресурсите на Общността, предназначени за научни изследвания и развитие с цел увеличаване на ресурсите, предназначени за повишаване на енергийната ефективност през следващата финансова перспектива;

53. Счита, че Комисията следва да насърчи онези държави-членки, които все още не са приели свой национален план за действие в областта на енергийната ефективност, да приложат взетите в тази област решения;

54. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и на правителствата и парламентите на държавите-членки.

Обща политика в областта на рибарството

P6_TA(2009)0065

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно приложените изследвания, свързани с общата политика в областта на рибарството (2008/2222(INI))

(2010/С 76 Е/07)

Европейският парламент,

— като взе предвид Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството ⁽¹⁾,

— като взе предвид Решение № 1982/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007-2013 г.) ⁽²⁾,

— като взе предвид Съобщението на Комисията от 3 септември 2008 г., озаглавено „Европейска стратегия за мореплавателските и морските изследвания: съгласувана рамка на Европейското научноизследователско пространство в подкрепа на устойчиво използване на океани и морета“ (COM(2008)0534) („стратегията за мореплавателските и морските изследвания“),

⁽¹⁾ ОВ L 358, 31.12.2002 г., стр. 59.

⁽²⁾ ОВ L 412, 30.12.2006 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид Съобщението на Комисията от 19 септември 2002 г., озаглавено „Стратегия за устойчиво развитие на европейската аквакултура“ (COM(2002)0511),
  - като взе предвид своята позиция, приета на първо четене на 15 юни 2006 г. с оглед приемането на решение на Европейския парламент и на Съвета относно Седмата рамкова програма на Европейската общност за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007-2013 г.) ⁽¹⁾,
  - като взе предвид своята резолюция от 20 май 2008 г. относно интегрирана морска политика за Европейския съюз ⁽²⁾,
  - като взе предвид Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) ⁽³⁾,
  - като взе предвид Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета от 25 февруари 2008 г. за установяване на общностна рамка за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“ и за подкрепа на научните консултации във връзка с Общата политика в областта на рибарството ⁽⁴⁾,
  - като взе предвид Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽⁵⁾,
  - като взе предвид доклада от световната среща на високо равнище относно устойчивото развитие, състояла се в Йоханесбург (Южна Африка) от 26 август до 4 септември 2002 г.,
  - като взе предвид декларацията от Абърдийн, приета на 22 юни 2007 г. по време на конференцията EurOCEAN, от европейски организации за мореплавателски и морски изследвания, научни мрежи и редица учени от цяла Европа,
  - като взе предвид член 45 от своя Правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по рибно стопанство (А6-0016/2009),
- А. като има предвид, че Комисията се стреми да стимулира европейската научноизследователска дейност в областта на рибарството и аквакултурата от Четвъртата рамкова програма насам, за да подкрепи общата политика в областта на рибарството (ОПР);
- Б. като има предвид, че в Седмата рамкова програма цялата научноизследователска дейност в областта на рибарството и аквакултурата е обхваната в по-общия контекст на научноизследователската дейност в областта на земеделието (тематична област 2), докато морските изследвания и управлението на крайбрежните зони спадат към науката за околната среда;
- В. като има предвид, че в кодекса за поведение за отговорен риболов на Организацията на обединените нации по прехрана и земеделие (ФАО), както и в споразумението за прилагане на разпоредбите на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, свързани с опазването и управлението на запасите от трансгранично преминаваща риба, и от далекомигриращи риби се подчертава необходимостта от развиване на научноизследователската дейност и събиране на данни с оглед подобряване на научните познания в този сектор;
- Г. като има предвид, че общата политика в областта на рибарството е една от общностните политики, които зависят в най-голяма степен от научните изследвания, както и че надеждността на мерките, приети в рамките на ОПР, се основава на научни становища на високо равнище;

⁽¹⁾ ОВ С 300 Е, 9.12.2006 г., стр. 400.

⁽²⁾ Приети текстове, Р6_TA(2008)0213.

⁽³⁾ ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.

⁽⁴⁾ ОВ L 60, 5.3.2008 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Д. като има предвид, че общата политика в областта на рибарството изхожда от принципи за добро управление, които изискват процесът на вземане на решения да се основава на сериозни научни становища и своевременно да води до резултати;
- Е. като има предвид, че научните данни трябва да бъдат взети за основа при определянето на квотите и максималния устойчив улов;
- Ж. като има предвид, че често се наблюдават различия в оценките на рибарите и изследователите относно състоянието на морските и рибните запаси;
- З. като има предвид, че стратегията за мореплавателските и морските изследвания отчита, че е важно да се продължат усилията в различните мореплавателски и морски дисциплини, но същевременно се съсредоточава по-скоро върху подобряване на взаимодействията между морските изследвания и мореплавателските изследвания, вместо да се насочи към вече установени изследователски направления;
- И. като има предвид, че съществуващите центрове за научни изследвания в най-отдалечените региони са с първостепенна роля при наблюдение на морската среда в Европа, в рамките на стратегията за мореплавателските и морските изследвания;
- Й. като има предвид, че предстоящото преразглеждане на ОПР, което отдава приоритет на регионалното управление и управлението въз основа на екосистемите, изисква солидна основа от научни познания;
1. Изразява убедеността си, че е необходимо в политиките в областта на изследванията да се отдели по-голямо внимание на специфичните проблеми на рибарството и аквакултурата поради икономическата, социалната и политическата важност на този сектор за ЕС;
  2. Изразява задоволство във връзка с неотдашните усилия на Комисията, изразяващи се чрез нейната стратегия за мореплавателски и морски изследвания, целяща мобилизирането на средства в полза на по-добра интеграция между морските изследвания и мореплавателските изследвания;
  3. Припомня на Комисията, че в съответствие с Регламент (ЕО) № 2371/2002, е нейно законно задължение да основава своите предложения; свързани с ОПР, „на сериозни научни становища и на подхода на предпазливост“; призовава Комисията да подчертае и докаже значението на научните изследвания за състоянието на морските и рибните запаси;
  4. Изразява безпокойство във връзка с реорганизацията на теми в Седмата рамкова програма, което означава, че изследванията относно производството на риба са отделени от тези относно рибните полета и морската екология, докато едно ясно изразено преориентиране на ОПР към подход, основан на екосистемите, изисква, напротив, повече интеграция;
  5. Изразява съжаление, че Седмата рамкова програма не счита нито рибарството, нито аквакултурата за специфични направления и че се позовава единствено на тематична област 2 „Храни, земеделие и рибарство и биотехнологии“, която евентуално тълкувана в широк смисъл обхваща научноизследователската дейност в областта на рибарството; констатира, че същото се отнася и до тематична област 6 „Околна среда (включително промени в климата)“;
  6. Приканва Комисията да преразгледа Седмата рамкова програма по повод междинната оценка, предвидена за 2010 г., като вземе предвид настоящата резолюция и отдели по-голямо внимание на специфичните проблеми на рибарството и аквакултурата;
  7. Изразява убеждение, че както вземашите политически решения, така и стопанските субекти в областта на рибарството имат жизненоважна необходимост от изследвания с по-практическа насоченост, като предвид продължителността на Седмата рамкова програма, е наложително да се включат цели за изпълнение;
  8. Счита, че липсата на специфични насоки за рибарството и аквакултурата в Седмата рамкова програма не спомага за изготвянето на достатъчен брой научноизследователски проекти в тези области и следователно е в ущърб на уместността и интересът, който представляват подбраните проекти;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

9. Подчертава, че с оглед обезпечаване на ефикасно прилагане на общата политика в областта на рибарството, е необходимо да се въведат специфични програми в областта на приложните научни изследвания, като се осигури тяхното финансиране чрез отпускане на достатъчни бюджетни средства; счита, че е необходимо за тази цел в Седмата рамкова програма да се включи скала за разпределение;
10. Отправя искане към Комисията финансирането на приложните научни изследвания в областта на ОПР в рамките на Седмата рамкова програма да бъде използвано като средство за насърчаване на взаимодействието между научноизследователските усилия на държавите-членки и за натрупване на необходимата критична маса за справяне с основните залози на интердисциплинарните морски научни изследвания;
11. Препоръчва в областта на морските научни изследвания да се отдаде приоритет не само на изследванията, целящи познаване на състоянието на рибните запаси, но също така на свързаните с екосистемите, търговските, икономическите и социалните аспекти, предопределящи управлението на рибните полета, тъй като всички тези аспекти имат ключово значение;
12. Счита, че в областта на рибарството и аквакултурата, следва да се отдаде приоритет на приложните научни изследвания, чиято основна цел би следвало да бъде подобряване на научните данни, служещи за основа на законодателството и управлението на риболовните дейности, по-специално що се отнася до плановете за възстановяване на видовете, за които съществува биологичен риск;
13. Констатира, че в краткосрочен план е налице очевиден сблъсък на интереси между рибарите и изследователите, докато в дългосрочен план техните цели са по-съвместими; смята, че консенсусът относно състоянието на моретата трябва да представлява основа за една насочена към устойчивото развитие политика в областта на рибарството; призовава Комисията да насърчи по-доброто сътрудничество между рибарите и изследователите;
14. Приканва Комисията и държавите-членки да осведомят по-добре рибарите относно техния интерес от вземане под внимание на икономическата полза, която могат да очакват в средносрочен и дългосрочен план при оценка на предполагаемата икономическа загуба в краткосрочен план;
15. Подчертава обезпокоителния проблем, свързан с недостига на млади учени в приложните научни изследвания в областта на рибарството, предвид слабо привлекателните кариери в сравнение с тези в областта на фундаменталните изследвания и други научни дисциплини;
16. Подчертава необходимостта от възстановяването на интересни и престижни университетски програми, които водят до доходни кариери в този научен сектор;
17. Изразява подкрепата си за образователна политика, която да мотивира в по-голяма степен младите учени да се посветят по-скоро на приложни изследвания в областта на рибарството, отколкото на фундаментални изследвания;
18. Призовава Комисията да насърчи създаването на устойчива европейска мрежа, която да се основава на съществуващата физическата инфраструктура в държавите-членки и която да е предназначена за наблюдение и събиране на данни относно морската среда, което би улеснило обмена на информация между стопанските субекти в сектора и европейските научноизследователски организации и би позволило на Съюза да запази челните си позиции; с оглед на въпросната мрежа, приканва Комисията да обърне особено внимание на съществуващите центрове за върхови постижения в най-отдалечените региони;
19. Припомня необходимостта от хомогенизиране на различните действащи модели на приложни изследвания в държавите-членки, с оглед по-голямата съпоставимост на резултатите и улесняване обобщаването на данните;
20. Приканва Комисията да насърчи научната общност да разработи повече общи методологични норми за изследванията в областта на рибарството и да укрепи сътрудничеството между националните научноизследователски институти;
21. Приканва Комисията да събере конкретна информация относно начина, по-който функционира понастоящем диалогът между изследователите и рибарите в отделните държави-членки, и да извлече най-добрите практики;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

22. Подчертава, че регионалните консултативни съвети имат важна роля по отношение на приложните научни изследвания и ето защо отправя искане за пълноправно членство на учените в тези структури;
23. Констатира със загриженост, че от 2006 г. насам общата сума, която държавите-членки изразходват за събиране на данни в областта на рибарството, непрекъснато намалява;
24. Приканва Комисията и държавите-членки да предоставят бюджетните средства, предвидени в бюджета на Съюза в полза на събирането на данни в сектора на рибарството, по-специално в бюджетен ред 11 07 02: „Подкрепа за управлението на рибните ресурси (подобряване на научните консултации)“;
25. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, както и правителствата и парламентите на държавите-членки.

Европейска професионална карта за доставчиците на услуги

P6_TA(2009)0066

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно създаването на европейска професионална карта за доставчиците на услуги (2008/2172(INI))

(2010/С 76 Е/08)

Европейският парламент,

- като взе предвид Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионални квалификации ⁽¹⁾,
- като взе предвид Директива 2006/123/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. относно услугите на вътрешния пазар ⁽²⁾,
- като взе предвид Решение № 2241/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно единна рамка на Общността за прозрачност на професионалните квалификации и умения (Европас) ⁽³⁾,
- като взе предвид Препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. за създаване на Европейска квалификационна рамка за учене през целия живот ⁽⁴⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 6 декември 2007 г., озаглавено „Мобилността като средство за повече и по-добри работни места: Планът за действие на ЕС в областта на трудовата мобилност (2007–2010 г.)“ (СОМ(2007)0773),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 11 декември 2007 г., озаглавено „Предложение за Лисабонска програма на Общността 2008–2010 г.“ (СОМ(2007)0804),
- като взе предвид своята резолюция от 23 май 2007 г. относно влиянието и последиците от изключването на здравните услуги от Директивата за услугите на вътрешния пазар ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

⁽²⁾ ОВ L 376, 27.12.2006 г., стр. 36.

⁽³⁾ ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 6.

⁽⁴⁾ ОВ С 111, 6.5.2008 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 279.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид своята резолюция от 27 септември 2007 г. относно задълженията на доставчиците на презгранични услуги ⁽¹⁾,
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (А6-0029/2009),
- А. като има предвид, че правото на гражданите на ЕС да се установяват или да предоставят услуги навсякъде в ЕС е основна свобода на единния пазар, която включва правото на упражняване на професия в качеството на самостоятелно заето или заето лице в държава-членка, различна от тази на получаване на професионалната квалификация;
- Б. като има предвид, че съгласно член 3, параграф 1, буква в) от Договора за ЕО премахването между държавите-членки на пречките за свободно движение на хора и услуги е една от дейностите на Общността;
- В. като има предвид, че по-голямата мобилност на хора и услуги между държавите-членки и между регионите е основен елемент за постигането на целите от Програмата от Лисабон за растеж и заетост и може да повиши производителността посредством нови перспективи, идеи и умения;
- Г. като има предвид, че мобилността в ЕС остава слаба – едва 4 % от работната сила някога са живели и работили в друга държава-членка и приблизително 2 % в момента живеят и работят в друга държава-членка ⁽²⁾;
- Д. като има предвид, че все още съществуват съществени пречки за хората, които искат да работят в друга държава-членка и че 20 % от получените от SOLVIT жалби през 2007 г. касаят признаването на професионалните квалификации, изисквани за упражняването на регламентирана професия;
- Е. като има предвид, че Комисията образува производства за установяване на нарушение съгласно член 226 от Договора за ЕО срещу няколко държави-членки за това, че не са я уведомили за приетите мерки за транспониране на Директива 2005/36/ЕО;
- Ж. като има предвид, че в съображение 32 от Директива 2005/36/ЕО се посочва, че „въвеждането на европейско равнище на професионални карти от професионалните сдружения или организации има потенциал да улесни мобилността на специалистите, по-специално посредством ускоряване на обмена на информация между приемащата държава-членка и държавата-членка по произход. Тези професионални карти следва да позволят осъществяване на наблюдение върху професионалното развитие на специалистите, които се установяват в различни държави-членки. Тези карти могат, при пълно спазване на разпоредбите, отнасящи се до защитата на личните данни, да съдържат информация относно професионалните квалификации на специалиста (данни за завършения университет или учебно заведение, придобитите квалификации, професионалния стаж), законосъобразното му установяване, наложените санкции, свързани с професионалната му дейност, и информация за компетентния орган“;
- З. като има предвид, че в гореспоменатата си резолюция относно влиянието и последиците от изключването на здравните услуги от Директивата за услугите на вътрешния пазар Парламентът изисква „създаването на европейска карта, която да осигурява достъп до информацията относно квалификацията на здравните работници и тя да бъде достъпна за пациентите“;

Презгранична мобилност

1. Насърчава всички инициативи, които имат за цел да улеснят презграничната мобилност като средство за ефективно функциониране на услугите и пазарите на труда, както и като средство за насърчаване на икономическия растеж в ЕС;

⁽¹⁾ ОВ С 219 Е, 28.8.2008 г., стр. 312.

⁽²⁾ Проучване на Евробарометър 64.1 от 2005 г. относно географската мобилност и мобилността на пазара на труда.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

2. Подчертава отговорността на ЕС за допълнително улесняване на географската и професионалната мобилност чрез повишаване на прозрачността при признаването и съпоставимостта на квалификациите, както и при гарантирането на сигурността на пациентите и на потребителите;

3. Подчертава обаче необходимостта от по-ефективен и координиран подход от страна на Комисията при инициативи, които целят да улеснят и стимулират мобилността на специалисти между държавите-членки като Европас (Европейска автобиография), EURES (портал за трудова мобилност) и Европейската квалификационна рамка (ЕКР), както и между различните асоциирани мрежи, финансирани или съфинансирани от Общността, които се отнасят до тези въпроси, като например SOLVIT, IMI, EUROGUIDANCE и ENIC/NARIC;

4. Подчертава съвместната отговорност на гражданското общество, включително работодателите, професионалните съюзи и организации, както и на отговорните органи, за улесняване и подобряване на мобилността в рамките на вътрешния пазар;

Транспониране на Директива 2005/36/ЕО

5. Настоятелно призовава онези държави-членки, които изостават с транспонирането на Директива 2005/36/ЕО, което трябваше да приключи до 20 октомври 2007 г., да приемат необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби;

6. Призовава Комисията да предприеме действия срещу онези държави-членки, които все още не са транспонирали Директива 2005/36/ЕО;

7. Призовава Комисията да направи оценка на въздействието на прилагането на член 7 от Директива 2005/36/ЕО върху мобилността в доклада, който ще изготви съгласно член 60, параграф 2 от тази директива;

8. Настоятелно призовава държавите-членки да се стремят към по-хармонизиран подход за признаване на квалификациите и уменията, към опростяване на съответните административни процеси и към намаляване на извършените от специалистите разходи;

Необходимост от европейска професионална карта

9. Счита, че за повечето професии трябва да бъде установена добавената стойност на европейската професионална карта в допълнение към съществуващите мерки, които целят да улеснят и стимулират мобилността;

10. Отбелязва, че при някои регламентирани и хармонизирани професии, като адвокати и здравни специалисти, европейските професионални карти съществуват или са в процес на разработване, но, че за други нехармонизирани или по-слабо хармонизирани професии въвеждането на професионални карти изглежда трудно, тъй като регламентирането варира в различните държави-членки и данните за квалификациите трябва първо да бъдат потвърдени и взаимно признати;

11. Посочва, че европейската професионална карта би могла да е от полза дори за нерегламентирани и нехармонизирани професии, тъй като тя би имала информационна роля, особено за работодателите и потребителите, какъвто би бил случаят с повечето свободни професии;

12. Приканва Комисията да направи преглед на различните инициативи за създаване на професионални карти и да докладва пред Парламента, като представи представителен списък;

13. Призовава Комисията да проучи инициативите, за да се установи дали европейската професионална карта, освен другите мерки, би могла:

а) да допринесе за сигурността на гражданите в случай на контакт с доставчик на трансгранични услуги, тъй като гражданите могат да проверят самоличността и квалификацията на доставчика на услуги посредством професионалната карта,

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- б) да доведе до административно опростяване и до съкращаване на разходите, а в дългосрочен план да замени хартиените папки и досиета и да увеличи прозрачността,
- в) да стимулира предоставянето на временни услуги,
- г) да стимулира предоставянето на съответни висококачествени услуги в Европейския съюз и в трети страни,
- д) да служи като средство за предаване на съответната информация на получателите на услуги с цел подобряване опазването на здравето и повишаване безопасността на потребителите,
- е) да служи като средство за предаване на подходяща информация за работодателите (в публичния и в частния сектор), за да улесни трансграничното назначаване на персонал;

счита, че допълнителните стъпки в публичния сектор следва да включват добре дефинирано описание на видовете професии и конкретни потребности, на които картата следва да отговаря;

Характеристика на европейската професионална карта

14. Счита, че всяка професионална карта, в случай че има достатъчна необходимост от създаване на такава, следва да бъде възможно най-опростена, разбираема и либерална, като се избягват нови административни тежести, както и че чрез нея би могъл да се създаде „общ език“ за квалификациите за определени професии;

15. Настоятелно призовава европейската професионална карта да не оказва неблагоприятен ефект върху трансграничната мобилност и да се използва единствено като доказателство за правото на движение без да бъде условие за такова движение; подчертава, че специфичните групи следва да не се изключват от предлагане на своите услуги в други държави-членки, както и че картата следва да не създава нови пречки особено за хора с по-малко или не толкова специализирани квалификации;

16. Подчертава, че използването на една или повече европейски професионални карти следва да допуска разнообразие, например за съгласуване на различията между професиите или различията между държавите-членки; счита, че, по целесъобразност, самите професии следва да финансират създаването и въвеждането на европейска професионална карта;

17. Подчертава, че в случай че съответната професионална група вече разполага с национална професионална карта, от практически съображения следва функциите на националната карта да се интегрират в европейската професионална карта;

18. Подчертава, че информацията, която се съдържа в европейската професионална карта следва да бъде надеждна, както и да бъде потвърдена и актуализирана от компетентните национални органи; счита, че, по целесъобразност, информацията, съдържаща се в автобиографиите на Европас би могла също да бъде включена в европейската професионална карта;

19. Подчертава, че достъпът до съдържащите се в картата данни следва да отговаря на най-високите стандарти за защита на личния живот;

*

* *

20. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Действия на Общността във връзка с китолова

P6_TA(2009)0067

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно действия на Общността във връзка с китолова (2008/2101(INI))

(2010/С 76 Е/09)

Европейският парламент,

- като взе предвид Международната конвенция за регламентиране на китолова от 1946 г. и създаването на Международната комисия по китолов (IWC),
- като взе предвид споразумението на IWC за нулеви ограничения на улова („мораториум“) за търговския китолов, в сила от 1986 г.,
- като взе предвид актуализацията от 2008 г. на китоподобните, включени в червения списък на застрашени видове на Международния съюз за опазване на природата и природните ресурси,
- като взе предвид заседанието на Международния съюз за опазване на природата и природните ресурси в Барселона от 5 до 14 октомври 2008 г.,
- като взе предвид членове 37 и 175 от Договора за ЕО,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 19 декември 2007 г. относно действия на Общността във връзка с китолова (COM(2007)0823),
- като взе предвид решението, прието от Съвета на 5 юни 2008 г., за установяване на позицията на Общността относно китолова ⁽¹⁾,
- като взе предвид създаването на малка работна група за бъдещето на IWC по време на 60-то годишно заседание на IWC в Сантяго, Чили през м. юни 2008 г. („Работната група“),
- като взе предвид Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽²⁾ (Директива за местообитанията),
- като взе предвид Договора от Амстердам от 1997 г. изменящ Договора за Европейския съюз - Протокол относно закрилата и хуманното отношение към животните;
- като взе предвид приемането на забрана на международната търговия с продуктите от всички видове едри китове с Конвенцията по международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна (Cites) и прилагането ѝ от страна на ЕС,
- като взе предвид член 45 от своя Правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по рибно стопанство и становището на Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните (A6-0025/2009),

⁽¹⁾ Решение на Съвета относно установяване на позиция, която да бъде приета от страна на Европейската общност на 60-то заседание на МКК през 2008 г. по отношение на предложенията за изменения на графика на Международната конвенция за регламентиране на китолова (документ на Съвета № 9818/2008).

⁽²⁾ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- А. като има предвид, че първостепенната цел трябва бъде опазването на биологичното разнообразие, включително опазването на видовете;
- Б. като има предвид, че трябва винаги да се отчита хуманното отношение към животните;
- В. като има предвид, че въпреки това съществуват въпроси, свързани с безопасността и снабдяването с храни, по-специално за общности, които традиционно се занимават с китолов;
- Г. като има предвид, че съгласно Директивата за местообитанията „преднамереното посегателство, улов или убиване“ на всички видове китове понастоящем са забранени във водите на Общността;
- Д. като има предвид, че приблизително един на всеки четири вида китоподобни се считат за застрашени, като девет вида са включени в списъка като застрашени или сериозно застрашени и положението на много видове и популации остава неясно;
- Е. като има предвид, че въпреки че при някои популации китове е постигната известна степен на възстановяване след въвеждане на мораториума, при други това не е така и способността им да се приспособят към променящите се условия на околната среда остава неизвестна;
- Ж. като има предвид, че мораториумът първоначално беше предвиден за срок до създаване на адекватна схема на управление и за да позволи достатъчно време за възстановяване на намалелите популации;
- З. като има предвид, че не всички членове на IWC са подписали мораториума;
- И. като има предвид, че мораториумът в никакъв случай не обхваща убиването на китове за научни цели;
- Й. като има предвид, че броят на убитите китове със специално разрешително в действителност се е повишил след въвеждане на мораториума;
- К. като има предвид, че IWC (в повече от 30 резолюции) и няколко неправителствени организации и други структури изразиха сериозна загриженост, че сегашният китолов със специално разрешително е „в противоречие с духа на мораториума върху търговския китолов“ (IWC2003-2); месото от такъв китолов не следва да се използва за търговски цели;
- Л. като има предвид, че, независимо от неотдавнашното подобрене, методите, чрез които се убиват китовите все още не съответстват на желаните стандарти;
- М. като има предвид, че китоподобните са застрашени не само от улов, но и от изменението на климата, замърсяване, сблъсъци с кораби, риболовни въдици, хидролокатори и други опасности;
- Н. като има предвид, че горепосоченото решение на Съвета се основава единствено на член 175 от Договора за ЕО и се отнася единствено до горепосоченото заседание на IWC в Сантяго, Чили през м. юни 2008 г.;
1. Горещо приветства горепосоченото съобщение на Комисията относно действията на Общността във връзка с китолова, както и позицията относно китолова, приета от Съвета с квалифицирано мнозинство; и подкрепя запазването на всеобщия мораториум върху търговския китолов, както и забраната на международната търговия с китови продукти; иска прекратяване на „китолова с научноизследователска цел“ и подкрепя определянето на обширни океански и морски зони като резервати, където всички видове китолов да бъдат забранени за неопределен период от време;
  2. Призовава Съвета да приеме нова обща позиция по член 37 и по член 175 от Договора за ЕО;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

3. Счита, че опазването на китовите и другите китоподобни в крайна сметка зависи от разработването на мерки, които са предмет на достатъчно широко споразумение, което трябва да се прилага ефективно;
4. Призовава Съвета, Комисията и държавите-членки, участващи в Работната група, да работят за постигането на такова споразумение;
5. Счита, че обсъжданията в работната група следва да са прозрачни във възможно най-голяма степен;
6. Изразява надежда, че работната група ще разгледа въпроса за леталния китолов за научни цели с оглед намиране на основа за премахването му;
7. Зачита необходимостта от извършване на ограничено количество улов от общности, традиционно занимаващи се с тази дейност с цел препитание, но призовава за много по-голям акцент върху изследванията и използване на хуманни методи на убиване;
8. Призовава уловът да се извършва единствено при ясно определени квоти, основани на съвети от научния комитет на IWC, и да бъде регулиран при строг контрол, включващ и пълна отчетност и докладване на IWC;
9. Призовава за създаване на повече морски защитени зони на подходящи места по света, в които китовите ще получават специална закрила;
10. Отбелязва, че Директивата за местообитанията, която определя позицията на Общността по отношение на китовите (и делфините), не позволява възобновяването на търговския китолов на който и да е вид във водите на ЕС;
11. Обръща внимание на необходимостта от използване на по-подбрани риболовни въдици, за да се избегне страничен улов на други видове, по-специално китоподобни;
12. Счита, че трагичната история на търговския китолов, съчетана с множеството заплахи, пред които са изправени популациите от китове в момента (в това число и наред с другото, инцидентният улов по време на риболовна дейност, сблъсъкът с кораби, глобалното изменение на климата и шумовото замърсяване на океаните), изисква от ЕС да насърчава, в рамките на значимите международни форуми, най-високото ниво на защита на китове на световно равнище и по координиран и последователен начин;
13. Призовава и за отстраняване на заплахите за популациите от китоподобни, произтичащи от климатични промени, замърсяване, сблъсъци с кораби, риболовни въдици, антропогенен шум в океаните (включително шум от хидролокатори, сеизмични измервания и плавателни съдове) и други опасности, извън защитените зони;
14. Счита, че като мярка, изпреварваща всеобщото действие, Комисията следва да представи допълнителни предложения за неутрализиране на тези заплахи по отношение на водите на Общността и плавателните ѝ съдове;
15. Счита, че Комисията следва да определи преразгледана регулаторна рамка за практикуване на наблюдението на китове, която защитава икономическите и социални интереси на крайбрежните райони, където тази дейност се извършва, като отчита скоростното ѝ развитие;
16. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, на правителствата и на парламентите на държавите-членки, на Международната комисия по китолов, на регионалните консултативни съвети, на Консултативния съвет по рибарство и аквакултури и регионалните организации по управление на рибарството, в които членува ЕС.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Участие на Общността в Европейската аудиовизуална обсерватория

P6_TA(2009)0068

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно участието на Общността в Европейската аудиовизуална обсерватория (2008/2179(INI))

(2010/С 76 Е/10)

Европейският парламент,

- като взе предвид Резолюция (92) 70 на Комитета на министрите на Съвета на Европа от 15 декември 1992 г. за създаване на Европейска аудиовизуална обсерватория и Резолюция (97) 4 от 20 март 1997 г. за потвърждаване продължаването на Европейската аудиовизуална обсерватория, а също така и устава на Обсерваторията, приложен към нея,
  - като взе предвид Резолюция (2000) 7 на Комитета на министрите на Съвета на Европа от 21 септември 2000 г. относно изменение на устава на Европейската аудиовизуална обсерватория,
  - като взе предвид Решение 1999/784/ЕО на Съвета от 22 ноември 1999 г. относно участието на Общността в Европейската аудиовизуална обсерватория ⁽¹⁾,
  - като взе предвид Решение № 1718/2006/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 ноември 2006 г. относно изпълнението на програмата за подкрепа на европейския аудиовизуален сектор (MEDIA 2007) ⁽²⁾,
  - като взе предвид доклада на Комисията от 10 януари 2007 г. относно изпълнението на Решение 1999/784/ЕО на Съвета от 22 ноември 1999 г., както е изменено с Решение 2239/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно участието на Общността в Европейската аудиовизуална обсерватория (СОМ(2006)0835),
  - като взе предвид Директива 89/552/ЕИО на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 1989 г. за координирането на някои разпоредби, установени в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до предоставянето на аудиовизуални медийни услуги (Директива за аудиовизуалните медийни услуги) ⁽³⁾,
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по култура и образование (А6-0010/2009),
- А. като има предвид, че аудиовизуалният сектор има важен принос за европейската креативна индустрия и икономика на знанието и играе централна роля в насърчаването на културното многообразие и плурализъм в Европейския съюз;
- Б. като има предвид, че сближаването на услугите на информационното общество и медийните услуги, мрежи и устройства поставя нови предизвикателства, свързани с адаптирането на съществуващата нормативна уредба и установените от нея права и задължения в редица области и предлага множество нови възможности;
- В. като има предвид, че прозрачността и наличието на надеждна и сравнима информация относно европейския аудиовизуален пазар може да направи операторите в сектора, особено МСП, по-конкурентоспособни чрез подобряване разбирането за потенциала на сектора, като бъдат в полза на потребителите;

⁽¹⁾ ОВ L 307, 2.12.1999 г., стр. 61.⁽²⁾ ОВ L 327, 24.11.2006 г., стр. 12.⁽³⁾ ОВ L 298, 17.10.1989 г., стр. 23.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Г. като има предвид, че Европейската аудиовизуална обсерватория (наричана по-долу Обсерваторията) по този начин допринася за конкурентоспособността на европейската аудиовизуална индустрия чрез събиране и разпространение на подробна информация за аудиовизуалния сектор;
- Д. като има предвид, че Обсерваторията осигурява голямо разнообразие от продукти, включително онлайн услуги, публикации и бази данни, които се оказваха особено ценни както за индустрията, така и за лицата, изготвящи политиките на национално и общностно ниво;
- Е. като има предвид, че дейността на Общността в подкрепа на конкурентоспособността на аудиовизуалната индустрия ще допринесе за постигане на целите, поставени от Лисабонската стратегия;
1. Отчита, че Обсерваторията е единствената паневропейска организация за обществени услуги, която се занимава със събиране и разпространение на информация относно европейската аудиовизуална индустрия и играе жизнено важна роля чрез предоставяне на подробна информация за сектора както на публичните, така и на частните организации в тази област;
  2. Подчертава, че сближаването на услугите на информационното общество и медийните услуги, мрежи и устройства предлага нови предизвикателства за научни изследвания относно аудиовизуалния сектор, които следва да бъдат отразени в дейността на Обсерваторията;
  3. Отново заявява, че мултимедиите и новите технологии ще играят все по-голяма роля в аудиовизуалния сектор и че Обсерваторията трябва своевременно да засили своя капацитет за следване на тези нови разработки, за да продължи да играе важна роля в сектора;
  4. Подчертава, че на Обсерваторията трябва да бъдат осигурени необходимите ресурси, за да продължи да реализира своите цели, като по този начин ще бъде ефективно в крак с новите разработки в мултимедиите и новите технологии;
  5. Призовава Обсерваторията в тази връзка да разшири своята дейност, за да обхване по-специално последните предизвикателства, създадени от сближаването на медиите и от новите разработки, като обърне особено внимание на анализа на въздействието на цифровизацията на филмовата и аудиовизуалната индустрия като цяло и анализа на онлайн аудиовизуалните услуги, мобилната телевизия и видео игрите;
  6. Подчертава значението на връзките и координацията между националните регулаторни органи и заинтересованите страни, които участват в сектора на аудиовизуалните медии;
  7. Приветства публикацията на Обсерваторията за авторското право и сродните му права и предлага Обсерваторията системно да обхваща тези въпроси и във връзка с Конвенцията на ЮНЕСКО за културното многообразие⁽¹⁾ да разшири своя обхват, за да включи данъчното и трудово законодателство в аудиовизуалния сектор в Европа;
  8. Призовава Обсерваторията като експертен орган да направи предложения и представи възможности за провеждане на политика, които биха могли да послужат като основа за европейска политика като взема предвид най-добрите практики, използвани в други части на света и подобни тенденции в областта на аудиовизуалните медии (например в Азия или Северна Америка);
  9. Приветства проучването на Обсерваторията за значението на аудиовизуалните произведения от трети държави на европейския пазар и препоръчва извършването на анализ относно разработването на модели на сътрудничество с партньори от трети държави във връзка с прилагането на Конвенцията на ЮНЕСКО за културното многообразие и горепосочената Директива за аудиовизуалните медийни услуги, с оглед на „Европейски произведения“ по член 1, буква н, включително и пилотния проект по програма Media International;

⁽¹⁾ Конвенция на Организацията за образование, наука и култура на ООН (ЮНЕСКО) от 2005 г. за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

10. Признава културните различия между държавите-членки, които могат да доведат до различни начини за справяне с вредни или обидни аудиовизуални материали, особено по отношение на непълнолетните лица, като отчита минималното хармонизиране в областта на защитата на непълнолетните, предвидено в Директивата за аудиовизуалните медийни услуги, и действията, предприети по програмата „По-безопасен интернет плюс“, която има за цел да популяризира по-безопасно използване на интернет и новите онлайн технологии, най-вече за децата, и да се бори срещу незаконното съдържание и нежеланото от крайния потребител съдържание;
11. Призовава в тази връзка Обсерваторията да наблюдава различните (правни) инструменти и да разработи варианти на политики;
12. Насърчава по-широкото разпространение на публикациите на Обсерваторията чрез политика на засилени комуникации, с цел повишаване осведомеността за нейната дейност;
13. Приветства планираното обновяване на интернет страницата на Обсерваторията, което следва да отрази последните и най-високи стандарти в мултимедиите и технологиите, и подкрепя планираните усилия за подобряване на нейния дизайн и интерактивност, които ще я направят по-информативна и лесна за използване от потребителите;
14. Признава, че въпреки че в момента някои специфични области като медийната грамотност не са в рамките на дейност на Обсерваторията, следва да се предвиди проучване на тези въпроси;
15. Насърчава Обсерваторията в сътрудничество със своите членове да предоставя повече информация за наличието на специфични аудиовизуални услуги, като субтитриране, аудиоописание и представяне на прелавания със средствата на жестомимичния език, предназначени да подпомагат хората с увреждания;
16. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки, както и на Съвета на Европа и на Европейската аудиовизуална обсерватория.

Предполагаме използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници

P6_TA(2009)0073

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. за предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници

(2010/C 76 E/11)

Европейският парламент,

- като взе предвид международните, европейските и националните инструменти относно правата на човека и основните свободи, както и относно забраната на произволните задържания, насилствените изчезвания и изтезанията, като Международния пакт за граждански и политически права от 16 декември 1966 г. и Конвенцията на ООН против изтезанията и други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание от 10 декември 1984 г., както и съответните протоколи към тях,
- като взе предвид резолюцията си от 14 февруари 2007 г. относно предполагаемото използване на европейски държави от ЦРУ за транспортиране и незаконно задържане на затворници ⁽¹⁾, както и други доклади и резолюции, разглеждащи този въпрос, включително работата по този въпрос на Съвета на Европа,
- като взе предвид резолюцията си от 4 февруари 2009 г. за репатрирането и заселването на затворници от лагера в Гуантанамо ⁽²⁾,
- като взе предвид писмото, изпратено от своя председател до националните парламенти относно последващите мерки, предприети от държавите-членки след резолюцията на Парламента от 14 февруари 2007 г.,

⁽¹⁾ ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 309.

⁽²⁾ Приети текстове, P6_TA(2009)0045.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид член 103, параграф 4 от своя правилник,
- А. като има предвид, че в резолюцията си от 14 февруари 2007 г. отправи поредица от 46 подробни препоръки към държавите-членки, Съвета и Комисията;
- Б. като има предвид, че след приемането на резолюцията си от 14 февруари 2007 г. настъпиха ред нови събития в държавите-членки на ЕС, включително:
- изявленията на държавния секретар на външните работи на Обединеното кралство относно два полета на САЩ за извънредно предаване, транспортиращи двама затворници, които са се приземили на територията на Обединеното кралство през 2002 г., както и съставянето на списък с подозрителни полети, който да бъде изпратен на властите на САЩ с искане за конкретно уверение, че те не са били използвани за предаване, както и изявленията на министър-председателя в тази връзка; сезирането на главния прокурор на Обединеното кралство от държавния секретар на вътрешните работи на Обединеното кралство по въпроса за възможни „престъпни правонарушения“ от страна на МИ5 и ЦРУ при третирането на *Vinayam Mohamed*, решението на Върховния съд от 5 февруари 2009 г. за невъзможността му да разпреди разкриването на информация относно предполагаемите изтезания, на които е бил подложен *Vinayam Mohamed*, тъй като според твърдението на държавния секретар на външните работи на Великобритания, САЩ са заплашили Обединеното кралство с блокиране на обмена на разузнавателни данни относно тероризма, и обжалването на решението въз основа на съмнения относно истинността на това твърдение,
  - решението на полския министър-председател да предаде на прокуратурата документи относно полети и затвори на ЦРУ, както и заключението на полския прокурор, според което над дузина полети на ЦРУ са използвали летище *Szumary*, в потвърждение на констатациите на Временната комисия на Парламента,
  - изявленията на испанския министър на външните работи и на испанския парламент, разясняващи информацията за военни полети, публикувана в *El País*,
  - налагането от страна на някои правителства на изисквания за държавна тайна по отношение на информация, свързана с разследванията относно предаването, както се случи в Италия, където производството за предаването на *Abu Omar* в момента е спряно и се очаква Конституционният съд да се произнесе по законосъобразността на позоваването на държавна тайна;
- В. като има предвид, че на 3 февруари 2009 г. членът на Комисията, отговарящ за правосъдие, свобода и сигурност, заяви пред Европейския парламент, че е предприел редица действия за изпълнение на препоръките на Парламента, включително е изпратил писмо до властите в Полша и Румъния с искане за пълно изясняване на позицията относно предполагаемото съществуване на тайни затвори на тяхна територия и е изготвил съобщение с предложение за нови мерки в сферата на гражданското въздухоплаване;
- Г. като има предвид, че извънредното предаване и тайното задържане са в противоречие с международното право в областта на правата на човека, с Конвенцията на ООН срещу изтезанията, с Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи и с Хартата на основните права на Европейския съюз, и като има предвид, че властите на САЩ в момента преразглеждат тези практики;
- Д. като има предвид, че лицата, отвлечени на територията на някои държави-членки по програмата за извънредно предаване, са били транспортирани по въздух до Гуантанамо или до други държави от властите на САЩ с военни полети или с полети на ЦРУ, които често са преминавали над територията на ЕС и в някои случаи са извършили и междинни кацания в някои държави-членки на ЕС, като има предвид, че лицата, прехвърлени в трети държави, са били подложени на изтезания в местни затвори;
- Е. като има предвид, че някои държави-членки се обърнаха към властите на САЩ с искане за освобождаването и репатрирането на лица, които са били обект на извънредно предаване и които притежават тяхно гражданство или са пребивавали постоянно на тяхна територия; като има предвид, че официални представители на някои държави-членки са имали достъп до затворници в Гуантанамо или в други центрове за задържане, и също са ги разпитали, за да проверят обвиненията, повдигнати срещу тях от властите на САЩ, като по този начин са легитимирали съществуването на подобни центрове за задържане;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Ж. като има предвид, че в резолюцията си от 14 февруари 2007 г. изтъква, и последвалите събития го потвърждават, че няколко държави-членки на ЕС са участвали или са сътрудничили активно или пасивно на властите на САЩ при незаконното транспортиране на затворници от страна на ЦРУ и военните сили на САЩ и/или при тяхното задържане в Гуантанамо и в „тайните затвори“, чието съществуване бе признато от президента Буш – както това се доказва от наскоро разкрита информация относно разрешения за прелитане, дадени от правителства вследствие на искания на САЩ, и от правителствена информация относно тайни затвори – както и че държавите-членки на ЕС носят особен дял от политическата, моралната и юридическата отговорност за транспортирането и задържането на лицата, затворени в Гуантанамо и в тайните центрове за задържане;
3. като има предвид, че Сенатът на САЩ ратифицира споразумението между ЕС и САЩ за екстрадиция и взаимна правна помощ, което е ратифицирано от всички държави-членки на ЕС освен Италия;
- И. като има предвид, че указите на президента Обама от 22 януари 2009 г., въпреки че са значителна крачка напред, изглежда не подхождат цялостно към въпросите за тайното задържане и отвлечане или за използването на изтезания;
1. Критикува липсата на действия до момента от страна на държавите-членки и на Съвета за изясняване на обстоятелствата около програмата за извънредно предаване и за изпълнение на препоръките на Парламента; осъжда факта, че на 3 февруари 2009 г. Съветът не даде задоволителни отговори пред Парламента;
  2. Призовава държавите-членки, Съвета и Комисията да изпълнят изцяло препоръките, отправени към тях от Парламента в декларацията му от 14 февруари 2007 г. и да оказват помощ за установяване на истината, като започват разследвания или сътрудничат с компетентните власти, като разкриват и предоставят цялата свързана с това информация, и като гарантират ефективен парламентарен контрол на действията на тайните служби; отправя искане до Съвета да разкрие цялата съответна информация относно транспортиране и незаконно задържане на затворници, включително в рамките на Работната група по публично международно право (COJUR); призовава държавите-членки и институциите на ЕС да сътрудничат с всички компетентни международни органи, включително тези на ООН и на Съвета на Европа, и да предадат на Парламента всяка съответна информация, доклади от парламентарни разследвания или решения;
  3. Призовава Европейския съюз и Съединените щати да укрепят трансатлантическия диалог за нов общ подход в борбата срещу тероризма, основан на общите ценности като зачитане на международното право в областта на правата на човека, демокрацията и правовата държава, в рамките на международното сътрудничество;
  4. Вярва, че споразуменията между ЕС и САЩ за екстрадиция и взаимна правна помощ представляват подходящ инструмент за законно правоприлагане и съдебно сътрудничество в борбата срещу тероризма; ето защо приветства ратифицирането им от страна на Сената на САЩ и призовава Италия да ги ратифицира в най-кратък срок;
  5. Приветства издаването от президента Обама на три указа относно затварянето на центъра за задържане в Гуантанамо, преустановяването на дейността на военните комисии, прекратяването на използването на изтезания и закриването на тайните затвори в чужбина;
  6. Въпреки това подчертава факта, че продължават да съществуват някои неясноти относно продължаващото използване на ограничен брой схеми за предаване и на тайни центрове за задържане и изразява убеждението си, че ще бъдат направени разяснения относно закриването и забраната на използването на всички останали тайни центрове за задържане на територията на САЩ или извън нея, които пряко или непряко се ръководят от американските власти; припомня, че тайното задържане само по себе си се явява сериозно нарушение на основните права на човека;
  7. Отново потвърждава, че в съответствие с член 14 от Конвенцията на ООН срещу изтезанията, всяка жертва на изтезания разполага с гарантирано право на удовлетворение и на справедлива и адекватна компенсация;
  8. Приветства предстоящото посещение в Съединените щати на 16 и 17 март 2009 г. на члена на Комисията, отговарящ за правосъдие, свобода и сигурност, на чешкото председателство и на координатора на ЕС за борбата срещу тероризма и призовава представителите на ЕС да повдигнат въпроса за извънредното предаване и за тайните центрове за задържане, тъй като това са сериозни нарушения на международното и европейското право в областта на правата на човека; призовава Съвета по правосъдие и вътрешни работи на заседанието си на 26 февруари 2009 г. да приеме твърда позиция по въпроса и да обсъди въпроса за затварянето на Гуантанамо и обратното заселване на задържаните лица, като надлежно вземе предвид резолюцията на Парламента от 4 февруари 2009 г. по този въпрос;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

9. Призовава Европейския съюз, държавите-членки и властите на САЩ да разследват и изяснят напълно случаите на злоупотреби и нарушаване на международното и национално право относно правата на човека, основните свободи, забраната на изтезанията, малтретирането и насилствените изчезвания и относно правото на справедлив процес, които са извършени във връзка с „войната срещу тероризма“, с оглед на това да се установи отговорността за тайните центрове за задържане, в това число и за Гуантанамо, и за програмата за извънредно предаване, както и да се гарантира, че такива нарушения няма да се повторят в бъдеще и че борбата срещу тероризма се води, без да се накърняват правата на човека, основните свободи, демокрацията и върховенството на закона;

10. Призовава Съвета, Комисията и координатора на ЕС за борбата срещу тероризма след посещението на делегацията на ЕС в САЩ да докладват на Парламента относно прилагането на споразуменията за екстрадиция и правна помощ, както и относно сътрудничеството между ЕС и САЩ в борбата срещу тероризма, при гарантиране на пълното зачитане на правата на човека, така че компетентната комисия да може да разгледа тези въпроси в доклад, изготвен, наред с другото, въз основа на параграф 232 от резолюцията му от 14 февруари 2007 г.;

11. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, Върховния представител по общата външна политика и политика на сигурност, координатора на ЕС за борбата срещу тероризма, на правителствата и парламентите на държавите-членки, генералния секретар на НАТО, генералния секретар и председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа, генералния секретар на ООН и на президента и Конгреса на САЩ.

Годишен доклад относно главните аспекти и основните решения в областта на ОВППС

P6_TA(2009)0074

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политика на сигурност (ОВППС) за 2007 г., представен на Европейския парламент в изпълнение на точка Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. (2008/2241(INI))

(2010/С 76 Е/12)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 21 от Договора за ЕС,
- като взе предвид годишния доклад за 2007 г. на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС), представен на Европейския парламент в изпълнение на точка Ж, параграф 43 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и доброто финансово управление ⁽¹⁾,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), приета от Европейския съвет на 12 и 13 декември 2003 г.,
- като взе предвид своите резолюции от 14 април 2005 г. ⁽²⁾, 2 февруари 2006 г. ⁽³⁾, 23 май 2007 г. ⁽⁴⁾ и 5 юни 2008 г. ⁽⁵⁾ относно годишния доклад на Съвета до Европейския парламент относно главните аспекти и основните решения в областта на ОВППС,
- като взе предвид член 112, параграф 1 от своя правилник,

⁽¹⁾ ОВ С 139, 14.6.2006 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 33 Е, 9.2.2006 г., стр. 573.

⁽³⁾ ОВ С 288 Е, 25.11.2006 г., стр. 59.

⁽⁴⁾ ОВ С 102 Е, 24.4.2008 г., стр. 309.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0254.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид доклада на Комисията по външни работи и становището на Комисията по бюджети (А6-0019/2009),
- А. като има предвид, че ясното определяне на общите интереси на ЕС е от съществено значение за постигане на целите на външната дейност на ЕС и по-специално на неговата обща външна политика и политика на сигурност (ОВППС);
- Б. като има предвид, че винаги когато Европейският съюз е говорил в един глас, той е имал значителен авторитет, постигал е осезаеми резултати и е упражнявал съществено влияние върху хода на събитията – влияние, което е съизмеримо с неговата икономическа мощ;
- В. като има предвид, че ОВППС, която сега разчита на голям кръг от консолидирани оперативни средства, навлиза в нов етап, белязан с повишено внимание върху стратегическото мислене и ясно подредените по приоритети действия;
- Г. като има предвид, че за да подобри ефективността и последователността на своите действия на световната сцена ЕС се нуждае преди всичко от инструментите на външната политика, предвидени в Договора от Лисабон; като има предвид, че въпреки всичко трябва да бъдат използвани всички практически възможности, предлагани от съществуващите договори, съчетани със силна обща политическа воля, за да се засили институционалната съгласуваност на външните действия на ЕС;
- Д. като има предвид, че Съветът и Комисията вече са предприели инициативи, целящи насърчаването на по-голяма синергия и съгласуваност между тях; като има предвид, че Европейският парламент следва да предприеме подобни усилия, за да се избегне вътрешната разпокъсаност в областта на външните отношения;

Принципи

1. Заявява отново, че ОВППС трябва да се гради и ръководи от ценностите, споделяни от Европейския съюз и неговите държави-членки, и по-специално демокрацията, правовата държава и зачитането на достойнството на човешката личност, правата на човека и основните свободи, както и насърчаването на мира и ефективните многостранни отношения;
2. Подчертава, че ЕС трябва да използва ОВППС, за да се бори за общите интереси на неговите граждани, включително тяхното право да живеят в мир и сигурност в условията на чиста околна среда и да имат разнообразен достъп до жизненоважни ресурси като енергията;
3. Твърдо е убеден, че Европейският съюз може да оказва въздействие само ако говори с един глас, разполага с подходящите инструменти, допълнително засили своето сътрудничество с ООН и притежава силната демократична легитимност, която се осигурява от информиран контрол, упражняван от Европейския парламент и националните парламенти, действащи на техните съответни нива и в съответствие с техните мандати; в тази връзка счита, че членовете на комисиите по външни отношения и отбрана на националните парламенти трябва да бъдат канени от Европейския парламент да се срещат с него редовно, за да разглеждат, въз основа на подходящи аналитични способности и методологии, основите развития на ОВППС; счита, че следва да се положат нови усилия, за да се повиши осведомеността на гражданите на ЕС по отношение на ОВППС;
4. Счита също така, че Европейският парламент следва да преразгледа своята структура и организация, с цел обединяване и по-добро използване на целия експертен опит в областта на ОВППС, за да допринесе по-ефективно и последователно за развитието на по-стратегическа и демократична ОВППС;

Бюджетни аспекти

5. Изразява съжаление от факта, че бюджетът на ОВППС е твърде недостатъчен и припомня, че за да бъде надеждна и да отговаря на очакванията на гражданите на ЕС, за ОВППС трябва да бъдат отделени ресурси, съответстващи на нейните общи и конкретни цели;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

6. Приветства редовното провеждане на редовни консултативни срещи между Европейския парламент и председателството на Съвета в областта на ОВППС, както е предвидено в горепосоченото междуинституционално споразумение; независимо от това подчертава, че тези срещи следва да се разбират като възможност за размяна на мнения относно предстоящите потребности, прогнозираните действия в областта на ОВППС и средносрочните и дългосрочните стратегии на ЕС в трети държави;

7. Би приветствал получаването на повече информация от Съвета относно дейностите, финансирани от бюджета на Съвета или чрез механизма ATHENA, и по-специално във връзка с това как тези средства допълват средствата за действията в областта на ОВППС в рамките на бюджета на ЕС;

8. Отправя искане бюджета за ОВППС да бъде напълно прозрачен за бюджетния орган и органа, който взема решение за освобождаване от отговорност; отново изразява загриженост по отношение на преноса на неизразходени средства по глава ОВППС и призовава Комисията да информира своевременно Парламента за вътрешните прехвърляния на средства, тъй като по-специално по-голямата част от съответните мисии на ОВППС, и особено мисията от наблюдатели на ЕС в Грузия или мисията EULEX в Косово, са с деликатен политически характер и са ориентирани към добре известни на обществото кризи;

Годишен доклад на Съвета относно ОВППС за 2007 г.

9. Отбелязва със задоволство, че за пръв път докладът на Съвета систематично се позовава на резолюциите, приети от Парламента; изразява съжаление обаче, че Съветът не участва в съдържателен диалог върху представените от Парламента мнения, нито пък се позовава на тези резолюции в оперативни документи, като например съвместни действия или общи позиции;

10. Счита, че вместо да се задоволява с представяне на изчерпателен списък на извършените дейности, годишният доклад на Съвета следва да дава възможност за установяване на диалог с Парламента, насочен към разработване на по-стратегически подход към ОВППС, който се основава на определяне на основните предизвикателства и установяване на приоритетите и целите за бъдещите действия;

11. Поради това настоятелно призовава Съветът да преразгледа общата обосновка и конкретния формат на доклада, за да гарантира, че той включва задълбочена оценка на политиката на ЕС спрямо трети държави или регионални блокове и реакцията на ЕС при хуманитарни кризи и кризи, свързани със сигурността, както и конкретни предложения за бъдещи действия;

Нов трансатлантически дневен ред

12. Счита, че следващите месеци ще предоставят уникална възможност на ЕС да разработи нов трансатлантически дневен ред с новата администрация на САЩ, който обхваща стратегически въпроси от общ интерес, като например ново по-приобщаващо и по-ефективно световно управление, основано на по-силни многостранни организации, финансовата криза, създаването на нов набор от евро-атлантически институции и на задълбочен и всеобхватен трансатлантически пазар, мерки за борба с изменението на климата, енергийната сигурност, насърчаването на траен мир в Близкия Изток, положението в Иран, Ирак и Афганистан, борбата с тероризма и организираната престъпност, неразпространението на ядрени оръжия и разоръжаване и Целите на хилядолетието за развитие;

Хоризонтални аспекти на ОВППС

13. Счита, че ОВППС следва да продължи да набляга на поддържането на човешките права, насърчаването на мира и сигурността в съседните на Европа страни и на световно равнище, подкрепата на ефективните многостранни отношения и зачитането на международното право, борбата с тероризма, неразпространението на оръжията за масово унищожаване и разоръжаването, изменението на климата и енергийната сигурност, тъй като тези въпроси са най-големите предизвикателства за нашата планета и по този начин са пряко свързани с тревогите на гражданите на ЕС;

14. Във връзка с отвлечането и убийството на заложници от ислямски терористи, подчертава необходимостта от засилено сътрудничество и координация на антитерористичните политики на държавите-членки на ЕС, САЩ и НАТО, с цел подобряване на ефективността на спасителни операции, започнати с оглед спасяване на заложници;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

15. Призовава Съвета решително да следва препоръките на Парламента за изготвянето на обща европейска външна политика в областта на енергетиката, по-специално като насърчава съгласуваността на равнище ЕС при преговорите с енергийните доставчици и транзитните държави и защитата на общите интереси на ЕС, като развие ефективна дипломация по въпросите на енергетиката и по-ефикасни механизми за реагиране при кризисни ситуации и, на последно място, като гарантира разнообразяване на енергийните доставки и устойчивото им използване, както и насърчаването на развиването на възобновяеми енергийни източници;

16. Приветства факта, че извършваната в момента редакция на ЕСС отчита новите предизвикателства във връзка със сигурността, като например енергийната сигурност, изменението на климата и сигурността на киберпространството, и цели да повиши качеството на изпълнение на самата стратегия; в този контекст отбелязва дебатът по инициатива на Съвета, Европейския парламент и националните парламенти на държавите-членки относно бъдещето на европейската сигурност; подчертава, че далеч от идеята да преследват радикално нова архитектура, тези дискусии, включващи ЕС, Русия, Съединените щати и държави, членувачи в Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ), които не са членки на ЕС, следва да градят върху постиженията и ценностите на Европейския съюз, както е посочено в член 11 от Договора за Европейски съюз и заложено в Заключителния акт от Хелзинки и Хартата от Париж;

17. Счита също така, че войната в Грузия потвърждава необходимостта от по-нататъшно развитие, в рамките на редакцията на ЕСС, на превантивната дипломация на ЕС, съчетана с подходящи инструменти за предотвратяване на кризи, включително Инструмента за стабилност, планове за извънредни ситуации и надеждно дългосрочно финансиране, както и необходимостта от пълноценно използване на възможностите и опита на ЕС в управлението на бедствия и кризи;

Въпроси, предмет на особена загриженост на ЕС в областта на сигурността

Западните Балкани

18. Припомня, че консолидирането на Косово след определянето на неговия статут е от съществено значение за постигането на стабилност в Западните Балкани; затова приветства постигнатия консенсус в Съвета за сигурност на ООН на 26 ноември 2008 г., който позволи разполагането на EULEX в Косово и настоятелно призовава Съвета, в сътрудничество с мисията за Временна администрация на ООН в Косово (UNMIK), да установи ясни работни отношения и плавно предаване между двете мисии в духа на принципите на правовата държава; призовава EULEX да достави бързи резултати в областта на борбата срещу организираната престъпност и наказателното преследване на обвинените във военни престъпления; освен това изразява подкрепата си за работата на специалния представител на Европейския съюз в Косово и го насърчава да продължава да изпълнява мандата си и да насърчава дух на прагматично сътрудничество между властите в Прищина и тези в Белград, за благо на сръбските общности, живеещи в Косово;

19. Потвърждава, че целта на ЕС в Босна и Херцеговина остава да гарантира една стабилна, мирна и мултиетническа държава, която необратимо върви по пътя към членство в ЕС; насърчава политическите лидери на Босна и Херцеговина да изпълняват постигнатото на 8 ноември 2008 г. споразумение, с цел бързо да се разгледат оставащите цели и условията, определени от Съвета по прилагане на мирното споразумение за прехода от Службата на върховния представител към службата на Специалния представител на ЕС в средата на 2009 г.; изразява своята загриженост за възможното отегляне от страна на международната общност от Босна и Херцеговина; счита всъщност, че международното участие може да приключи само при пълно споразумение с босненските власти и едва след превръщането на Босна и Херцеговина в стабилна държава с добре функциониращи институции;

Източно партньорство

20. Заявява отново своето убеждение, че стимулите за извършване на реформи за страните партньори в европейската политика на добросъседство трябва да се засилят и счита, че кризата в Южен Кавказ неотдавна ясно е показала необходимостта от по-силно присъствие на ЕС в неговите източни съседи; поради това подкрепя подхода на Комисията, залегнал в нейното съобщение от 3 декември 2008 г., относно източно партньорство (COM(2008)0823), което цели създаване на задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия, прогресивно премахване на всички пречки за свободното движение на хора (включително безвизови пътувания), и сътрудничество във всички аспекти на сигурността, и по-специално на енергийна сигурност; счита, че източното партньорство и черноморското сътрудничество следва взаимно да се подкрепят, за да се създаде зона на мир, сигурност, стабилност и зачитане на териториалната цялост; счита, че партньорството следва да бъде съчетано с удвояване на финансовата помощ от ЕС и със силно политическо измерение, от което неразделна част следва да бъде EURONEST — предложената съвместна парламентарна асамблея, съставена от членове на Европейския парламент и парламентите на страните в съседство;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

21. Подкрепя решението на Съвета да се свърже отново с властите на Беларус, като в същото време продължи диалога с всички демократични сили в страната, при условие че властите на Беларус откликнат позитивно на това предложение като постигнат реален напредък по отношение на спазването на демократичните ценности, правовата държава, правата на човека и основните свободи; счита, че на тази основа трябва да се развие постепенно сътрудничество, основано на строги условия, като по този начин Беларус постепенно се приобщи към източното партньорство; настоява Комисията и Съвета без допълнително забавяне да предприемат ефективни стъпки за улесняване на визовите процедури за гражданите на Беларус, включително намаляване на разходите за тяхното влизане в Шенгенското пространство;

Грузия

22. Изразява похвала на френското председателство на Съвета, което осигури това Европейският съюз да играе ключова роля за прекратяването на войната в Грузия; призовава ЕС и по-специално неговия специален представител за кризата в Грузия да поддържа принципа за териториалната цялост на Грузия и зачитането на малцинствата, като в същото време положи усилия за постигане на решение, което предвижда ефективни механизми за връщане на разселените в страната хора и бежанците, както и за ефективно наблюдение на сигурността в региона;

23. Настоятелно призовава Съвета да настоява за пълно прилагане на споразумението за прекратяване на огъня и да гарантира предоставянето на пълен достъп на наблюдателите на ЕС до всички райони, засегнати от конфликта, в съответствие с мандата на мисията за наблюдение на ЕС; отдава голямо значение на това, да бъде редовно и пълно информиран за докладите, изготвяни от тази мисия;

24. Счита, че ЕС следва да следи отблизо и да се ангажира с приноса за решаването на други потенциални конфликти в тази част от съседните на ЕС страни, включително чрез установяване на контакти и отворени канали за комуникация с всички заинтересовани регионални участници; в тази връзка подчертава, че следва да се изгради близко сътрудничество с Турция;

Русия

25. Счита, че партньорството на ЕС с Русия трябва да се основава на съгласувана стратегия и ясен ангажимент и от двете страни да действат при пълно спазване на международното право и на техните двустранни и многостранни споразумения; в съответствие със заключенията на Председателството на Европейския съвет от 1 септември и 15-16 октомври 2008 г. подчертава, че Русия трябва да спазва ангажиментите, които е поела по споразуменията от 12 август и 8 септември 2008 г.; поради това изразява своето убеждение, че съгласието от страна на Русия да позволи на международните наблюдатели да наблюдават ситуацията в Южна Осетия и Абхазия и нейното пълно съобразяване с условията на плана, съдържащ 6 точки, са необходими за нормализиране на отношенията между ЕС и Русия; също така счита, че не е възможно стратегическо партньорство, ако ценностите демокрация, зачитане на правата на човека и принципите на правовата държава не се споделят и зачитат изцяло; призовава Съвета да постави тези ценности в центъра на настоящите преговори за ново споразумение за партньорство и сътрудничество с Русия;

Близкия Изток

26. Изразява съжаление от влошаването на положението в Близкия Изток и тежката загуба на живота на цивилни лица, причинена от въоръжения конфликт в ивицата Газа, допълнено с липсата на значителен напредък в мирния процес; предупреждава за изтичането на крайния срок, договорен на конференцията в Анаполис и е убеден, че засиленото трансатлантическо сътрудничество може да добави стойност към процеса от Анаполис; счита, че Европейският съюз следва да приеме решителна и явна политическа роля в региона, съответстваща на предоставените от него финансови ресурси, и по-специално да разгледа драматичната хуманитарна криза в ивицата Газа; призовава Съвета да положи усилия за постигане на постоянно прекратяване на огъня в ивицата Газа, в съответствие с Резолюция 1860 (2009) на Съвета за сигурност на ООН, така че да се позволи започването на мирните преговори между Израел и палестинския народ, в координация с другите регионални партньори; настоятелно призовава да се обмислят всички средства за насърчаване на траен мир в региона, включително разполагането на мисия на ЕПСО (Европейска политика за сигурност и отбрана);

27. Приветства намерението на Съвета да поднови мандата на полицейската мисия на ЕС в палестинските територии и вярва, че все още е необходима по-силна подкрепа за развитието на правовата държава и полицейския капацитет; освен това отбелязва решението на Съвета за удължаване на мандата на Мисията на ЕС в Рафа за помощ по граничните въпроси и неговата решимост и готовност повторно да активира тази мисия; счита, че тази решимост трябва да доведе до конкретни инициативи за възстановяване на свободата на движение в палестинските територии;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Съюз за Средиземноморието

28. Изразява задоволство от постигнатия напредък по време на Евро-средиземноморската министерска среща на върха в Марсилия от 3 - 4 ноември 2008 г. за допълнителното определяне на институционалната рамка на Съюза за Средиземноморието; счита, че целите, свързани с правата на човека, мирът, сигурността и развитието в средиземноморския регион не могат да се преследват поотделно; подчертава, че политическият и културният диалог, икономическите отношения, управлението на миграционните потоци, политиките на околната среда и сигурността, включително борбата срещу тероризма, трябва да съставляват съществена част от евро-средиземноморския дневен ред; призовава Комисията и Съвета да включат значителна и подходяща роля за Турция в Съюза за Средиземноморието; счита, че е от съществено значение Евро-средиземноморската парламентарна асамблея да може да се интегрира в структурата на Съюза за Средиземноморието като негово парламентарно измерение;

Широкият Близък Изток

29. Счита, че ЕС следва да засили ангажимента си към Ирак и, в сътрудничество с иракското правителство и ООН, да подкрепя процеса на развитие на демократичните институции, принципите на правовата държава и зачитането на правата на човека, както и ускоряването на процеса на помирение не само в рамките на Ирак, но също така и между Ирак и неговите съседи; приветства удължаването на Мисията на ЕС за интегрирано върховенство на закона за Ирак (EUJUST LEX) и напредъка, постигнат при подготовката на първото по рода си споразумение за търговия и сътрудничество между ЕС и Ирак;

30. Призовава ЕС да развие по-ефективни и всеобхватни отношения с Иран, които, освен разрешаване на ядрения въпрос, следва да обхващат и сътрудничеството в областта на търговията и енергетиката, регионалната стабилност, и на последно, но не по значимост място — доброто управление и зачитането на правата на човека;

31. Счита, че ЕС следва да насърчи нов подход към Афганистан и следва да се координира с новата администрация на САЩ с оглед откриването на възможност за преговори между правителството на Афганистан и тези, които са готови да приемат конституцията и да се откажат от насилието; отбелязва, че помощта следва да се съсредоточава в по-голяма степен върху принципа на правовата държава, доброто управление, предоставянето на основни услуги (с особено внимание върху здравеопазването) и икономическото развитие и развитието на селските райони, включително чрез популяризирането на реални алтернативи на производството на опиум;

32. Изразява загриженост относно влошаването на ситуацията със сигурността в Афганистан; отново насочва вниманието към спешната необходимост от преодоляване на институционалните пречки и подобряване на сътрудничеството между ЕС и НАТО с оглед на улесняване на дейността на полицейската мисия на ЕС в Афганистан (EUPOL); счита, че ЕС и САЩ следва по-добре да координират техните съответни инициативи в областта на полицейската реформа; приветства ангажимента на държавите-членки за увеличаване на състава на EUPOL и призовава за неговото бързо разполагане; изразява убеденост, че успехът на операцията е от изключително значение за бъдещето на трансатлантическия съюз и че като се има това предвид всички държави-членки следва да поемат по-сериозен ангажимент във връзка със сигурността в Афганистан;

Африка

33. Призовава Съвета да разшири дневния ред, свързан с Африка, така че да обхваща по-широк набор от политики, отколкото в момента и да го превърне в приоритет за външни действия на ЕС;

34. Счита, че подкрепата на ЕС за ООН в източната част на Чад остава от съществено значение, като част от общорегионалното решение за Дарфур; отбелязва, че мисията на Европейския съюз в Чад (EUFOR Чад) ще бъде прекратена съгласно планираното и ще предаде своите операции на мисия, ръководена от ООН; призовава Съвета да улесни безпроблемния преход и по един координиран начин да обмисли как ЕС би могъл да подпомогне понастоящем свръхнатоварената Служба на ООН за мироопазващи операции при разполагането на мисията на ООН;

35. Изразява сериозна загриженост относно потресаващата хуманитарна ситуация в Сомалия; призовава ЕС да обмисли как може да помогне на ООН, в близко сътрудничество с Африканския съюз, за бързото справяне с това предизвикателство в областта на сигурността, в политическата и хуманитарната област; привлича вниманието към нарастващата заплаха от пиратство край бреговете на Сомалия и в тази връзка приветства решението на ЕС да предприеме морска операция по линия на ЕПСО;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

36. Изразява загриженост относно ескалацията на насилие и конфликт в Демократична република Конго, което може да доведе до сериозна хуманитарна криза; призовава всички страни, включително правителствените войски, да прекратят безразборното насилие и нарушенията на правата на човека, включващи цивилното население, да се включат отново в мирните преговори, които започнаха в Гома и Найроби, и да приемат програмата, одобрена от Народното събрание на Демократична република Конго; счита, че ангажиментът на ЕС в Демократична република Конго трябва да надхвърли техническата помощ, оказвана от Мисията на ЕС за реформа на сектора за сигурност (EUSEC RD Конго) и Полицейската мисия на ЕС (EUPOL RD Конго) в Демократична република Конго и трябва да доведе до предоставянето на реална подкрепа за мироопазващата мисия на ООН, която до момента се оказва неспособна да спре насилието;

Азия

37. Приветства значителното намаляване на напрежението в района на Тайванския пролив и настоящия диалог между Пекин и Тайпей относно двустранно взаимодействие и значимото участие на Тайван в международни организации; силно подкрепя декларацията на Съвета от 19 септември 2008 г., която отново заявява неговата подкрепа за участието на Тайван в специализирани многостранни форуми, включително предоставянето на статут на наблюдател, когато членството на Тайван не е възможно;

38. Отбелязва факта, че икономическите отношения между ЕС и Китай бележат постоянен ръст и че контактите между техните граждани нараснаха като обхват и мащаб; в същото време остава сериозно загрижен от липсата на готовност от страна на китайските органи да се занимаят с многобройните нарушения на правата на човека и да гарантират, че хората в Китай се ползват от основни права и свободи; в този контекст изразява дълбокото си разочарование по повод аргументите, с китайските органи обосноваха решението си да отложат 11-та среща на върха между ЕС и Китай; отбелязва, че новата среща на върха между ЕС и Китай е планирана за първата половина на 2009 г. и изразява надежда дотогава да бъде постигнат напредък във всички области на сътрудничество;

39. Изразява съжаление относно решението на китайските органи да прекратят преговорите с представителите на Далай лама и им припомня задълженията, поети след трагичните събития от март 2008 г. преди Олимпийските игри; отново призовава Съвета да назначи специален пратеник по въпросите на Тибет, за да следи отблизо положението и да улесни възобновяването на диалога между страните;

Латинска Америка

40. Припомня предложението, направено в своята резолюция от 15 ноември 2001 г. относно глобално партньорство и обща стратегия за отношенията между Европейския съюз и Латинска Америка ⁽¹⁾, повторено след това в резолюциите му съответно от 27 април 2006 г. ⁽²⁾ и 24 април 2008 г. ⁽³⁾, приети с оглед срещата на високо равнище EU-LAC (Латинска Америка и Карибите), проведена съответно във Виена и Лима, за изработване на Евро-латиноамериканска харта за мир и сигурност, която, въз основа на Хартата на ООН, ще даде възможност за съвместни политически, стратегически действия и такива, свързани със сигурността; призовава Съвета и Комисията да предприемат активни стъпки за реализацията на тази амбициозна цел;

41. Приветства усилията за сключване на споразумения за би-регионално асоцииране с Латинска Америка - нов тип споразумения, които за пръв път ще бъдат сключени от ЕС;

*

* * *

42. Възлага на своя председател на предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, правителствата и парламентите на държавите-членки, на генералния секретар на Организацията на обединените нации, на генералния секретар на НАТО, на изпълняващия длъжността председател на ОССЕ, на председателя на Парламентарната асамблея на ОССЕ, на председателя на Комитета на министрите на Съвета на Европа и на председателя на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа.

⁽¹⁾ ОВ С 140 Е, 13.6.2002, стр. 569.

⁽²⁾ ОВ С 296 Е, 6.12.2006, стр. 123.

⁽³⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0177.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО)

P6_TA(2009)0075

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно Европейската стратегия за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО) (2008/2202(INI))

(2010/С 76 Е/13)

Европейският парламент,

- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Договора от Лисабон,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), озаглавена „Сигурна Европа в един по-добър свят“, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид Стратегията на ЕС против разпространението на оръжия за масово унищожение, приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.
- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет от 11-12 декември 2008 г., с които се одобрява доклада от 11 декември 2008 г. на генералния секретар на Съвета/върховния представител на ЕС за общата външна политика и политика за сигурност (ОВППС) относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в променящ се свят ⁽¹⁾,
- като взе предвид заключенията на Европейския съвет относно Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО), приети на 12 декември 2008 г.,
- като взе предвид документа от 14 март 2008 г. на Върховния представител и на Комисията до Европейския съвет, озаглавен „Изменение на климата и международна сигурност“ ⁽²⁾,
- като взе предвид Съвместно действие 2008/851/ОВППС на Съвета на ЕС от 10 ноември 2008 г. относно военна операция на Европейския съюз, предназначена да допринесе за възпирането, предотвратяването и потушаването на пиратските действия и въоръжените грабежи край бреговете на Сомалия ⁽³⁾ (т. нар. операция „Аталанта“),
- като взе предвид своята резолюция от 14 април 2005 г. относно Европейската стратегия за сигурност ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 ноември 2006 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в контекста на ЕПСО ⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 5 юни 2008 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и ЕПСО ⁽⁶⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 юли 2008 г. относно космоса и сигурността ⁽⁷⁾,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,

⁽¹⁾ S407/08.⁽²⁾ S113/08.⁽³⁾ ОВ L 301, 12.11.2008 г., стр. 33.⁽⁴⁾ ОВ С 33 Е, 9.2.2006 г., стр. 580.⁽⁵⁾ ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 334.⁽⁶⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0255.⁽⁷⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0365.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

— като взе предвид доклада на Комисията по външни работи (А6-0032/2009),

Общи съображения

1. Посочва, че Европейският съюз се нуждае от развиване на стратегическата си автономност чрез силна и ефективна външна политика и политика за сигурност и отбрана, за да укрепва мира и международната сигурност, да защитава интересите си по света, както и сигурността на своите граждани, да допринася за ефективна многостранност, да укрепва зачитането на правата на човека и демократичните ценности по целия свят и да опазва световния мир;
2. Признава необходимостта ЕС да преследва тези цели чрез многостранно сътрудничество в международните организации, на първо място в Организацията на обединените нации, и чрез партньорство с други ключови участници, в съответствие с Устава на Организацията на обединените нации, принципите на Заключителния акт от Хелзинки и целите на Парижката харта;
3. Потвърждава необходимостта от реформа на Организацията на обединените нации с цел ООН да бъде способна да изпълнява изцяло своите отговорности и да действа ефективно за намиране на решения на глобалните предизвикателства и отговори на ключовите заплахи;
4. Отново подчертава значението на трансатлантическите отношения и признава необходимостта от координиране на действията между ЕПСО и НАТО, но същевременно подчертава необходимостта от по-балансирано партньорство без конкуренция и с взаимно зачитане на автономията и взаимно разбиране в случай на различаващи се стратегически съображения;
5. Счита, че много от новите заплахи не са просто военни и не могат да бъдат посрещани само с военни средства;
6. Отбелязва, че тази политика трябва да съчетава употребата както на граждански, така и на военни средства и капацитет, и че тя изисква тясно и непрекъснато сътрудничество между всички участници;
7. Подкрепя концепцията за „отговорност за защита“, приета от ООН през 2005 г., и концепцията за „човешка сигурност“, която се основава на върховенството на индивида, а не на държавата; подчертава, че тези концепции включват както практически мерки, така и строги политически насоки за стратегическата ориентация на европейската политика на сигурност, за да се даде възможност за ефективни действия при кризи; все пак изтъква, че не съществува нито автоматично задължение, нито ЕС разполага със средства за разгръщане на мисии на ЕПСО, независимо дали те са цивилни или военни, във всички кризисни ситуации;
8. Подчертава, че обединяването на усилия и капацитет на равнище ЕС е ключово за преодоляване на комбинираните последици от увеличаващите се разходи за отбранителна техника и съществуващите ограничения на разходите за отбрана;
9. Отбелязва, че една обща отбранителна политика в Европа изисква интегрирани европейски въоръжени сили, които съответно трябва да бъдат оборудвани с общи оръжейни системи, така че да се гарантира общност и оперативна съвместимост;
10. Подчертава, че прозрачността и икономическата ефективност, както и парламентарната отчетност и съблюдаването на международното право за правата на човека и международното хуманитарно право, са от жизнено значение за осигуряване на обществена подкрепа за европейската отбрана; във връзка с това подчертава особено значение на парламентарния контрол на ЕПСО под формата на тясно сътрудничество между Европейския парламент и парламентите на държавите-членки на ЕС;
11. Счита, че осъвременената ЕСС и бъдещата нова Стратегическа концепция на НАТО следва да бъдат взаимно съгласувани и че това следва да бъде отразено в декларацията, която ще бъде приета на срещата на върха в Страсбург и Кел на 3 и 4 април 2009 г. по случай 60-та годишнина на НАТО;
12. Подчертава, че цялостното и навременно изпълнение на ЕСС е от ключово значение;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

13. Приветства доклада на Съвета относно изпълнението на ЕСС; въпреки това отбелязва, че тъй като много от целите на ЕСС през 2003 г. остават до голяма степен неизпълнени, Европейският съюз, укрепен от Договора от Лисабон, следва да играе по-решителна роля за укрепване на легитимността, прозрачността и ефективността на институциите на глобалното управление;
14. Приветства започването на горепосочената мисия Аталанта в рамките на ЕПСО срещу пиратството край бреговете на Сомалия; въпреки това напомня на Съвета, Комисията и държавите-членки на ЕС, че причините за проблема с пиратството в този регион имат по-дълбоки корени, сред които бедността в една нефункционираща държава, и иска по-задълбочени европейски действия за решаване на тези проблеми;
15. Във връзка с отвличането и убиването на заложници от ислямски терористи подчертава необходимостта от по-интензивно сътрудничество и координация в политиката за борба срещу тероризма между държавите-членки на ЕС, САЩ и НАТО, с цел по-конкретно да се подобри ефективността на предприеманите спасителни операции, с оглед на спасяване на живота на заложници;
16. Настоятелно потвърждава призива си, чрез ЕСС и ЕПСО да се дадат всички гаранции за осигуряване на успешното изпълнение на резолюциите на Съвета за сигурност на ООН за насърчаване на равнопоставеното участие на жените във всички въпроси и решения относно мира и сигурността, а именно Резолюция 1325 от 31 октомври 2000 г. (S/RES 1325) и Резолюция 1820 от 19 юни 2008 г. (S/RES 1820), и за определяне на систематичната употреба на сексуално насилие срещу жени в ситуации на конфликт като военно престъпление срещу човечеството; изразява съжаление, че напредъкът в сферата на равенството между половете в операции по ЕПСО е прекалено бавен;

Европейските интереси в областта на сигурността

17. Посочва, че твърде често начинът на мислене в държавите-членки остава ограничен в рамките на интересите на националната сигурност и че по този начин се пренебрегва общата отговорност за защитата на обединените европейски интереси; счита, че този подход носи обратни на желаните резултати и настоятелно призовава държавите-членки да мислят по-машабно, за да превърнат ЕС в по-важен участник на международната сцена, като предвидят по-ефективна структура за европейска сигурност;
18. Поради това счита за необходимо да се определят общите интереси на ЕС в областта на сигурността; подчертава, че единствено ако Европейският съюз има ясна представа за своите общи интереси, той може да направи общата си политика по-съгласувана и ефективна;
19. Изразява мнението, че в допълнение към предизвикателствата, посочени в ЕСС от 2003 г., интересите на Съюза в областта на сигурността включват защитата на неговите граждани и интереси както в границите на ЕС, така и извън тях, сигурността на съседните му държави, защитата на външните му граници и жизнено важната инфраструктура, както и подобряването на кибер-сигурността, сигурността на енергийните доставки и морските пътища, защитата на космическите му ресурси и защитата срещу последствията от изменението на климата;

Европейските амбиции в областта на сигурността

20. Отбелязва, че ЕС признава международен ред, основан на ефективна многостранност на основата на международното право, и че това е израз на убеждението на европейците, че никоя нация не може да се изправи срещу новите заплахи самостоятелно;
21. Счита, че Европейският съюз трябва да определи по-ясно амбициите си по отношение на своята роля в света; изразява мнение, че Европейският съюз не следва да се опитва да се превърне в суперсила като Съединените щати, а вместо това следва да гарантира своята сигурност, да работи в интерес на стабилността на съседните си държави и да допринесе за многостранна система за глобална сигурност в рамките на Обединените нации, като гарантира спазването на международното право и ефективното предотвратяване на кризи и конфликти, както и за управление и разрешаване на следконфликтни ситуации;
22. Подчертава, че в рамките на ЕПСО Европейският съюз отдава приоритет на предотвратяването на кризите; изтъква, че сигурността и правовата държава са необходими условия за развитието и дългосрочната стабилност;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Разработване на Европейска стратегия за сигурност

23. Отбелязва, че ЕСС от 2003 г. акцентира върху главните заплахи пред Европейския съюз (тероризъм, разпространение на оръжия за масово унищожение, регионални конфликти, разпадане на държави и организирана престъпност) и определя стратегически цели, които залягат в основата на подстратегии;

24. Поздравява изминалото френско председателство на ЕС за амбициите му относно ЕПСО; отбелязва горепосочения доклад от 11 декември 2008 г. на върховния представител относно изпълнението на ЕСС, одобрена от Европейския съвет и приветства факта, че са възприети много от препоръките от предходните доклади на Парламента относно ЕСС и ЕПСО, по-специално по отношение на:

- кибер-сигурността;
- енергийната сигурност, включително доставките за Европа;
- нерешените регионални спорове в съседните на ЕС райони;
- предизвикателствата на африканския континент;
- последствията от изменението на климата;
- конкуренцията за природни ресурси;
- проекти за укрепване на гражданския и военния капацитет;
- важноста на космическото пространство за общата сигурност;
- сигурността на мореплаването;

25. Приветства ангажимента на Съвета към идеята през следващите години ЕС действително да е способен, в съответствие с поставената амбициозна цел, наред с другото, за разгръщане на 60 000 души в срок от 60 дни в рамките на мащабна операция, която е част от операциите, предвидени в приоритетна цел 2010 и в гражданска приоритетна цел 2010, да планира и провежда едновременно:

- две мащабни операции за стабилизиране и възстановяване, с подходящ граждански компонент, с участието най-много на 10 000 души, в продължение на поне две години;
- две операции за бързо реагиране с ограничена продължителност, в които се включват и бойните групи на ЕС;
- операция за спешно евакуиране на европейски граждани (за по-малко от десет дни), като се отчита първостепенната роля на всяка държава-членка по отношение на нейните граждани и се използва понятието за пилотна консулска държава;
- една мисия за морско или въздушно разузнаване/забрана;
- една гражданско-военна операция за хуманитарна помощ в рамките на максимум 90 дни;
- десетина граждански мисии в рамките на ЕПСО (включително полицейски мисии, мисии за установяване на правова държава, за гражданска администрация, за гражданска защита, за реформа на сектора за сигурност или за наблюдение) в различни формати, в т.ч. действащи в обстановка, изискваща бързо реагиране, включително мащабна мисия (с възможност за включване на до 3 000 експерти), която може да продължи няколко години;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

26. Въпреки това изразява неодобрение от неясния начин на представяне на заключенията относно ЕСС и ЕПСО (четири документа вместо един); изразява съжаление за честото използване на общи фрази, които не описват истинска стратегия; критикува това, че Съветът не откликна на искането на Парламента за Бяла книга и че следователно няма голяма вероятност да се започне плодотворен широк публичен дебат;

27. Освен това изразява неодобрение на това, че исканията от предишни доклади на Парламента относно ЕСС и ЕПСО не бяха разгледани, най-вече:

— дефинирането на общи европейски интереси в сферата на сигурността,

— дефинирането на критерии за стартиране на мисии на ЕПСО,

— предложения за ново партньорство ЕС-НАТО,

— разглеждане на въпроса за национални „възражения“;

28. Предлага ЕСС да бъде ревизирана на всеки пет години в началото на нов законодателен период в ЕС;

29. Изразява съжаление за сравнителната липса на напредък след 2003 г. за укрепване на сътрудничеството в ЕС в сферата на отбраната; поради това отново призовава за бяла книга за европейската сигурност и отбрана като инструмент, с който да се даде начало на широк публичен дебат и да гарантира, че ЕСС се прилага ефективно;

30. Изразява съжаление, че въпреки задълбочената подготовка, но в резултат от намаленото темпо поради патовото положение с Договора от Лисабон, преразглеждането на ЕСС не доведе до нова стратегическа ориентация, а само до доклад, в който се посочват ежедневни проблеми по политиките в хода на тяхната поява; отбелязва, че обхватът от заплахи е разширен и наред с другото включва кибер-сигурността, приветства новите аспекти в прегледа като фокуса върху изменението на климата, енергийната сигурност (включително в ядрената сфера, подкрепя за многостранен цикъл относно ядреното гориво и многостранен договор за забрана на производството на ядрените разпадащи се материали за ядрени оръжия) и международния договор относно търговията с оръжие, както и други договори за разоръжаване, като новата Конвенция от Осло за касетъчните боеприпаси;

31. Счита за неприемливо, че се е провел само ограничен парламентарен дебат и никакъв публичен дебат преди приемането на доклада за преразглеждане на ЕСС;

Отношенията с Русия

32. Счита, че ескалацията на насилие в замразените до момента конфликти в Южна Осетия и Абхазия и последвалото признаване на независимостта на тези провинции от Русия подчертават спешната нужда от инвестиране в трайни политически решения на подобни конфликти в съседните ни райони; потвърждава възгледа си, че конфликтите в Кавказ не могат да бъдат решени по военен път и решително осъжда всички, които са използвали насилие по време на конфликта; подчертава, че по-нататъшното развитие на партньорството с Русия трябва да включва съдържателен диалог относно сигурността, основан на потвърдения ангажимент на двете страни към споделяните от тях ценности, зачитане на международното право и териториалната цялост и ангажиране и изпълнение на задълженията съгласно Заключителния акт от Хелзинки;

33. Подчертава, че измерението, свързано със сигурността, в отношенията ЕС-Русия и ролята на Общата външна политика и политиката на сигурност (ОВПС) и ЕПСО не могат да се разглеждат отделно от по-широката рамка на европейската структура за сигурност, която включва НАТО, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и международни договорености като договора за противоракетна отбрана и договора за конвенционалните сили в Европа; счита, че съответните промени в тази по-широка структура за сигурност следва да бъдат предприемани в диалог както с Русия, така и със САЩ и отправя искане към Съвета да заеме открита и конструктивна позиция към възможни преговори между ЕС, САЩ, Русия и страни членки на ОССЕ извън ЕС с оглед подновяване на трансатлантическия консенсус относно сигурността, като за основа се вземе Заключителният акт от Хелзинки;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

34. Приветства предприетите от Европейския съюз единни действия за посредничество между Русия и Грузия в отговор на предизвикателствата на войната в Грузия; изтъква, че бързата реакция и единството на Европейския съюз, довели до подписването на споразумение за прекратяване на огъня, и бързото разполагане на мисия за наблюдение в рамките на ЕПСО демонстрира способността на Съюза за управление на кризи и за общи действия; поздравява председателството на ЕС за положителната му роля в поддържането на общ европейски подход;

35. Приветства решението на Съвета от 2 декември 2008 г. за създаване на независима комисия под ръководството на Европейския съюз за проучване на причините за конфликта в Грузия;

36. Отбелязва загрижеността, изразена от балтийските държави, както и ясното потвърждение от страна на НАТО и държавите членки на организацията, че техните ангажименти съгласно член 5 от Северноатлантическия договор запазват валидността си;

37. Приветства решението на НАТО отново да използва съществуващите канали за комуникация, както и намерението да се възобнови дейността на Съвета НАТО-Русия;

38. Счита, че както ЕС, така и НАТО следва да провеждат искрен и реалистичен диалог с Русия по въпроси като регионалната сигурност, енергията, ракетната отбрана, неразпространението на оръжия за масово унищожение, ограничаването на въоръжените сили и космическата политика;

39. Счита, че е важно да се засили многостранният диалог по въпросите на сигурността в рамките на Съвета за евро-атлантическо партньорство;

40. Посочва обстоятелството, че поради своето геополитическо положение, военна мощ, политическа тежест, богатство на енергийни ресурси и икономически потенциал Русия е от стратегическо значение за Европа;

Изграждане на капацитета на Европа

41. Подчертава, че Европейският съюз трябва да разполага със средства за прилагане на своите политики и че поради това, наред със засилване на дипломатическия си капацитет, той се нуждае както от граждански, така и от военен капацитет, за да укрепи ЕПСО и да изпълнява отговорностите си в международен план;

42. Посочва, че от създаването ѝ в рамките на ЕПСО са проведени 22 мисии, от които 16 с граждански характер; подчертава значението на гражданските компоненти на ЕПСО; приветства във връзка с това създаването на способност за планиране и провеждане на граждански операции (СРСС) към Съвета на Европейския съюз; призовава държавите-членки да увеличат усилията си за предоставяне на квалифициран персонал за гражданските мисии на ЕПСО; подчертава във връзка с това значението на Гражданска приоритетна цел 2010;

43. Подчертава също така, че поради акцентиранието върху военното измерение на ЕПСО напредъкът в областта на гражданския капацитет и предотвратяването на конфликти е прекалено бавен и че както Съветът, така и Комисията трябва да предложат като спешна мярка ново динамично развитие в тази област;

44. Призовава за по-нататъшно развитие на партньорството за укрепване на мира и превръщането му в Европейски граждански корпус за мир;

45. Счита, че Европейският съюз следва да продължи да изгражда капацитета си въз основа на гражданските и военните приоритетни цели; отбелязва, че той следва да се стреми да осигури военни сили от 60 000 войници, които да са на постоянно разположение; повтаря предложението си Euforgrps да бъде ядрото на тези военни части, при необходимост подсилен с допълнителни морски и въздушни сили; приветства постигнатото споразумение между Германия и Франция за продължаване на съществуването на френско-германска бригада в общи гарнизони; освен това счита, че Европейският съюз следва да осигури подходящ брой полицейски служители, съдии и прокурори, които да са на постоянно разположение; изразява обръкването си от това, че концепцията за бойните групи на ЕС и конкретните сценарии за възможните им мисии явно не водят до използването на тези групи във външни операции на Европейския съюз;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

46. Подчертава, че държавите-членки на ЕС заедно изразходват за отбрана повече от 200 000 000 000 EUR годишно, което е повече от половината от разходите за отбрана на Съединените щати; продължава да бъде дълбоко загрижен за липсата на ефикасност и координиране в използването на тези средства; затова настоятелно призовава за полагане на повече усилия за премахване на ненужното дублиране между държавите-членки, а именно чрез специализация, обединяване и споделяне на съществуващия капацитет, както и съвместно изграждане на нов капацитет; поздравява Европейската агенция по отбраната (ЕАО) за отличната ѝ работа до момента и призовава държавите-членки на ЕС да се възползват пълноценно от потенциала на ЕАО;
47. Подчертава, че потребностите от капацитет за операциите на въоръжените сили, операциите за наблюдение на границите, защитата на жизнено важна инфраструктура и управлението на бедствия често са технологично много сходни или дори еднакви; подчертава, че това създава нови възможности за използване на синхрон и за подобряване на оперативната съвместимост между въоръжените сили и силите за сигурност;
48. Настоятелно призовава Европейския съюз и неговите държави-членки да концентрират усилията си върху общия капацитет, който може да бъде използван за целите както на отбраната, така и на сигурността; в този контекст счита за жизнено важни сателитното разузнаване, оборудването за наблюдение и предупреждение, безпилотните летателни апарати, хеликоптери и телекомуникационно оборудване, както и въздушния и морския транспорт; настоява за общ технически стандарт за защитени телекомуникации и средства за защита на жизнено важна инфраструктура;
49. Приветства решението на управителния съвет на Европейската агенция по отбраната от 10 ноември 2008 г. относно създаването на европейски въздушнотранспортен флот и отбелязва декларацията за намерение за участие в тази инициатива, подписана от министрите на отбраната на дванадесет държави-членки;
50. Счита, че е необходимо да се даде възможност за използването на системите Galileo и GMES (глобално наблюдение за околната среда и за сигурност) за целите на сигурността и отбраната;
51. Подкрепя динамичното развитие на сътрудничеството на националните въоръжени сили към все по-тясно синхронизиране; предлага този процес и въоръжените сили да бъдат наречени „Синхронизирани военни сили на Европа“ (SAFE);
52. Счита, че SAFE дава достатъчно пространство за действие за неутрални членове и членове, обединени във военни съюзи, за онези, които вече са в тясно сътрудничество, както и за онези, които все още се въздържат от такова; предлага за организацията на SAFE модел, отворен за участие, основаващ се на засилено доброволно синхронизиране;
53. Подкрепя идеята за европейски статут на военнослужещи в рамките на SAFE, с който да се уреждат стандартите за обучение, оперативната доктрина и свободата на оперативни действия, въпросите, свързани със задълженията и правата, както и нивото на качество на оборудването, медицинското обслужване и социалното осигуряване в случай на смърт, раняване и негодност за военна служба;
54. Подкрепя по отношение на SAFE принципа на общоевропейско разпределение на труда в областта на военния капацитет;
55. Препоръчва по-тясно европейско сътрудничество в областта на обучението, поддръжката и логистиката като ключови предпоставки за по-ефикасно изразходване на средствата за отбрана;

Потребност от нови структури

56. Изразява мнение, че капацитетът на Европейския съюз за самостоятелни действия в областта на външната политика и политиката за сигурност следва да се подобри чрез целенасочено развитие на капацитета му за анализ, планиране, командване и контрол и разузнаване; в този контекст приветства решението на Европейския съвет да полага усилия за създаване на интегрирана структура за гражданско и военно стратегическо планиране за операциите и мисиите на ЕПСО;
57. Също така приветства решението на Европейския съвет да създаде неформална група на високо равнище ЕС-НАТО, която ще има за задача укрепването на сътрудничеството между двете организации по прагматичен начин;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

58. Призовава за създаването на самостоятелен и постоянен оперативен щаб на ЕС с капацитет за извършване на стратегическо планиране и провеждане на операциите и мисиите на ЕПСО;
59. Подкрепя идеята за създаване на Съвет на министрите на отбраната, за да се придаде по-голяма съгласуваност на различните национални политики в областта на отбраната и по такъв начин да се засили съответният национален принос към ЕПСО; подчертава целта за пълен парламентарен контрол на мисиите и операциите на ЕПСО, включително от страна на Европейския парламент;
60. Силно подкрепя укрепването на Европейски пазар за отбрана и сигурност посредством приемане на законодателните предложения на Комисията за обществени поръчки и прехвърляне в рамките на Общността и препоръчва по-нататъшни инициативи за постигане на тази цел, по-специално в областта на сигурността на доставките и сигурността на информацията;
61. Приветства във връзка с това приемането на Обща позиция на Съвета 2008/944/ОВППС от 8 декември 2008 г., определяща общи правила за режим на контрол върху износа на военни технологии и оборудване ⁽¹⁾, с който Кодексът за поведение относно износа на оръжие се преобразува в правно обвързващ инструмент; освен това приветства факта, че на националните държави се предоставя възможността да приемат индивидуално по-строги мерки;
62. Припомня, че следва да се осигурят общи оръжейни системи чрез силна промишленост за европейска отбрана, която ще е в състояние да задоволява настоящите и бъдещите потребности на военните европейски сили и ще спомогне за придобиването от Европа на самостоятелност и независимост;
63. Настоява за увеличаване на финансирането от Общността за изследователска дейност в областта на сигурността и за стартиране на съвместни изследователски програми с участието на Комисията и на ЕАО;

Необходимост от нов дух

64. Счита, че е особено важно да бъде укрепен Европейският колеж по сигурност и отбрана и той да се превърне в постоянна структура, която да ускори допълнително развитието на специфично европейска култура на сигурността; настоятелно призовава Комисията да продължи и след 2009 г. да финансира учебните дейности на равнище ЕС в областта на гражданското управление на кризи;
65. Призовава за по-нататъшни инициативи за общо обучение и общи стандарти за личния състав, който ще бъде разположен и ще работи заедно в граждански и военни операции, за координация на обучението, свързано с кризите, програми за обмен сред въоръжените сили в Европа и отваряне на армиите за граждани на други държави-членки на ЕС;
66. Силно подкрепя успешните европейски програми, като например Eurofighter, който ще служи като основен боен самолет за пет европейски въздушни сили през следващите десетилетия; поради това счита, че държавите-членки на ЕС следва да насърчават и подкрепят подобни инициативи;

*

* * *

67. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, на парламентите на държавите-членки и на генералните секретари на Организацията на обединените нации, Организацията на Северноатлантическия договор, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и Съвета на Европа.

⁽¹⁾ ОВ L 335, 13.12.2008 г., стр. 99.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС

P6_TA(2009)0076

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно ролята на НАТО в архитектурата на сигурността на ЕС (2008/2197(INI))

(2010/С 76 Е/14)

Европейският парламент,

- като взе предвид Съвместната декларация на ЕС и НАТО от 16 декември 2002 г.,
- като взе предвид Устава на Организацията на обединените нации,
- като взе предвид Северноатлантическия договор, подписан във Вашингтон на 4 април 1949 г.,
- като взе предвид дял V от Договора за Европейския съюз,
- като взе предвид Договора от Лисабон, подписан на 13 декември 2007 г. и ратифициран от голямо мнозинство държави-членки на ЕС,
- като взе предвид широкообхватната рамка на постоянните отношения между ЕС и НАТО, подписана от генералния секретар на Съвета на Европейския съюз/върховен представител по общата външна политика и политика на сигурност и генералния секретар на НАТО на 17 март 2003 г.,
- като взе предвид Европейската стратегия за сигурност (ЕСС), приета от Европейския съвет на 12 декември 2003 г.,
- като взе предвид декларацията от срещата на високо равнище на Северноатлантическия съвет, приета в Букурещ на 3 април 2008 г.,
- като взе предвид докладите относно европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО), изготвени от председателството на Съвета на ЕС на 11 декември 2007 г. и на 16 юни 2008 г.,
- като взе предвид своите резолюции от 14 април 2005 г. относно Европейската стратегия за сигурност ⁽¹⁾, от 16 ноември 2006 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност в контекста на ЕПСО ⁽²⁾, от 25 април 2007 г. относно трансатлантическите отношения ⁽³⁾, от 5 юни 2008 г. относно изпълнението на Европейската стратегия за сигурност и ЕПСО ⁽⁴⁾ и от 5 юни 2008 г. за предстоящата среща на високо равнище ЕС–САЩ ⁽⁵⁾,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по външни работи (А6-0033/2009),

А. като има предвид, че ЕС и НАТО са създадени въз основа на общи ценности, като свобода, демокрация, права на човека и върховенство на закона и през цялото си съществуване са служили за предотвратяване на войни на територията на Европа; като има предвид, че след изборите за нов президент на САЩ, съществува все по-широк консенсус от двете страни на Атлантическия океан относно намаляващата полза от ядрените оръжия при настоящите заплахи и ново усещане за неотложност, що се отнася до необходимостта от съкращаване на размера на ядрените арсенали, в съответствие с ангажиментите, поети съгласно член VI от Договора за неразпространение на ядрено оръжие;

⁽¹⁾ ОВ С 33 Е, 9.2.2006 г., стр. 580.

⁽²⁾ ОВ С 314 Е, 21.12.2006 г., стр. 334.

⁽³⁾ ОВ С 74 Е, 20.3.2008 г., стр. 670.

⁽⁴⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0255.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0256.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Б. като има предвид, че съгласно Устава на ООН, Съветът за сигурност на ООН носи цялата отговорност за международния мир и сигурност; като има предвид, че Уставът на ООН предвижда правното основание за създаването на НАТО; като има предвид, че с подписването на Северноатлантическия договор страните-членки на НАТО са заявили тържествено вярата си в целите и принципите на Устава на ООН, като са поели ангажимент да се въздържат в своите международни отношения от заплахата или използването на сила по начин, противоречащ на целите на ООН;
- В. като има предвид, че държавите-членки на ЕС признават, че системата на ООН е основната рамка за международни отношения; като има предвид, че те запазват ангажираността си към запазването на мира и укрепването на международната сигурност, в съответствие с принципите на Устава на ООН, както и принципите на Заключителния акт от Хелзинки и целите на Парижката харта, а също така и към развитието и укрепването на демокрацията и правовата държава, зачитането на правата на човека и основните свободи; като има предвид, че държавите-членки на ЕС са си поставили като приоритет предприемането на мерки за реформиране и укрепване на ООН, за да бъде тя в състояние да изпълнява своите задължения и да действа ефективно при осигуряването на решения за предизвикателства в световен мащаб, както и да реагира на ключови заплахи;
- Г. като има предвид, че НАТО представлява основен стълб на европейската военна сигурност, а Европейският съюз разполага с достатъчно потенциал да подкрепи неговите действия, така че укрепването на европейския капацитет за отбрана и задълбочаването на сътрудничеството ще бъде от полза и за двете организации;
- Д. като има предвид, че архитектурата на европейската сигурност включва също така Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) и международни инструменти, като например Договора за конвенционалните въоръжени сили в Европа;
- Е. като има предвид, че НАТО е междуправителствена организация, включваща демократични нации, в която съществува принципът „гражданите вземат решенията, а военните ги изпълняват“;
- Ж. като има предвид, че 94 % от населението на ЕС се състои от граждани на държави-членки на НАТО и 21 от общо 27-те държави-членки на ЕС са съюзници в НАТО, а 21 от общо 26-те съюзници в НАТО са държави-членки на ЕС, а Турция, дългогодишен съюзник в НАТО, е кандидат за членство в ЕС;
- З. като има предвид, че през 2007 г. и 2008 г. Европейският съвет взе важни решения в областта на ЕПСО с цел да подобри още повече оперативния си капацитет; като има предвид, че очакваното с голямо нетърпение влизане в сила на Договора от Лисабон ще доведе до сериозни нововъведения в областта на ЕПСО, спомогайки за по-високата степен на съгласуваност и ефикасност на европейското сътрудничество в тази област;
- И. като има предвид, че ЕС и НАТО трябва да подобрят своето сътрудничество, което следва да осигури възможност за максимизиране на активите на двете организации и ефективно сътрудничество, поставяйки край на институционалните противоречия;
- Й. като има предвид, че макар и в момента НАТО да е дискуссионният форум и очакваният избор за съвместна военна операция, включваща европейските и американските съюзници, крайната отговорност за мира и сигурността се носи от ООН;
- К. като има предвид, че войските и оборудването, предназначени за мисии в рамките на ЕПСО, са в по-голяма или по-малка степен същите като предназначените за операции на НАТО;
- Л. като има предвид, че като цяло НАТО не участва в операциите в рамките на ЕПСО; като има предвид, че ЕС, при предприемането на такава операция, избира дали да прибегне до средствата и възможностите на НАТО чрез т.нар. спогодба „Берлин плюс“;
- М. като има предвид, че сътрудничеството между ЕС и НАТО, което попада в рамката на спогодбата „Берлин плюс“, не работи задоволително до този момент поради нерешени проблеми, свързани с факта, че някои страни са членки на НАТО, но не са държави-членки на ЕС;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- Н. като има предвид, че извън спогодбата „Берлин плюс“ НАТО и ЕС следва да гарантират ефективно управление на кризи и да подобрят съвместната си работа, за да определят най-добрия възможен начин да се реагира на кризи, като например кризите в Афганистан и Косово;
- О. като има предвид, че отношенията ЕС–НАТО следва да бъдат усъвършенствани в още по-голяма степен от двете организации, като ЕС ангажира европейските държави-съюзници в НАТО, които не са държави-членки на ЕС, в бъдещи дейности в рамките на ЕПСО, а НАТО ангажира по-нататък държави-членки на ЕС, които не членуват в НАТО, в преговорите между ЕС и НАТО; като има предвид, че отношенията между ЕС и САЩ следва да бъдат укрепени;
- П. като има предвид, че макар и различаващи се, процесите на разширяване на НАТО и ЕС следва взаимно да се подкрепят, за да гарантират стабилност и просперитет в Европа;
- Р. като има предвид, че важен елемент от отношенията между ЕС и НАТО представлява подкрепата за националните усилия за създаване и развиване на военни възможности за управление на кризи чрез взаимна подкрепа, което, от своя страна, подпомага основната задача за териториална защита и съблюдаване на интересите за сигурност на страните-членки;
- С. като има предвид, че синергията между ЕС и НАТО по отношение на определени области на военния капацитет би могла да бъде подобрена чрез съвместни пилотни проекти;
- Т. като има предвид, че колективната отбрана на Европа се основава на съчетание от конвенционални и ядрени сили, които трябваше да се адаптират по-цялостно към променящата се ситуация по отношение на сигурността;
- У. като има предвид, че както ЕС, така и НАТО в момента извършват преценка на съответните си стратегии за сигурност (ЕЕСС и Декларацията относно сигурността на НАТО);
- Ф. като има предвид, че Договорът от Лисабон ангажира граждански и военен капацитет от всички държави-членки за целите на ЕПСО, предвижда постоянно структурирано сътрудничество в областта на отбраната между група от държави, поддържащи тази идея, задължава държавите непрекъснато да подобряват военния си капацитет, разширява ролята на Европейската агенция по отбраната, задължава държавите да оказват помощ на друга държава, над която е извършено нападение (без да се засяга неутралитетът на някои държави или членството на други в НАТО), допълва целите на ЕС (задачите от Петербург), като включва в тях борбата с тероризма, и в заключение настоява за взаимна солидарност в случай на терористична атака или природно бедствие;

Стратегически преглед

1. Всички политики на Европейския съюз трябва да бъдат в пълно съответствие с международното право;
2. Подчертава, че причината за съществуване на Европейския съюз е изграждането на мир на неговата територия и извън границите му, чрез обвързване с ефективно многостранно сътрудничество и зачитане на буквата и духа на Устава на ООН; отбелязва, че ефективните стратегии за сигурност поддържат демокрацията и защитата на основните права; отбелязва, че в противоречие с това неефективните стратегии за сигурност водят до ненужни човешки страдания; изразява позиция, че способността на ЕС да гради мир зависи от разработването на правилни стратегии за сигурност или политики за сигурност, включително възможността да се предприемат независими действия, както и ефикасни и взаимно допълващи се отношения с НАТО;
3. Поради тази причина призовава ЕС да продължи да разполага мисии, като същевременно осигури по-рационално използване на ЕПСО, с цел предотвратяване на конфликти, насърчаване на стабилността и осигуряване на помощ, когато е необходимо, при условие че за това се постигне общо съгласие между държавите-членки на ЕС или в рамката на структурираното сътрудничество; счита, че има допълнителна необходимост от това ЕС и НАТО да разработят цялостен подход за управлението на кризи;
4. Признава, че многообразието от интереси, присъщо на Съюз от 27 или повече държави-членки – с други думи, подобният на мозайка състав на ЕС – му придава уникален характер и възможност за намеса, посредничество и оказване на помощ в различни части на света; призовава сегашните инструменти на ЕС за управление на кризи да бъдат развити в още по-голяма степен и изразява надежда, че съществуващите военни възможности на държавите-членки на ЕС ще станат по-интегрирани, ефективни от гледна точка на разходите и ефикасни във военно отношение, тъй като само тогава Съюзът ще може да набере достатъчно сили да оползотвори уникалните си възможности в областта на предотвратяването и разрешаването на конфликти и допълването на своя широк спектър от механизми за управление на граждански кризи;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

5. Настоятелно пледира за повече солидарност между държавите-членки на ЕС при създаването на стратегии за обща сигурност и отбрана;
6. Изразява убеждението, че силното и енергично евро-атлантическо партньорство е най-добрият гарант за сигурност и стабилност в цяла Европа и зачитане на принципите на демокрация, права на човека, върховенство на закона и добро управление;
7. Изразява убеждението си, че демократичните свободи и принципите на правната държава са отговорът на стремежите на хората по света; вярва, че никоя държава или нация по света не следва да бъде изключена от такава перспектива, защото всяко човешко същество има правото да живее в демократична и правова държава;
8. Приветства актуализирането на ЕСС, като част от ангажимента на Европейския съюз за определяне и защита на европейските интереси в областта на сигурността, както и за укрепване на ефективното многостранно сътрудничество, снабдявайки по този начин Съюза със стратегия за справяне със заплахите на 21-ви век; отбелязва, че действителният, всеобхватен и демократичен консенсус между Европейския съюз и НАТО представлява съществен елемент от прилагането на тази стратегия, въз основа на консенсус по въпросите на сигурността между ЕС и САЩ, отразяващ общите им ценности, цели и приоритети, а именно върховенството на правата на човека и международното право;
9. Подчертава, че това е още по-важно в светлината на последните събития в Кавказкия регион, новото развитие на подхода към НАТО в Европа, промяната в ръководството на САЩ и започването на работата по прегледа на стратегическата концепция на НАТО;
10. Настоятелно призовава паралелните прегледи на стратегиите за сигурността на ЕС и НАТО да бъдат не само допълващи се, но и сходни, като всеки от тях придава подобаващото значение на потенциала на другия;
11. Изразява становището, че както НАТО, така и ЕС следва да одобрят като своя дългосрочна обща цел ангажимента за изграждане на по-безопасен свят, в съзвучие с Устава на ООН, за жителите на своите държави-членки и като цяло, и следва също да бъдат активни в предотвратяването и реагирането на масови кръвопролития и регионални конфликти, които продължават да причиняват значителни човешки страдания;
12. Поддържа мнението, че всички демокрации следва да бъдат единни в усилията си за изграждане на стабилност и мир под ръководството на ООН;
13. Признава, че сигурността и развитието са взаимозависими и че не е ясно каква трябва да бъде последователността на действията за постигането на устойчиво развитие в зоните на конфликти; изтъква, че на практика всички инструменти се използват успоредно един с друг; поради това призовава Комисията да извърши допълнителни проучвания относно значението на определянето на последователността на намесата чрез военни и граждански операции в зони на конфликти и да включи заключенията си в своите политики в областта на сигурността и развитието;

Отношенията между НАТО и архитектурата на сигурността на ЕС

14. Признава важната роля на НАТО както в миналото, така и днес, в европейската архитектура на сигурност; отбелязва, че за мнозинството държави-членки на ЕС, които са също и съюзници в НАТО, Алиансът продължава да бъде основата на колективната отбрана, както и че запазването на трансатлантическия съюз продължава да бъде от полза за сигурността на Европа като цяло, независимо от становищата, заемани от нейните държави; ето защо възприема становището, че бъдещата колективна отбрана на ЕС трябва да бъде организирана по възможност в сътрудничество с НАТО; изразява позиция, че е необходимо САЩ и ЕС да активизират своите двустранни отношения и да разширят техния обхват, така че в него да се включат въпросите, свързани с мира и сигурността;
15. Отбелязва, че в съвременния свят заплахите за сигурността все по-често се характеризират от явления, като международен тероризъм, разпространение на оръжия за масово унищожение, държави в упадък, конфликти, достигнали мъртва точка, организирана престъпност, кибернетични заплахи, влошаване на състоянието на околната среда и свързани с това заплахи за сигурността, природни и други бедствия, и че те изискват още по-тясно партньорство и концентриране върху укрепването на ключови капацитети на ЕС и НАТО и по-добра координация в областта на планирането, технологиите, оборудването и обучението;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

16. Подчертава нарастващото значение на ЕПСО, което ще помогне за усъвършенстване на способността на ЕС за посрещане на заплахите за сигурността на 21-ви век, по-специално чрез съвместни гражданско-военни операции и мерки за управление на кризи, вариращи от действия в областта на разузнаването за предотвратяване на кризи до реформи в сектора на сигурността, полицията и съдебната система, и военни действия;

17. Изразява становището, че ЕС и НАТО биха могли да си окажат взаимна подкрепа чрез избягване на конкуренция и задълбочаване на сътрудничеството при операции за управление на кризи въз основа на практическо разделение на отговорностите; счита, че решението относно това коя организация да разположи своите военни сили следва да се основава на политическата воля, изразена от двете организации, на оперативните нужди и политическата легитимност в дадения регион, както и на тяхната способност да осигурят мир и стабилност; отбелязва, че при разработването на новата европейска стратегия за сигурност и на новата стратегическа концепция за НАТО сътрудничеството е от решаващо значение за постигане на тази цел;

18. Застъпва становището, че ЕС трябва да развие собствения си капацитет в областта на сигурността и отбраната, което ще предостави възможност за по-добро поделение на тежестта със съюзниците извън Европа и за предприемане на подходящи действия в отговор на онези заплахи и предизвикателства пред сигурността, които засягат единствено държавите-членки на ЕС;

19. Призовава ЕС да разработи инструментите в рамките на своята стратегия за сигурност, които да обхващат целия спектър – от предотвратяване на дипломатически кризи и предоставяне на икономическа помощ и помощ за развитие до граждански капацитет в областта на стабилизирането и възстановяването, както и военните способности; освен това счита, че инструментите с незадължителна юридическа сила следва да се използват със стратегическа цел в съседните на ЕС страни;

20. Отбелязва, че спогодбата „Берлин плюс“, която предоставя възможност на ЕС да използва средствата и капацитета на НАТО, трябва да се подобри, за да позволи на двете организации да се намесват и ефективно да оказват помощ при текущи кризи, които изискват многостранна гражданско-военна реакция; следователно счита за необходимо последващото развитие на отношенията между НАТО и ЕС, като се създадат постоянни съвместни структури за сътрудничество при зачитане на независимия характер и на двете организации и като се допускат за участие всички членки на НАТО и всички държави-членки на ЕС, които желаят да се включат;

21. Призовава Турция да престане да възпрепятства сътрудничеството между ЕС и НАТО;

22. Призовава ЕС, в процеса на изготвяне на Бяла книга относно европейската сигурност и отбрана, да извърши също така оценка на последователността на европейските външни операции, по-специално във връзка със сътрудничеството с други международни партньори в кризисни райони;

Сътрудничеството между НАТО и ЕС по въпроси в областта на сигурността и отбраната

23. Горещо приветства френската инициатива за официално връщане към военните структури на НАТО и усилията на френското председателство на Съвета на ЕС за по-нататъшно сближаване между ЕС и НАТО, в отговор на новите предизвикателства пред сигурността; приветства усилията на френското председателство, насочени към приемането на конкретни инициативи за обединяване на европейските възможности за отбрана; приветства, също така, новия положителен подход на САЩ към укрепването на военните възможности на ЕС;

24. Призовава държавите-членки на двете организации да бъдат по-гъвкави, целенасочени и прагматични в осъществяването на партньорството между ЕС и НАТО; поради това подкрепя предложението на френското правителство за осъществяването на систематични контакти между генералните секретари на НАТО и на Съвета на ЕС, по-специално с цел да се избегне объркването, при което ЕС и НАТО действат заедно в различни мисии в името на една и съща обща цел на едно и също поле на действие, както в Косово и Афганистан;

25. Подчертава, че благодарение на специфичното съчетание от налични инструменти ЕС е ключов партньор на НАТО; граждански операции, санкции, хуманитарна помощ, политика в областта на развитието и търговска политика, както и политически диалог; поради това призовава ЕС и НАТО, да удвоят своите усилия за създаването на рамка за интегрирано сътрудничество в очакване на ратифицирането на Договора от Лисабон;

26. Признава жизненоважното значение на подобряването на обединяването на разузнавателните данни от страна на съюзниците в НАТО и партньорите на ЕС;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

27. Отбелязва, че гражданите на ЕС подкрепят мисии, насочени към облекчаване на човешките страдания в зони на конфликти; отбелязва, че гражданите не са достатъчно информирани за мисиите на ЕС и НАТО и тяхната цел; по тази причина призовава ЕС и НАТО да информират по-добре хората за своите мисии и ролята, които тези мисии изпълняват по отношение на изграждането на сигурност и стабилност по света;

28. Отбелязва, че за да се укрепи двустранното сътрудничество, както НАТО, така и ЕС следва да се съсредоточат върху укрепването на основните си възможности, като подобрят оперативната съвместимост и съгласуват своите доктрини, планиране, технологии, оборудване и методи на обучение;

Оперативен щаб на ЕС

29. Подкрепя създаването на постоянен оперативен щаб на ЕС, под ръководството на заместник-председателя на Комисията/върховен представител, като част от мандата на този щаб ще бъде планирането и провеждането на военни операции в рамките на ЕПСО;

30. Подчертава, че опитът от операциите на ЕС показва, че наличието на постоянен капацитет за планиране и провеждане на операциите на ЕС би повишила ефективността и надеждността на тези операции на ЕС; припомня, че предвид гражданско-военните приоритети на ЕС такава структура няма да дублира която и да било друга съществуваща структура; припомня още, че основното предназначение на щаба на НАТО е военното планиране, докато ЕС притежава експертни познания в планирането и провеждането на граждански, военни и съвместни гражданско-военни операции, които никога от настоящите участници на световната арена не е в състояние да провежда успешно;

31. Подчертава, че оперативният щаб на ЕС следва да допълни съществуващите командни структури на НАТО и не би подкопал трансатлантическото единство на НАТО;

32. Предлага, със съгласието на НАТО, всяка държава-членка на ЕС, която е членка на НАТО, да определи състава на силите, които могат да бъдат разгърнати само при операции на ЕС, с цел да се предотврати блокирането на подобно разгръщане от членки на НАТО, които не са държави-членки на ЕС; счита, че следва да се избягва дублираното използване на тези сили;

Способности и военни разходи

33. Поддържа становището, че ЕС и НАТО са изправени пред общото предизвикателство да черпят от едни и същи обединени национални ресурси от персонал и възможности; призовава ЕС и НАТО да гарантират, че тези ограничени ресурси се използват за осигуряване на най-подходящи възможности за справяне с трудните предизвикателства на деня, като се избягва дублирането на работата, а се насърчава съгласуваността; поддържа становището, че стратегическите самолети, конкретен пример на сравнително недостатъчни и скъпоструващи оперативни средства, следва да предоставят възможност за сътрудничество между държавите-членки на ЕС и на НАТО; призовава държавите-членки на ЕС да обединят, съвместно да използват и развиват военния капацитет, с цел избягване на загуби, създаване на икономии от мащаба и засилване на европейската технологична и промишлена база в областта на отбраната;

34. Поддържа становището, че освен необходимостта от много по-ефективното използване на военните ресурси, по-добра и по-ефикасна координация на инвестициите в отбраната, в интерес на взаимодействието между държавите-членки на ЕС е от съществено значение за интересите на европейската сигурност; призовава за значително увеличаване на дела на общите разходи за всяка военна операция на НАТО и ЕС; отбелязва значителните различия в мащаба, както и в ефективността между разходите за отбрана на европейските държави-членки на НАТО, от една страна, и на САЩ, от друга; призовава ЕС да се ангажира с по-справедливо разпределение на тежестта в световен мащаб; също така призовава САЩ да демонстрира по-голяма готовност за консултации с европейските си съюзници по въпроси, свързани с мира и сигурността;

35. Признава важния потенциален принос на Европейската агенция по отбраната, засилена чрез Договора от Лисабон, за ефективно по отношение на разходите снабдяване и подобрена оперативна съвместимост на въоръжаването;

Съвместимост между членството в НАТО и в ЕС

36. Настоява, че всички държави-членки на ЕС трябва да присъстват на съвместните заседания на ЕС и НАТО без дискриминация; подчертава, че единството на ценностите и споразуменията в областта на сигурността е основен фактор, гарантиращ мира, стабилността и просперитета в Европа;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

37. Предлага на съюзниците в НАТО, които са кандидати за членство в ЕС да бъдат включени в по-голяма степен в работата в рамките на ЕПСО и Европейската агенция за отбрана;
38. Отбелязва колко е важно да бъде разгледан и разрешен проблемът със съвместимостта между държавите, които не са членки на ЕС, но са членки на НАТО, и държавите, които не са членки на НАТО, но са членки на ЕС, за да не се засегне сътрудничеството между ЕС и НАТО;
39. Изразява съжаление по-специално относно факта, че турско-кипърският спор продължава да влияе лошо на развитието на сътрудничеството между ЕС и НАТО, при положение че, от една страна, Турция отказва да позволи на Кипър да участва в мисиите на ЕПСО, включващи разузнаване и ресурси на НАТО и че, от друга страна, в отговор Кипър отказва да позволи на Турция да участва в цялостното развитие на ЕПСО в степената, съответстваща на военната тежест и стратегическата важност на Турция за Европа и Атлантическия съюз;
40. Насърчава Кипър, в качеството си на държава-членка на ЕС, да преразгледа политическата си позиция относно членството си в програмата „Партньорство за мир“ и призовава държавите-членки на НАТО да се въздържат от използване на правото си на вето с цел предотвратяване членството в НАТО на държави-членки на ЕС;
41. Приветства факта, че на срещата на високо равнище на НАТО в Букурещ, съюзниците отчетоха приноса на една по-силна и разполагаща с по-голям капацитет Европа, както и че Алиансът продължава да бъде отворен за по-нататъшно разширяване; отбелязва, че за държавите, участващи в Европейската политика за съседство на изток и с оглед на тяхното демократично и основано на принципите на правовата държава развитие, политиката на една европейска перспектива и следователно на проекта „Източно партньорство“ е от основно значение;
42. Счита, че по отношение на бъдещото разширяване на НАТО, всяка кандидатура следва да се оценява самостоятелно въз основа заслуги; при все това, предвид европейските интереси в областта на сигурността, би бил против разширяването на организацията с цел включване на държава, в която членството не се ползва с подкрепата на населението или в която съществуват сериозни неразрешени териториални спорове със съседните ѝ държави;
43. Отбелязва, че за много от съседните на ЕС държави, членството в НАТО и в ЕС представлява реалистична и съвместима цел, дори и само в дългосрочен план;
44. Счита, че ЕС и НАТО трябва да поддържат реалистичен и открит диалог с Русия, включително по въпросите, свързани с правата на човека и правовата държава, регионалната сигурност, енергетиката, противоракетната отбрана, неразпространението на оръжия за масово унищожение, съкращаването на въоръжените сили и космическата политика; поддържа становището, че ако и когато Русия се превърне в истинска демокрация и се откаже от военната заплаха като форма на политически натиск върху съседите, нивото на сътрудничеството ѝ с ЕС би достигнало безпрецедентни измерения, които включват и перспективата за членство на Русия във всички евро-атлантически структури;
45. С интерес очаква възможностите, свързани с предстоящата среща на високо равнище в Страсбург и Кел, по повод 60-та годишнина на НАТО, за обновяване на Алианса и укрепване на неговите отношения с Европейския съюз;

*

* *

46. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията, на парламентите на държавите-членки на ЕС и на страните-членки на НАТО, на Парламентарната асамблея на НАТО и на генералните секретари на ООН, НАТО, Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа и Съвета на Европа.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието

P6_TA(2009)0077

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието (2008/2231(INI))

(2010/С 76 Е/15)

Европейският парламент,

- като взе предвид декларацията от Барселона, приета по време на евро-средиземноморската конференция на министрите на външните работи, която се проведе в Барселона на 27 и 28 ноември 1995 г. и установи едно евро-средиземноморско партньорство,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 20 май 2008 г., озаглавено „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието“ (СОМ(2008)0319),
- като взе предвид, че Европейският съвет от Брюксел, 13-14 март 2008 г. одобри съобщението „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието“,
- като взе предвид съвместната декларация на парижката среща на високо равнище за Средиземноморието, проведена на 13 юли 2008 г.,
- като взе предвид окончателната декларация, приета на заседанието на министрите на външните работи на Съюза за Средиземноморието, което се проведе в Марсилия на 3 и 4 ноември 2008 г.,
- като взе предвид заключенията на конференцията на министрите на външните работи на европейските и средиземноморските държави, която се проведе в Лисабон на 5 и 6 ноември 2007 г.,
- като взе предвид заключенията на евро-средиземноморската среща на високо равнище, проведена се в Барселона на 27 и 28 ноември 2005, за да отбележи втората годишнина на евро-средиземноморското партньорство,
- като взе предвид декларацията на Бюрото на евро-средиземноморската парламентарна асамблея (ЕСПА) от 12 юли 2008 г., декларацията на ЕСПА относно блискоизточния мирен процес от 13 октомври 2008 г. и препоръката на ЕСПА към първото заседание на министрите на външните работи относно „Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието“ от 13 октомври 2008 г.,
- като взе предвид становището на Комитета на регионите от 9 октомври 2008 г.,
- като взе предвид декларацията от евро-средиземноморската среща на високо равнище на икономическите и социални съвети в Рабат от 16 октомври 2008 г.,
- като взе предвид заключителната декларация на председателството на ЕСПА, както и приетите от ЕСПА препоръки по време на четвъртата ѝ пленарна сесия в Атина на 27 и 28 март 2008 г.,
- като взе предвид първото заседание на EuroMedScola, на 16 и 17 ноември 2008 г. в Страсбург, където се събраха млади граждани и граждани на държавите-партньори и държавите-членки на Европейския съюз,
- като взе предвид своите предишни резолюции относно средиземноморската политика на Европейския съюз, и по-специално резолюцията от 5 юни 2008 г. относно Барселонския процес: Съюз за Средиземноморието ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2008)0257.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид съобщението на Комисията от 21 май 2003 г., озаглавено „Даване на нов тласък на водените от Европейския съюз действия в сферата на правата на човека и демократизацията, в сътрудничество със средиземноморските партньори: стратегически насоки“ (СОМ(2003)0294),
  - като взе предвид съобщението на Комисията от 4 декември 2006 г. относно укрепването на европейската политика на добросъседство (СОМ(2006)0726),
  - като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2007 г. относно укрепването на европейската политика на добросъседство ⁽¹⁾,
  - като взе предвид своите приоритети за председателството си на ЕСПА (март 2008 г. – март 2009 г.),
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по външни работи и становищата на Комисия по международна търговия, Комисията по конституционни въпроси и Комисията по правата на жените и равенството между половете (А6-0502/2008),
- А. като има предвид кръстопътната роля, която играе средиземноморският басейн, както и нарастващия брой общи интереси между Европейския съюз и страните-партньори пред предизвикателствата на глобализацията и мирното съвместно съществуване, и оттам, необходимостта да се осигури едно по-голямо регионално сближаване, както и разработването на обща политическа стратегия в региона,
- Б. като има предвид, че Съюзът е и следва да продължи да бъде ангажиран с постигането на Целите на хилядолетието за развитие на ООН,
- В. като има все по-голямото икономическо, политическо и културно отдалечаване между двата бряга на Средиземно море - север и юг, и необходимостта от преодоляване на тези различия, с оглед създаване в крайна сметка на общо пространство на мир, сигурност и благоденствие,
- Г. като има предвид, че е важно, давайки предимство на резултатите, отношенията между Европейския съюз и средиземноморските страни да бъдат основно обновени и задълбочени, като на първо място се придаде стойност на равенството между всички партньори и се отчете стойността на постигнатото, но в същото време, като се държи сметка за ограничеността и слабостите на прилаганите досега политики и по-специално, за разочаровашата равностметка от процеса от Барселона,
- Д. като има предвид границите на европейската политика на добросъседство (ЕПД), провеждана със средиземноморските страни, която, давайки предимство на двустранните отношения, се оказва лишена от баланс и неспособна да допринесе за общ процес на значими реформи в региона,
- Е. като има предвид необходимостта от установяване на отношения, основани на тясно партньорство, зачитане на правата на човека и правовата държава, между Европейския съюз и средиземноморските страни от целия средиземноморски басейн,
- Ж. като има предвид, че от започването на Процеса от Барселона в няколко страни-партньори не е постигнат никакъв съществен напредък по отношение на приемането и зачитането на някои от общите ценности и принципи, формуирани в Декларацията от Барселона от 1995 г., по която те са страни, особено по отношение на демокрацията, правата на човека и правовата държава,
- З. като има предвид необходимостта да се насърчава териториалната и икономическа интеграция между страните от средиземноморския басейн, като има предвид, че истинска териториална и икономическа интеграция може да се постигне само ако се осъществи конкретен напредък по отношение на разрешаването на съществуващите конфликти и в областта на демокрацията и правата на човека,

⁽¹⁾ ОВ С 282 Е, 6.11.2008 г., стр. 443.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- И. като има предвид, че по-тесните взаимоотношения между Европейския съюз и страните от средиземноморския басейн доведоха до значително увеличаване на трафика между тези страни, което, обаче, не беше съпроводено от необходимото подобряване и модернизиране на съответната инфраструктура,
- Й. като има предвид, че в съвместната декларация, приета на срещата на високо равнище за Средиземноморието в Париж на 13 юли 2008 г., държавните и правителствени ръководители признаха, че ЕСПА ще бъде легитимното парламентарно изражение на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, като същевременно заявиха решителната си подкрепа за засилването на ролята на ЕСПА в отношенията със средиземноморските партньори,
- К. като подчертава, че междуправителственият характер не е достатъчен, за да обхване всички политически отношения между страните от евро-средиземноморския регион,
- Л. като подчертава важната роля, която има ЕСПА, като единствена парламентарна асамблея, позволяваща диалога и сътрудничеството в евро-средиземноморския регион, обединявайки 27-те държави-членки на Съюза и всички страни, участващи в мирния процес в Близкия изток,
- М. като има предвид значението на това да се гарантира участието на местните и регионалните органи в проектите и инициативите, определени от Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, и да се вземат предвид скоростните предложения, които идват от тези органи,
- Н. като има предвид значението на това да се гарантира участието на социалните партньори и гражданското общество в даването на нов гласък на евро-средиземноморските отношения,
- О. като има предвид необходимостта да не се дублират и припокриват вече съществуващи инструменти, политики и институционални равнища и да се гарантира съгласуваността на цялата система на евро-средиземноморските отношения,
- П. като има предвид необходимостта от бързо и мирно разрешаване на всички конфликти, в които участват средиземноморски страни, и като има предвид, че е от значение да се поддържа межкултурният диалог в това отношение,
- Р. като има предвид, че възобновилият се неотдавна израело-палестински конфликт оказва влияние върху политическия диалог в рамките на евро-средиземноморското партньорство и може да застраши осъществяването на много от целите, преследвани от новата институция,
- С. като има предвид, че все още не е намерено решение на сериозното политическо напрежение в Западна Сахара, което не влияе положително на подновяването на евро-средиземноморското партньорство,
1. Счита, че предложението за Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието, прието от държавните и правителствените ръководители на срещата на високо равнище за Средиземноморието, която се проведе в Париж на 13 юли 2008 г., е принос към мира и просперитета и ще представлява крачка напред към икономическа и териториална интеграция и към сътрудничество между средиземноморските страни в областта на въпросите на околната среда и климата, ако е в състояние да спазва обещанията си и да осъществява конкретни и видими резултати; подчертава, че отварянето на процеса към страни, които не участват в партньорството, разширява вероятността от установяване на равнопоставеност в отношенията между Европейския съюз и средиземноморските партньори и за разрешаване на проблемите в региона по всеобхватен начин;
2. Повторно изразява позицията от резолюцията си от 15 януари 2009 г. за положението в ивицата Газа ⁽¹⁾ и споделя загрижеността си, предизвикана от изострянето на израело-палестинския конфликт, което вече повлия на политическия диалог между партньорите в рамките на евро-средиземноморското партньорство; счита, че е важно да се предотврати допълнително забавяне на началната фаза на Съюза за Средиземноморието и изразява надеждата, че сътрудничеството отново ще се активизира възможно най-скоро и ще допринесе за общата цел да се установи мир в Близкия изток; подчертава, че като се имат предвид принципите, приети по време на горепосочената среща на високо равнище в Париж на 13 юли 2008 г. и на горепосоченото заседание на министрите на външните работи в Марсилия на 3 и 4 ноември 2008 г., новите институции на Съюза за Средиземноморието трябва да се съсредоточат върху ясно измерение, ориентирано към проекти, което съставлява неговата основна добавена стойност;

⁽¹⁾ Приети текстове, P6_TA(2009)0025.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

3. Отбелязва, че на заседанието на министрите на външните работи, проведено на 3 и 4 ноември 2008 г. в Марсилия беше предложено „Процесът от Барселона: Съюз за Средиземноморието“ да се нарича „Съюз за Средиземноморието“; счита, че това наименование позволява да се придаде стойност на паритетния характер на партньорството с цел осъществяване на проекти за икономическа и териториална интеграция; при все това счита, че е необходимо стратегическата стойност на евро-средиземноморските отношения и достиженията на Процеса от Барселона, по-специално включването на гражданското общество, да бъдат отново потвърдени от политиките, които Европейският съюз вече разработва със средиземноморските си партньори посредством регионални и подрегионални програми и общи насоки, които вдъхват двустранното сътрудничество;
4. В тази връзка настоява Съветът и Комисията да гарантират съгласуваността на действията на Съюза, особено по отношение на възможното институционално развитие (по-специално ролята на Върховния представител на Съюза за външна политика и политика на сигурност в качеството му на заместник-председател на Комисията) и използването на общносттания бюджет;
5. Приветства факта, че създаването на Съюза за Средиземноморието беше подкрепено в рамките на институциите на Европейския съюз;
6. Одобрява решението да се даде предимство на една многостранна рамка посредством определянето на няколко големи проекта, които да се осъществят чрез новите инструменти на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието; въпреки това отбелязва липсата на стратегии за икономическа и териториална интеграция в рамките на средиземноморския басейн, които да подкрепят тези проекти;
7. Счита, че за осъществяване на проектите следва да се приеме формулата на „програмен пакт“, който, като следват принципа на субсидиарност, ясно определят отговорностите по отношение на финансирането, управлението и контрола на различните институционални равнища: Европейски съюз, държави-членки, региони, предприятия, социални партньори;
8. Подчертава, че проектите, финансирани в рамките на Съюза за Средиземноморието, следва да бъдат финансово подкрепени от Общността, от страните партньори и от частния сектор; за тази цел призовава Съвета и Комисията да уточнят и засилят ролята и инициативите на евро-средиземноморския инструмент за инвестиции и партньорство (FEMIP), който посредством програмата си за инвестиции, улеснява икономическото отваряне и модернизирването на средиземноморските страни; отново заявява своята подкрепа за създаването на евро-средиземноморска инвестиционна банка и за координацията с международните инвеститори; подчертава значението на прехвърлянето на спестяванията на емигрантите от южните средиземноморски страни в техните страни на произход и счита това за отлично средство за развитие, неизползвано в достатъчна степен досега;
9. Счита, че до преразглеждането на финансовите перспективи следва да се осигури финансовият принос на Европейския съюз към средиземноморските проекти, без това да накърни текущите или предвидени регионални евро-средиземноморски програми, за чието засилване Европейският парламент призова многократно; подчертава в този контекст правомощията на Европейския парламент в бюджетната процедура на Европейския съюз; изразява желание Парламентът да бъде редовно информиран за напредъка на проектите;
10. Счита, че секретариатът ще може да отдели значителен потенциал за даването на нов тласък на евро-средиземноморските отношения посредством своя оперативен капацитет и политическата стойност на състава му; отправя призив секретариатът да бъде приведен в оперативно състояние по спешност, с цел да се докаже, че е възможно да се преодолее текущото напрежение чрез подкрепа на реални и конкретни проекти за съвместно сътрудничество; приветства факта, че беше постигнато единодушно съгласие относно седалището на секретариата; припомня, че град Барселона е мястото, където евро-средиземноморското партньорство започна;
11. Изразява съгласие, че от гледна точка на Европейския съюз съвместното председателство трябва да бъде съвместимо с външното представителство на Съюза в съответствие с действащите разпоредби на Договора; в тази връзка изразява надежда, въз основа на предположението, че Договорът от Лисабон ще влезе в сила, че Европейският съюз ще осигури съгласуваност и приемственост в представителството си в новите институции на Съюза за Средиземноморието;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

12. Приветства решението на министерската конференция от 3 ноември 2008 г., което надлежно взе предвид препоръката на ЕСПА, приета на 13 октомври 2008 г. в Йордания; подкрепя решението за придаване на силно парламентарно измерение на Съюза за Средиземноморието, засилвайки по този начин неговата демократична легитимност, като същевременно се опира на ЕСПА, която трябва да бъде допълнително засилена и чиято дейност трябва да бъде по-добре координирана с дейността на другите институции в партньорството, като се разгледа възможността да ѝ се даде юридическа правосубектност, правото да предлага и да провежда оценки на стратегии за икономическа и териториална интеграция и на проекти, както и възможността да отправя препоръки на заседанията на министрите на външните работи; очаква институционалното признаване на ЕСПА да се изрази също така чрез участието ѝ като наблюдател на всички заседания на изпълнителните органи, на заседанията на държавните и правителствените ръководители, на заседанията на министрите, както и на подготвителните заседания на висшите служители;
13. Приветства решението на министрите на външните работи на Съюза за Средиземноморието да включат Лигата на арабските държави като участник във всички заседания на всички равнища, като отчетат положителния ѝ принос за целите на мира, просперитета и стабилността в средиземноморския регион;
14. Подчертава необходимостта от включване на регионалните и местни органи в новата институционална рамка; приветства становището на Комитета на регионите и предложението да се създаде регионална и местна евро-средиземноморска асамблея (ARLEM);
15. Счита, че успоредно с повишаването на парламентарното измерение, е необходимо да се приложи подобен процес с оглед гарантиране на участието на гражданското общество в рамките на подходящата институционална структура на Съюза за Средиземноморието, и по-специално чрез механизми, гарантиращи консултирането на гражданското общество с тях по отношение на подбора, изпълнението и мониторинга на проектите; в този контекст призовава ЕСПА да ангажира в по-голяма степен гражданското общество в северните и южните средиземноморски страни в работата си; настоява да се придаде стойност на ролята на социалните партньори в перспективата за създаване на Икономически и социален евро-средиземноморски комитет;
16. Отбелязва, че някои страни, които участват в Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, не участваха в евро-средиземноморското партньорство; в тази връзка призовава Съвета, Комисията и всички държави, участващи в Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, да установят последователна рамка на отношенията, насочена към икономическа и териториална интеграция между Европейския съюз и всички страни от средиземноморския басейн; призовава Съвета и Комисията да гарантират възможността всички държави-членки на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието да имат достъп до регионалните програми, които вече са предвидени от евро-средиземноморското партньорство;
17. Подчертава, че участието в Съюза за Средиземноморието не се замества от разширяването на Европейския съюз и не влияе на перспективите за членство на която и да е настояща или бъдеща държава кандидатка; счита, че Съюзът за Средиземноморието няма да възпрепятства други инициативи за регионално сътрудничество;
18. Настоява, че е необходимо да се преразгледа напълно цялата евро-средиземноморска политика, като се укрепи политическото ѝ измерение и съвместното развитие, и припомня, че във всички случаи инициативата Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието не изчерпва по-широката перспектива на тази политика;
19. Изразява мнението, че Процесът от Барселона: Съюз за Средиземноморието, следва да засили съществуващите форми на сътрудничество в рамките на Евромед, с цел да осигури на всички страни партньори възможност да участват в регионалните програми и съответните политики на Европейския съюз, въз основа на определените по взаимно съгласие приоритети и цели; припомня, че е важно да се засили разширяването на обхвата на програмите на Общността към участие на страните партньори, най-вече в областта на образованието, научноизследователската дейност, професионалното обучение (обмен на студенти и др.);
20. Счита, че към въпросите на мира и сигурността, правата на човека и демокрацията, както и културното сътрудничество следва да се подходи от гледна точка на евро-средиземноморското измерение; отново потвърждава, че Съюзът за Средиземноморието има призванието да разглежда проблеми, свързани с територии, инфраструктура и околна среда посредством стратегически планове и специфични проекти; изразява желание това конкретно измерение да може да допринесе за подновяване на евро-средиземноморското партньорство;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

21. Припомня първите инициативи, предложени по време на срещата на високо равнище за Средиземноморието в Париж на 13 юли 2008 г.: пречистване на Средиземно море, морски магистрали и пътни магистрали, гражданска защита, средиземноморски план за слънчева енергия, висше образование и научно-изследователска дейност, средиземноморска инициатива за развитие на предприятията;
22. Припомня, че за постигането на тези амбициозни цели на Процеса от Барселона е необходимо бързо да се разширят областите на сътрудничество по отношение на управлението на водни ресурси, земеделие, продоволствена сигурност, енергия, професионално обучение, култура, здравеопазване, туризъм и др.;
23. Решително подкрепя екологичното измерение на Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, и свързаните с него инициативи и проекти, като например новата евро-средиземноморска инициатива за почистване на Средиземно море и средиземноморския проект за слънчева енергия;
24. Счита, че включването на всички средиземноморски страни в Процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, предоставя възможност за по-всеобхватно управляване на проблемите в региона и за по-ефективно свързване и координация на процеса с вече съществуващи програми, като например Средиземноморския план за действие на Програмата на ООН за околната среда;
25. Приветства предложението, съдържащо се в окончателната декларация на председателството на четвъртата пленарна сесия на ЕСПА на 27 и 28 март 2008 г., за създаване на Евро-средиземноморска общност за енергия; признава значението на засилването на сътрудничеството в областта на енергетиката между евро-средиземноморските партньори и необходимостта да се развива регионалният енергиен пазар с оглед на изпълнението на мащабни проекти за енергия от възобновяеми източници и енергийна инфраструктура в широк мащаб в евро-средиземноморския регион;
26. Изразява надежда, че укрепването на евро-средиземноморските отношения ще даде тласък на развитието на пространство на мир и благоденствие; подчертава, че мирът и политическата стабилност в средиземноморския регион са от ключови елементи за колективната и индивидуалната сигурност; подчертава, че тази цел би могла да бъде постигната само посредством договорно и глобално уреждане на конфликтите в региона; счита, че Европейският съюз трябва да поеме ръководна роля при разрешаването на тези конфликти, като спечели доверието на всички участващи страни; подчертава необходимостта да се поддържа официално сътрудничеството по отношение на борбата с международния тероризъм, трафика на наркотици, организираната престъпност и трафика на хора; приветства призива на декларацията от Марсилия към съответните страни да положат усилия за осъществяване на процес на постепенна демилитаризация и разоръжаване в региона на Близкия изток, по-специално създаване на зона без ядрени оръжия и без оръжия за масово унищожаване;
27. Счита, че за да намалее напрежението около Средиземноморието, е необходимо да се подобри социалното и межкултурното разбиране между народите, и че за тази цел инициативи като Алиансът на цивилизацията трябва да бъде подкрепени като основен форум за диалог, който допринася за стабилизирането на региона; настоятелно призовава Съвета и Комисията да представят стратегии за развитието на подобен диалог; насърчава задълбочаването на връзките между ЕСПА и фондация „Анна Линд“, включително чрез организирането на срещи между основните мрежи на фондация „Анна Линд“ и комисията по култура на ЕСПА;
28. Подчертава, че една от основните цели на евро-средиземноморската политика е да насърчава правовата държава, демокрацията, зачитането на правата на човека и политическия плюрализъм и отбелязва, че продължават да съществуват много тежки нарушения; отново потвърждава значението на насърчането на правата на човека и принципите на правовата държава; изразява желание за оценка на постигнатите до момента резултати и на адекватността на въведените в рамките на партньорството инструменти; настоятелно призовава Комисията да определи точни критерии за допустимост на тези инструменти, включително и по отношение на други международни организации като Съвета на Европа, и да въведе ефективна система за контрол на тяхното изпълнение; в тази връзка, призовава всички страни, заинтересовани от инициативата да задълбочат и насърчат зачитането на религиозната свобода за всички и по-конкретно за съответните религиозни малцинства; препоръчва изработването на обща политическо-институционална рамка, позволяваща да се придаде стойност на измерението на реципрочност, както на равнището на определяне на проблемите, така и при търсенето на общи решения;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

29. Следователно призовава Съвета и Комисията недвусмислено да впишат насърчаването на правата на човека и демокрацията сред целите на тази нова инициатива, да засилят изпълнението на съществуващите механизми, като например клаузата относно правата на човека, която се съдържа в споразуменията за асоцииране и въвеждането на подкомисии по правата на човека, и да създадат механизъм за прилагането на тази клауза в новото поколение споразумения и в двустранните планове за действие в рамките на европейската политика за добросъседство; подчертава, че инструментите за насърчаване на правата на човека в рамките на ЕПД трябва да се използват максимално, като се гарантира по-добра политическа съгласуваност между европейските институции;

30. Призовава всички страни, участващи в партньорството, Комисията и бъдещите институции на Съюза за Средиземноморието да дадат нов тласък на управлението на общите миграционни политики, за да придаде стойност на човешките ресурси и да се засили обменът между населението на средиземноморския басейн, като същевременно се откажат от визията, изключително свързана със сигурността; счита, че въпросите на имиграцията трябва да се съсредоточават върху възможностите за законна мобилност, борбата с нелегалните миграционни потоци и по-добрата интеграция на имигриралото население, както и върху упражняването на правото на убежище; подчертава значението, което отдава на тясното сътрудничество и на духа на съвместна отговорност, които съществуват между държавите-членки на Европейския съюз и южните средиземноморски държави; приветства провеждането на евро-средиземноморската министерска конференция по въпросите на миграцията през ноември 2007 г. и счита, че е необходимо Съюзът за Средиземноморието да обърне приоритетно внимание на структурираното управление на миграционните потоци;

31. Отбелязва съвместната декларация на държавните и правителствени ръководители, приета на срещата на високо равнище за Средиземноморието в Париж на 13 юли 2008 г., в която се казва, че Процесът от Барселона: Съюз за Средиземноморието, разкрива решителност да се насърчава развитието на човешките ресурси и трудовата заетост в съответствие с Целите на хилядолетието за развитие, включително като се води борба с бедността и очаква появата на нови инициативи, нови програми и нови финансови разпоредби за тази цел;

32. Счита, че за да се позволи осъществяването на евро-средиземноморска зона за свободен обмен с взаимни ползи, икономическите и търговски инициативи на Съюза за Средиземноморието трябва да насърчават икономическия растеж на региона, по-доброто му включване в световната икономика и намаляването на различията в развитието между северните и южните части на Средиземноморието, като същевременно с това се засилва социалното сближаване;

33. Подчертава, че е необходимо системно да се оценява и взема предвид социалното въздействие на процесите на либерализация, по-специално по отношение на безопасността на храните; подчертава също така, че това въздействие може много да се различава в различните сектори и страни;

34. Подчертава значението на неформалния сектор и „народната икономика“ в южните и източните средиземноморски страни; счита, че развитието на региона изисква да се подкрепя постепенното интегриране на тези дейности във формалната икономика;

35. Отбелязва, че след присъединяванията през 2004 г. и 2007 г., търговският обмен между новите държави-членки на Съюза и средиземноморските му партньори постоянно нараства; призовава тази тенденция да бъде взета предвид и подкрепена в рамките на партньорството;

36. Подчертава необходимостта младите хора да бъдат насърчавани да създават малки предприятия, включително като се улесни достъпът до кредити и микрокредити; освен това счита, че трябва да се засили подкрепата за евро-средиземноморския инструмент за подпомагане на инвестициите и партньорството (FEMIP);

37. Отбелязва факта, че споразуменията между Европейския съюз и държавите-членки, от една страна, и средиземноморските държави, от друга страна, предвиждат мерки за сътрудничество в областта на имиграцията и политическото убежище, включително финансирането на центрове за имигранти, и настоятелно призовава Съюза и държавите-членки да проверят дали правата на човека и основните свободи се зачитат напълно в тези центрове;

38. Счита, че е от съществено значение да се постигнат конкретни и осезаеми цели в социалната област; в тази връзка припомня, че целта за създаване на зона за свободна търговия не може да се разглежда само от гледна точка на икономическия растеж, но преди всичко от гледна точка на създаването на работни места; припомня, че безработицата при младите хора и жените представлява първият неотложен социален проблем в средиземноморските страни;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

39. Призовава южните средиземноморски страни партньори да развият обмена в посока юг-юг, както в икономическото споразумение от Агадир, подписано от Египет, Йордания, Мароко и Тунис, и подчертава, че институциите на Европейския съюз трябва да отговорят положително на исканията за техническа подкрепа, за да насърчат тази икономическа интеграция в посока юг-юг;

40. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки, както и на правителствата и парламентите на всички страни-партньори от Съюза за Средиземноморието.

Европейски инструмент за съседство и партньорство

P6_TA(2009)0078

Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно прегледа на Европейския инструмент за съседство и партньорство (2008/2236(INI))

(2010/С 76 Е/16)

Европейският парламент,

- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1638/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 2006 година за определяне на общи разпоредби относно установяване на Европейски инструмент за съседство и партньорство ⁽¹⁾ (ЕИСП),
- като взе предвид развитието на Европейската политика за съседство (ЕПС) от 2004 г. насам и по-специално изготвените от Комисията доклади за напредъка при прилагането ѝ,
- като взе предвид плановете за действие, приети съвместно с Азербайджан, Армения, Грузия, Египет, Израел, Йордания, Ливан, Мароко, Молдова, Палестинската територия, Тунис и Украйна,
- като взе предвид споразумението за партньорство и сътрудничество, за създаване на партньорство между Европейските общности и техните държави-членки от една страна, и Руската федерация от друга страна, влязло в сила на 1 декември 1997 г., и възобновяването на преговорите, проведени през декември 2008 г., за сключването на ново споразумение за партньорство и сътрудничество,
- като взе предвид решенията, приети от съветите по общи въпроси и външни отношения през септември и октомври 2008 г. за възстановяване на диалога с беларуските власти и за отмяна на ограниченията при пътуване на водещи личности за срок от шест месеца след освобождаването на политически затворници и второстепенни подобрения при провеждането на парламентарните избори,
- като взе предвид декларацията от Барселона, приета по време на евро-средиземноморската конференция на министрите на външните работи в Барселона на 27 и 28 ноември 1995 г. за създаване на Евро-средиземноморско партньорство,
- като взе предвид Съобщението на Комисията от 20 май 2008 г., озаглавено „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието“ (СОМ(2008)0319),
- като взе предвид одобрението на процеса от Барселона: Съюз за Средиземноморието, дадено от страна на Европейския съвет на 13 и 14 март 2008 г.,
- като взе предвид декларацията на срещата на високо равнище в Париж относно Средиземноморието, проведена на 13 юли 2008 г. в Париж,
- като взе предвид декларацията относно управление, проекти и регионален политически диалог, приета на конференцията на министрите „Процес от Барселона: Съюз за Средиземноморието“, която се проведе в Марсилия на 3 и 4 ноември 2008 г.,

⁽¹⁾ ОВ L 310, 9.11.2006 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид съобщенията на Комисията от 4 декември 2006 г. относно укрепване на ЕПС (СОМ(2006)0726) и от 5 декември 2007 г. (СОМ(2007)0774) относно силна ЕПС,
  - като взе предвид Съобщението на Комисията от 11 април 2007 г., озаглавено „Черноморско взаимодействие - Нова инициатива за регионално сътрудничество“ (СОМ(2007)0160) и Съобщението на Комисията от 19 юни 2008 г. (СОМ(2008)0391), което представя доклад относно първата година на изпълнение на тази инициатива,
  - като взе предвид Съобщението на Комисията от 3 декември 2008 г., озаглавено „Източно партньорство“ (СОМ(2008)0823),
  - като взе предвид писмото от 26 април 2006 г. на члена на Комисията Benita Ferrero Waldner до Комисията по външни работи на Парламента,
  - като взе предвид своите резолюции относно ЕПС и стратегията на ЕС за разширяване,
  - като взе предвид предишните си резолюции относно съседните на ЕС страни и региони,
  - като взе предвид член 45 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по външни работи и становищата на Комисията по развитие, Комисията по бюджети и Комисията по регионално развитие (А6-0037/2009),
- А. като има предвид, че реформата на финансовите инструменти от 2006 г. и споразумението относно новата рамка за външно подпомагане съдържат ангажимент от страна на Комисията за осъществяване на средносрочен преглед за прилагането на Регламента за Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП) преди изборите за Европейски парламент през 2009 г. и дава на Парламента увеличени правомощия за упражняване на контрол по отношение на подпомагането от страна на Общността;
- Б. като има предвид, че през 2006 г. комисията по външни работи създаде работни групи във връзка с ЕИСП Юг и ЕИСП Изток с цел да постигне структуриран диалог с Комисията относно документите за прилагането, излагащи политическата рамка за предоставянето на помощ по ЕИСП;
- В. като има предвид, че от началото на текущата финансова перспектива през 2007 г. целта на ЕИСП е да подкрепя прилагането на ЕПС и по-специално на плановете за действие на ЕПС, както и на стратегическото партньорство с Руската федерация, посредством оказването на подкрепа при прилагането на пътните карти за четирите общи пространства;
- Г. като има предвид, че основната цел на ЕПС е да установи приятелски взаимоотношения с най-близките съседи на Европейския съюз; като има предвид, че съседните държави са естествено разделени на две категории: южни и източни, с различни цели и подходи спрямо Европейския съюз; като има предвид, че това разграничение става видно от двете наскоро предложени инициативи, а именно Съюз за Средиземноморието и Източно партньорство;
- Д. като има предвид, че ЕИСП беше също така предназначен за финансиране на трансгранични програми и програми, обхващащи няколко държави, в сферата на ЕИСП, с цел оказването на подкрепа, наред с другото, на инициативи като Черноморско взаимодействие, Съюз за Средиземноморието и Източно партньорство;
- Е. като има предвид, че ЕПС остава един от главните приоритети на външната политика на Европейския съюз, както и че предоставя на всички заинтересовани държави възможността за по-ясна интеграция с ЕС;
- Ж. като има предвид, че ЕПС е независима спрямо процеса на присъединяване, но без да го изключва, и представлява стъпка напред към икономическо и политическо сближаване между ЕС и съседните му страни;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

3. като има предвид, че бързият демографски растеж на съседните на ЕС страни, който има за резултат нарастващото урбанизиране на населението, представлява ново предизвикателство за ЕИСП;

Общи бележки

1. Счита, че като цяло разпоредбите на Регламента за ЕИСП са подходящи и обосновани с оглед целите на сътрудничеството със съседните страни и други многостранни организации;
2. Призовава Комисията, съвместно с правителствата партньори, да работи за по-нататъшното развитие на механизмите за допитване до гражданското общество и местните органи, с цел по-силното им приобщаване към определянето и наблюдението на прилагането на ЕИСП и на националните програми за реформа; призовава Комисията да ускори публикуването на своя уебсайт на годишните програми за действие и да убеди правителствата партньори редовно да предоставят на обществеността документите за своите национални програми;
3. Призовава Съвета да разработи заедно с Парламента гъвкав и прозрачен инструмент за предоставяне на информация в тази област и да предаде незабавно на Парламента протокол с решенията;
4. Настоятелно призовава Комисията и националните, регионални и местни органи да насърчават програмите за двустранен обмен (побратимяване) между градове и региони и да предоставят необходимата за тази цел помощ, с оглед изграждане на административен капацитет на местно и регионално ниво в съседните страни и насърчаване както на програми за обмен за гражданското общество, така и на микро-проекти;
5. Приветства стартирането от Комисията на новата програма за сътрудничество в развитието и диалога във връзка с урбанизираните територии CIUDAD в рамките на ЕИСП, която ще позволи предоставянето на помощ на специфични проекти за сътрудничество между европейски градове и градове в страни, обхванати от ЕИСП; изтъква, че този вид инициативи са много подходящо средство за продължаване на диалога и на процеса на демократизация; призовава за отпускане на по-големи суми за укрепване на тези инициативи, при провеждането на междинния преглед на финансовата рамка през 2008-2009 г.;
6. Счита, че видимостта на подпомагането от страна на Общността следва да бъде засилена посредством целенасочено общуване със заинтересованите страни и широката общественост и за тази цел препоръчва създаването на контакти с гражданското общество и местните органи, тъй като те се намират по-близо до гражданите и следователно представляват компетентно и ефективно равнище за действие;
7. Призовава за по-амбициозни усилия по отношение на годишните програми за действие в сферата на демокрацията, правовата държава и правата на човека, в съответствие с целите, определени в плановете за действие по ЕПС, за да бъдат избегнати пропуски при разпределянето на помощите между източните и средиземноморските партньори; счита, че следва да бъдат положени повече усилия, за да се убедят правителствата партньори да се ангажират с действия в тези сфери;
8. Изтъква необходимостта от определянето на ясни, конкретни и измерими цели в рамките на всички нови планове за действие по ЕПС, които са предмет на преговори; подчертава необходимата взаимозависимост между всички глави на тези планове за действие с оглед напредъка по всички глави без разлика; в това отношение подновява своя призив за глобална политика в сферата на правата на човека и демокрацията, която да обхваща всички съществуващи инструменти в тази област;
9. Счита, че въпреки засилената гъвкавост и опростеност на инструментите на Общността за подпомагане, които станаха видни по-специално при Европейския инструмент за демокрация и права на човека⁽¹⁾, процедурите и периодите по ЕИСП продължават да създават затруднения за организациите на гражданското общество и местните органи; призовава Комисията да осъществи сравнителен анализ на процедурите, прилагани от други големи дарители и да представи резултатите от него на Парламента;

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1889/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за установяване на финансов инструмент за насърчаване на демокрацията и правата на човека по света (ОВ L 386, 29.12.2006 г., стр. 1).

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

10. Счита, че секторната и обща бюджетна подкрепа по ЕИСП следва да бъде предоставяна единствено на правителства, които са в състояние да я приложат по прозрачен, ефективен и отговорен начин и където тя би представлявала действителен стимул; призовава Комисията да преразгледа целесъобразността на бюджетната подкрепа в страни, които имат проблеми с процедурите по бюджетно управление и контрол и високи нива на корупция; изисква от Комисията да намери точния баланс между гъвкавостта и прозрачността при избора, прилагането и наблюдението на програмите по ЕИСП;
11. Подчертава необходимостта от подход, съобразен с всяка конкретна страна, предвид политическата обусловеност, което има за цел, наред с другото, да насърчи демокрацията, правовата държава и доброто управление, зачитането на правата на човека и правата на малцинствата и независимостта на съдебната система; ето защо счита, че една задълбочена и изчерпателна оценка на всички проекти, свързани с правосъдието, финансирани посредством този инструмент, следва да бъде направена достояние на обществеността и да бъде предоставена на Парламента;
12. Приветства включването на трансграничното сътрудничество в обхвата на регламента относно ЕИСП като стратегически инструмент за разработването на общи проекти и за укрепването на отношенията между страните, попадащи в рамките на ЕПС, и държавите-членки; набляга обаче на необходимостта от създаване на специфични инструменти, за да се гарантира редовен мониторинг на управлението и процеса на изпълнение на съвместни оперативни програми от двете страни на границата на ЕС;
13. Призовава Комисията да изготви подробен общ преглед на всички съвместни оперативни програми, одобрени за периода 2007-2013 г., заедно с оценка на степента, в която са били спазени принципите на прозрачност, ефикасност и партньорство при изпълнението на проектите; поощрява Комисията да изготви опис на проблемите, които най-често срещат органите за управление както в пограничните региони на ЕС, така и в страните, попадащи в рамките на ЕПС, за да се открият по-подходящи решения за тях за следващия програмен период;
14. Поощрява Комисията да улесни обмена на опит и най-добрите практики при трансграничното сътрудничество между програмите и проектите по ЕПС и действията, предприемани съгласно целта за „европейско териториално сътрудничество“ и съгласно вече приключилата инициатива на Общността Interreg III A; смята, в частност, че следва да се подпомагат инициативите, свързани с обучение (включително програми за изучаване на езиците на съседните страни) и двустранен обмен на държавни служители; предлага, във връзка с това, периодични анализи на постигнатите подобрения, що се отнася до изграждането на капацитет и институционалното изграждане, от двете страни на границата на ЕС;
15. Подчертава значението на изясняването на взаимовръзката между ЕПС в качеството ѝ на рамкова политика и регионалните инициативи на ЕПС, като Черноморско взаимодействие, Съюз за Средиземноморието и бъдещото Източно партньорство, както и на подобряването на координацията и взаимното допълване между тези инициативи и между различните инструменти на Общността за подпомагане; призовава за по-добро синхронизиране между програмите на ЕИСП и финансовото сътрудничество, осигурено от държавите-членки и от международните организации;
16. Подчертава необходимостта от по-добро сътрудничество от страна на обхванатите от ЕИСП страни с агенциите на ЕС и повече възможности за страните от ЕИСП за участие в програмите на Общността, при условие че са изпълнени целите на плановете за действие на ЕПС; призовава Комисията да вземе ефективни мерки за свеждане до минимум на финансовия товар, поеман от трети страни, които се стремят да участват в тези програми на Общността;
17. Изтъква необходимостта от прозрачност на плащанията по ЕПС по отношение на страната, региона и приоритетната област;
18. Призовава да бъде обърнато по-голямо внимание на повишената мобилност, по-специално посредством установяването на форми на сътрудничество в сферата на мобилността със страни, обхванати от ЕПС, както и на междуличностните контакти, особено в сферите на образованието, научните изследвания, търговията и политическия диалог; подкрепя спешни действия за намаляване на визовите такси за гражданите на всички страни, обхванати от ЕИСП, и на пребиваващите в тях лица с крайна цел либерализиране на визовия режим;
19. Одобрява подхода на Комисията спрямо икономическата интеграция, включващ целта за създаването на задълбочена и всеобхватна зона за свободна търговия;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

20. Отбелязва, че въпреки усилията в някои държави от ЕПС да се насърчи равенството между половете и да се увеличи участието на жените в политическия, социален и икономически живот, тези мерки все още не са довели до значително подобряване на положението нито в страните от Средиземноморското съседство, нито в някои от източните съседни държави; призовава Комисията да се занимае по-системно с неравенствата, обусловени от пола, при планирането и прилагането на ЕИСП;
21. Одобрява подхода на Комисията спрямо проблема с енергийната сигурност, имащ за цел създаването в средносрочен план на взаимно изгоден, взаимосвързан и диверсифициран пазар на енергия между ЕС и съседните му страни; при все това изтъква, че особено внимание следва да бъде отредено, както на по-нататъшното разработване на хармонизирането на енергийните политики и законодателство на партньорите с практиката и постиженията на правото на ЕС, така и на модернизирането на енергийната инфраструктура в страните партньори;
22. Приветства факта, че в предложението на Комисията за Източно партньорство е включено създаването на тематични платформи (демокрация, добро управление и стабилност, икономическа интеграция и сближаване с политиките на ЕС, енергийна сигурност, контакти между хората), които съответстват на основните сфери на сътрудничество;
23. Подчертава необходимостта от увеличаване на финансовия пакет за ЕИСП, за да може ЕПС да постигне все по-амбициозните си цели и да бъдат подкрепени нейните нови регионални инициативи; изисква, когато това бъде осъществено, да могат да се ползват както държавите от Средиземноморието, така и държавите от Източна Европа;
24. Призовава за извършване на оценка на настоящата ефикасност и оказаното въздействие на изразходваните средства в широк контекст, както например дейностите по подпомагане от страна на трети държави;
25. Призовава Комисията да подготви оценка на влиянието на политиките на трети държави за външно подпомагане в страните на ЕПС, и по-специално тези на Китай и Русия, и на влиянието на финансовата криза върху всички страни на ЕИСП;
26. Призовава Комисията да осъществи изчерпателна оценка на нуждите на страните, на които понастоящем предоставя официална помощ за развитие и подобни форми на подпомагане, с особено внимание спрямо стойностите на БВП и темпове на икономически растеж на държавите получатели;
27. Призовава държавите-членки да предоставят финансова подкрепа за програмата за реформа, очертана в плановете за действие на ЕПС, посредством по-нататъшен принос към Инструмента за инвестиции в рамките на политиката за съседство и към подобни инициативи на ЕИСП, както и посредством засилено двустранно подпомагане;
28. Припомня, че Парламентът е изразил основателни опасения по време на преговорите относно правното основание на ЕИСП във връзка с начина, по който средносрочните и краткосрочни стратегически документи и документите за отделните страни, които често съдържат примерни суми, да бъдат подложени на парламентарен контрол; призовава за оценка на начина на изпълнение на тези примерни финансови задължения през последните две години;
29. Във връзка с това изразява своята загриженост относно високия размер на поисканите бюджетни трансфери в рамките на глава 1908 от бюджета, чийто съвкупен размер на увеличение вече възлиза на 410 милиона евро под формата на задължения и 635 милиона евро под формата на плащания за 2007 г. и 2008 г.;
30. Със задоволство отбелязва, че страните, влизащи в обхвата на ЕИСП, имат право да ползват заеми от Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) ⁽¹⁾, и че операциите по финансиране трябва да бъдат съгласувани и да подпомагат външните политики на ЕС, включително специфичните регионални цели; припомня, че понастоящем максималният таван на операциите за финансиране от страна на ЕИБ за страните, влизащи в обхвата на ЕИСП, за периода 2007-2013 г. е 12,4 млрд. евро, разделени на два примерни подтавана от 8,7 млрд. евро за страните от средиземноморския регион и 3,7 млрд. евро за източните страни и Русия; призовава за оценка, в сътрудничество с ЕИБ, на начина на усвояването на такива заеми;

(1) Решение 2006/1016/ЕО на Съвета от 19 декември 2006 г. за предоставяне на гаранция от Общността на Европейската инвестиционна банка в случай на загуби по заеми и гаранции по заеми за проекти, осъществявани извън Общността (ОВ L 414, 30.12.2006 г., стр. 95).

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

31. Със задоволство отбелязва, че Съдът на Европейските общности наскоро отмени първоначалното правно основание за такива заеми след оспорване от страна на Парламента⁽¹⁾ и постанови, че в такива случаи следва да се прилага процедурата на съвместно вземане на решения съгласно член 179 и 189а от Договора за ЕО; подчертава, че прегледът на ЕИСП и приемането на регламент за замяна на отмененото решение на Съвета относно гаранция от Общността на заемите, отпускани от ЕИБ, трябва да се извършат паралелно, тъй като те са допълнителни инструменти в рамките на политиката на ЕС по отношение на съседните страни, и че трябва да се избягват противоречиви или контрапродуктивни разпоредби;

32. Отново изразява своята загриженост относно потенциалната липса на отчетност и риска от злоупотреби със средства на Общността, когато финансовата помощ от ЕС се разпределя посредством доверителни фондове с множество дарители; подчертава важността на стабилна публична финансова система, основаваща се на прозрачност и демократична отчетност; поради това призовава Комисията, по възможност, да избягва разпределянето на средства чрез посредници и когато съществуват по-добри и по-прозрачни начини за разпределянето на такива средства;

Специфични бележки по отношение на отделните страни и региони

33. Отбелязва напредъка, постигнат в рамките на инициативата за Съюз за Средиземноморието; въпреки това отбелязва, че:

- финансирането от страна на ЕИСП на инициативата в рамките на ЕПС, насочена на Юг или на Изток, не бива да бъде използвано в ущърб на някоя от тях;
- Парламентът следва да бъде информиран в достатъчна степен относно проектите по Съюз за Средиземноморието, финансирани от ЕИСП;
- при използване на средствата по ЕИСП, от особено голямо значение е прозрачността на останалите източници, включително на частното финансиране;

34. Отново посочва, че средиземноморският компонент на ЕПС следва да допълва Процеса от Барселона, както и че целите на ЕПС следва да бъдат по-ясно дефинирани, с цел да бъде укрепен Процесът от Барселона, посредством поощряването на многостранен регионален подход;

35. Счита, че за да бъдат подкрепени регионалните, многостранните и трансграничните проекти в рамките на ЕИСП, следва да бъде предвидено разширяване на участието в тези програми на всички нови партньори от Съюза за Средиземноморието;

36. Счита, че последното развитие на геополитическата обстановка в намиращите се на изток съседни на ЕС страни подчертават необходимостта от по-нататъшното развитие на ЕПС, посредством адаптирането ѝ към нуждите на партньорите, включително по-голяма ангажираност на ЕС в Черноморския регион и амбициозно Източно партньорство; подчертава необходимостта, по-специално по отношение на Армения, Азербайджан, Грузия, Молдова и Украйна, от ускоряване на създаването на зона за свободна търговия, веднага щом страните партньори са готови за това, както и необходимостта колкото се може по-скоро да бъдат приключени мерките за либерализиране на визовия режим с ЕС, както и необходимостта от подобряване на регионалното сътрудничество с цел насърчване на стабилността и благосъстоянието в съседните на ЕС страни;

37. Предлага основаването, по подобие на асамблеите EuroMed и EuroLat и с участието на Европейския парламент, на Асамблея на източните съседни държави („Euroeast“) с оглед на прилагането на ЕИСП в източноевропейските държави, а именно Армения, Азербайджан, Грузия, Молдова, Украйна и Беларус;

38. Посочва, че замразените конфликти представляват пречка пред пълноценното развитие на ЕПС по отношение на Южен Кавказ и призовава Съвета да вземе по-активно участие в разрешаването на конфликта;

⁽¹⁾ Решение от 6 ноември 2008 г. по делото C-155/07, Европейски парламент срещу Съвета на Европейския съюз (ОВ С 327, 20.12.2008 г., стр. 2).

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

39. Изтъква, че е необходима по-голяма ангажираност в региона на Черно море, за да може ЕС да помогне при разрешаването на някои от нерешените конфликти и да подобри сътрудничеството между страните в региона; счита, че засилено регионално сътрудничество в района на Черно море следва да бъде един от основните приоритети за ЕПС, както и за различни регионални инициативи, започнати от ЕС; очаква с нетърпение по-нататъшното прилагане на „Черноморско взаимодействие“; призовава за засилено сътрудничество с Турция в района на Черно море, предвид стратегическото ѝ значение и бъдещата роля, която би могла да има в областта на общата външна политика и политиката на сигурност, както и с Русия, като подчертава необходимостта от пълноценно участие на тези страни в решаването на регионални конфликти и в насърчаването на мир и стабилност в съседните европейски страни; счита, че в тази рамка биха могли да бъдат прилагани на няколко проекта от общ интерес;
40. Приветства факта, че Източното партньорство предлага по-значителен стимул за амбициозни страни партньори като Украйна; по-специално приветства новата цялостна програма за институционално изграждане за подобряване на административния капацитет в съответните сектори на сътрудничество;
41. Във връзка с това счита, че Източното партньорство не бива да възпрепятства достъпа до членство на онези съседни страни, които желаят да предложат кандидатурата си съгласно член 49 от Договора за ЕС;
42. Подкрепя предложението на Комисията за нови взаимоотношения със страните от Източното партньорство, които да бъдат изградени на базата на адаптирани към всяка страна поотделно нови споразумения за асоцииране, които биха отговорили по-добре на стремежите на партньорите за по-тесни взаимоотношения;
43. Приветства факта, че енергийната сигурност представлява неразделна част от предложението за Източно партньорство във взаимоотношенията с източните партньори; одобрява основните цели на горепосоченото съобщение на Комисията от 3 декември 2008 г. относно Източното партньорство, като например бързото завършване на преговорите за членството на Украйна и Молдова в Енергийната общност и заздравяването на политическите ангажименти с Азербайджан, целящо сближаването му с енергийния пазар на ЕС и инфраструктурното му интегриране; посочва, че всички държави, които влизат в обхвата на ЕПС, следва да бъдат приобщени към мерките за енергийно сътрудничество;
44. Одобрява пакета за икономическо възстановяване и стабилност от бюджета на Общността, който ще предостави до 500 млн. евро за периода 2008-2010 г. за възстановяване на Грузия след опустошителната война и за гарантиране на икономическото възстановяване на вътрешно разселените лица до завръщането им по техните домове и имоти; подчертава, че за да се гарантира, че подпомагането се разпределя за най-спешните нужди на Грузия, финансирането от страна на Общността следва да бъде обвързано с подходящи механизми за поставяне на условия и за извършване на наблюдение; подчертава, че помощта следва да бъде насочена към подкрепяне на програмата за реформи, както е определено в плана за действие на ЕПС и в програмните документи на ЕИСП, които остават особено уместни;
45. Изтъква, че финансовият пакет за Беларус следва да бъде преразгледан, за да се прецени дали сътрудничеството може да бъде разширено, така че да обхваща и други сфери, освен енергетиката, околната среда и миграцията, с оглед продължаване на предприетата през септември 2008 г. от Съвета политика на ново поемане на ангажименти; припомня, че отношенията между ЕС и Беларус до голяма степен ще зависят от ангажираността на правителството на Беларус с демократичните ценности; подчертава необходимостта от ефективно поставяне на политически условия и от гаранции, че подпомагането ще има незабавно положително влияние върху гражданите и няма да бъде неправомерно използвано от властите срещу политическите им опоненти; подчертава, че ЕС следва да окаже по-ефективна подкрепа на гражданското общество и на политическите партии, които защитават демокрацията;
46. Счита, че при преговорите за ново споразумение между ЕС и Русия за партньорство и сътрудничество ЕС следва да съсредоточи вниманието си върху следните въпроси:

— засилено сътрудничество от руска страна при определянето на ясни приоритети в областта на финансовото сътрудничество, което би довело до по-добро планиране и многогодишно програмиране на помощта;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- гаранции, че всяка финансова подкрепа, предоставена на руските органи, допринася за укрепването на демократичните стандарти в Руската федерация;
- засилено съвместно участие в проекти, определени за финансиране;

*

* *

47. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки, както и на държавите, обхванати от ЕИСП, на Съвета на Европа, на Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа, както и на Евро-средиземноморската парламентарна асамблея.

Приоритети в борбата срещу болестта на Алцхаймер

P6_TA(2009)0081

Декларация на Европейския парламент за приоритетите в борбата срещу болестта на Алцхаймер

(2010/С 76 Е/17)

Европейският парламент,

- като взе предвид член 116 от своя правилник,
- А. като има предвид, че понастоящем 6,1 милиона европейци страдат от болестта на Алцхаймер и че това число ще се удвои или утрои до 2050 г. със застаряването на населението,
- Б. като има предвид, че това заболяване представлява водещата причина за изпадане в зависимо положение,
- В. като има предвид, че е от първостепенно значение поемането на политически ангажимент в сферите на научните изследвания, превенцията и социалната защита,
- 1. Призовава Съвета, Комисията и правителствата на държавите-членки да признаят болестта на Алцхаймер като приоритет на европейското здравеопазване и да изготвят европейски план за действие за:
  - насърчаване на общоевропейската научноизследователска дейност по въпросите на причините, превенцията и лечението на болестта на Алцхаймер,
  - подобряване на ранната диагностика,
  - опростяване на процедурите за болните и предоставящите им помощ лица и повишаване на качеството им на живот,
  - насърчаване на ролята на Алцхаймер асоциациите и редовно предоставяне на подкрепа на тези асоциации;
- 2. Възлага на своя председател да предаде настоящата декларация, придружена от списък с имената на подписалите я лица, на Съвета, Комисията и правителствата на държавите-членки, както и на съответните национални, регионални и местни органи.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Списък на подписалите

Adamos Adamou, Vittorio Agnoletto, Gabriele Albertini, Georgs Andrejevs, Laima Liucija Andrikenė, Emmanouil Angelakas, Alfredo Antoniozzi, Kader Arif, Stavros Arnautakis, Richard James Ashworth, Robert Atkins, John Attard-Montalto, Elspeth Attwooll, Jean-Pierre Audy, Margrete Auken, Liam Aylward, Pilar Ayuso, Peter Vaco, Мариела Величкова Баева, Enrique Barón Crespo, Paolo Bartolozzi, Domenico Antonio Basile, Alessandro Battilocchio, Katerina Batzeli, Edit Bauer, Jean Marie Beaupuy, Christopher Beazley, Zsolt László Becsey, Glenn Bedingfield, Angelika Beer, Bastiaan Belder, Ivo Belet, Irena Belohorská, Jean-Luc Bennahmias, Maria Berger, Слави Бинев, Johannes Blokland, Sebastian Valentin Bodu, Guy Bono, Vito Bonsignore, Mario Borghesio, Erminio Enzo Boso, Costas Botopoulos, John Bowis, Sharon Bowles, Emine Bozkurt, Iles Braghetto, Mihael Brejc, Frieda Brepoels, André Brie, Danutė Budreikaitė, Kathalijne Maria Buitenweg, Udo Bullmann, Nicodim Bulzesc, Colm Burke, Philip Bushill-Matthews, Niels Busk, Cristian Silviu Buşoi, Philippe Busquin, Simon Busuttill, Milan Cabrnock, Maddalena Calia, Martin Callanan, Mogens Camre, Luis Manuel Capoulas Santos, Marco Cappato, Giorgio Carollo, David Casa, Paulo Casaca, Jean-Marie Cavada, Alejandro Cercas, Giles Chichester, Giulietto Chiesa, Zdzisław Kazimierz Chmielewski, Ole Christensen, Sylwester Chruszcz, Fabio Ciani, Philip Claeys, Luigi Cocilovo, Carlos Coelho, Richard Corbett, Dorette Corbey, Giovanna Corda, Thierry Cornillet, Michael Cramer, Jan Cremers, Gabriela Creţu, Brian Crowley, Magor Imre Csibi, Marek Aleksander Czarnecki, Ryszard Czarnecki, Joseph Daul, Dragoş Florin David, Bairbre de Brún, Jean-Luc Dehaene, Panayiotis Demetriou, Gérard Deprez, Proinsias De Rossa, Marielle De Sarnez, Marie-Hélène Descamps, Nirj Deva, Christine De Veयरac, Mia De Vits, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Jolanta Dičkutė, Giorgos Dimitrakopoulos, Alexandra Dobolyi, Bert Doorn, Brigitte Douay, Den Dover, Avril Doyle, Mojca Drčar Murko, Konstantinos Droutsas, Andrew Duff, Árpád Duka-Zólyomi, Constantin Dumitriu, Lena Ek, Saïd El Khadraoui, James Elles, Maria da Assunção Esteves, Edite Estrela, Harald Ettl, Jill Evans, Jonathan Evans, Robert Evans, Carlo Fatuzzo, Emanuel Jardim Fernandes, Elisa Ferreira, Ilda Figueiredo, Petru Filip, Věra Flasarová, Alessandro Foglietta, Hanna Foltyn-Kubicka, Nicole Fontaine, Glyn Ford, Brigitte Fouré, Janelly Fourtou, Juan Fraile Cantón, Armando França, Monica Frassoni, Duarte Freitas, Kinga Gál, Milan Gaľa, Gerardo Galeote, Vicente Miguel Garcés Ramón, José Manuel García-Margallo y Marfil, Elisabetta Gardini, Salvador Garriga Polledo, Patrick Gaubert, Jean-Paul Gauzès, Jas Gawronski, Georgios Georgiou, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Claire Gibault, Monica Giuntini, Ioannis Gklavakis, Robert Goebbels, Bogdan Golik, Bruno Gollnisch, Ana Maria Gomes, Dariusz Maciej Grabowski, Luis de Grandes Pascual, Martí Grau i Segú, Nathalie Griesbeck, Lissy Gröner, Mathieu Grosch, Françoise Grossetête, Ignasi Guardans Cambó, Ambroise Guellec, Pedro Guerreiro, Zita Gurmai, Cristina Gutiérrez-Cortines, Fiona Hall, Małgorzata Handzlik, Gábor Harangozó, Malcolm Harbour, Marian Harkin, Gyula Hegyi, Erna Hennicot-Schoepges, Jeanine Hennis-Plasschaert, Edit Herczog, Esther Herranz García, Luis Herrero-Tejedor, Jens Holm, Mary Honeyball, Karsten Friedrich Hoppenstedt, Milan Horáček, Ian Hudghton, Stephen Hughes, Jana Hybášková, Фелиз Хакъева Хюсменова, Ville Itälä, Carlos José Iturgaiz Angulo, Caroline Jackson, Lily Jacobs, Mieczysław Edmund Janowski, Lívia Járóka, Румяна Желева, Anne E. Jensen, Romana Jordan Cizelj, Madeleine Jouye de Grandmaison, Aurelio Juri, Jelko Kacin, Filip Kaczmarek, Gisela Kallenbach, Othmar Karas, Ioannis Kasoulides, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Метин Казак, Glenys Kinnock, Евгени Кирилов, Timothy Kirkhope, Christa Kläß, Jaromír Kohlíček, Maria Eleni Koppa, Magda Kósáné Kovács, Sergej Kozlík, Guntars Krasts, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Ģirts Valdis Kristovskis, Urszula Krupa, Wiesław Stefan Kuc, Sepp Kusstatscher, Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk, Alain Lamassoure, Jean Lambert, Stavros Lambrinidis, Carl Lang, Esther De Lange, Raymond Langendries, Anne Laperrouze, Kurt Joachim Lauk, Henrik Lax, Johannes Lebeck, Roselyne Lefrançois, Bernard Lèhideux, Fernand Le Rachinel, Katalin Lévai, Bogusław Liberadzki, Marcin Libicki, Marie-Noëlle Lienemann, Kartika Tamara Liotard, Alain Lipietz, Eleonora Lo Curto, Antonio López-Istúriz White, Andrea Losco, Patrick Louis, Caroline Lucas, Sarah Ludford, Astrid Lulling, Florencio Luque Aguilar, Elizabeth Lynne, Маруся Иванова Любчева, Linda McAvan, Arlene McCarthy, Mairead McGuinness, Jamila Madeira, Eugenijus Maldeikis, Toine Manders, Ramona Nicole Mănescu, Marian-Jean Marinescu, Catuscia Marini, Sérgio Marques, Maria Martens, David Martin, Jean-Claude Martinez, Miguel Angel Martínez Martínez, Jan Tadeusz Masiel, Jiří Maštálka, Véronique Mathieu, Marios Matsakis, Yiannakis Matsis, Maria Matsouka, Iosif Matula, Mario Mauro, Manolis Mavrommatis, Íñigo Méndez de Vigo, Emilio Menéndez del Valle, Rosa Miguélez Ramos, Marianne Mikko, Gay Mitchell, Николай Младенов, Viktória Mohácsi, Claude Moraes, Javier Moreno Sánchez, Eluned Morgan, Luisa Morgantini, Philippe Morillon, Elisabeth Morin, Roberto Musacchio, Cristiana Muscardini, Riitta Myller, Pasqualina Napoletano, Juan Andrés Naranjo Escobar, Bill Newton Dunn, Annemie Neyts-Uyttebroeck, James Nicholson, Angelika Niebler, Lambert van Nistelrooij, Ljudmila Novak, Cem Özdemir, Péter Olajos, Jan Olbrycht, Seán Ó Neachtain, Gérard Onesta, Ria Oomen-Ruijten, Dumitru Oprea, Josu Ortuondo Larrea, Csaba Óry, Siiri Oviir, Reino Paasilinna, Athanasios Pafilis, Justas Vincas Paleckis, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Владко Тодоров Панайотов, Dimitrios Papadimoulis, Атанас Папаризов, Georgios Papastamkos, Aldo Patriciello, Bogdan Pęk, Alojz Peterle, Maria Petre, Sirpa Pietikäinen, Rihards Pīks, João de Deus Pinheiro, Józef Pinior, Hubert Pirker, Gianni Pittella, Francisca Pleguezuelos Aguilar, Anni Podimata, Zdzisław Zbigniew Podkański, José Javier Pomés Ruiz, Miguel Portas, Horst Posdorf, Bernd Posselt, Christa Prets, Vittorio Prodi, Jacek Protasiewicz, John Purvis, Luís Queiró, Биляна Илиева Раева, Miloslav Ransdorf, Poul Nyrup

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Rasmussen, Vladimír Remek, Karin Resetarits, José Ribeiro e Castro, Teresa Riera Madurell, Frédérique Ries, Karin Riis-Jørgensen, Giovanni Rivera, Marco Rizzo, Giovanni Robusti, Bogusław Rogalski, Zuzana Roithová, Luca Romagnoli, Raül Romeva i Rueda, Dagmar Roth-Behrendt, Libor Rouček, Paul Rübig, Heide Rühle, Leopold Józef Rutowicz, Eoin Ryan, Tokia Saïfi, Aloyzas Sakalas, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, María Isabel Salinas García, Antolín Sánchez Presedo, Manuel António dos Santos, Salvador Domingo Sanz Palacio, Jacek Saryusz-Wolski, Gilles Savary, Lydia Schenardi, Agnes Schierhuber, Margaritis Schinas, Carl Schlyter, Frithjof Schmidt, Olle Schmidt, Pál Schmitt, György Schöpflin, Inger Segelström, Esko Seppänen, Czesław Adam Siekierski, José Albino Silva Peneda, Brian Simpson, Kathy Sinnott, Nina Škottová, Csaba Sógor, Renate Sommer, Søren Bo Søndergaard, María Sornosa Martínez, Jean Spautz, Bart Staes, Grażyna Staniszevska, Peter Šťastný, Петя Ставрева, Dirk Sterckx, Struan Stevenson, Catherine Stihler, Димитър Стоянов, Daniel Strož, Margie Sudre, David Sumberg, Gianluca Susta, Eva-Britt Svensson, Hannes Swoboda, József Szájer, Andrzej Jan Szejna, István Szent-Iványi, Csaba Sándor Tabajdi, Hannu Takkula, Charles Tannock, Salvatore Tatarella, Michel Teychenné, Britta Thomsen, Marianne Thyssen, Silvia-Adriana Țicău, Gary Titley, Patrizia Toia, Ewa Tomaszewska, Witold Tomczak, Jacques Toubon, Georgios Toussas, Antonios Trakatellis, Catherine Trautmann, Kyriacos Triantaphyllides, Claude Turmes, Evangelia Tzampazi, Владимир Уручев, Nikolaos Vakalis, Anne Van Lancker, Geoffrey Van Orden, Daniel Varela Suanzes-Carpegna, Ioannis Varvitsiotis, Ari Vatanen, Armando Veneto, Donato Tommaso Veraldi, Bernadette Vergnaud, Alejo Vidal-Quadras, Кристиан Вигенин, Oldřich Vlasák, Dominique Vlasto, Sahra Wagenknecht, Diana Wallis, Graham Watson, Henri Weber, Andrzej Wielowieyski, Anders Wijkman, Glenis Willmott, Bernard Wojciechowski, Janusz Wojciechowski, Corien Wortmann-Kool, Francis Wurtz, Anna Záborská, Jan Zahradil, Zbigniew Zaleski, Mauro Zani, Andrzej Tomasz Zapałowski, Stefano Zappalà, Tomáš Zatloukal, Tatjana Ždanoka, Душана Здравкова, Vladimír Železný, Gabriele Zimmer, Jaroslav Zvěřina, Tadeusz Zwiefka

---

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

II

(Съобщения)

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

**Процедура с асоциирани комисии — проверка на кворума (тълкуване на членове
47 и 149 от Правилника)**

P6_TA(2009)0080

**Решение на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно тълкуването на член 47 и
член 149, параграф 4 от Правилника за дейността на ЕП относно процедурата с асоциирани
комисии, респ. относно проверката на кворума**

(2010/С 76 Е/18)

Европейският парламент,— като взе предвид писмата на председателя на Комисията по конституционни въпроси от 27 януари
2009 г. и от 13 февруари 2009 г.,

— като взе предвид член 201 от Правилника за дейността,

1. Решава да добави следното тълкуване към член 47:

„За целите на разглеждането на международно споразумение по реда на член 83, процедурата с асоциирани
комисии по член 47 не се прилага по отношение на процедурата на одобрение по член 75.“

2. Решава да добави следното тълкуване към член 149, параграф 4:

„Членовете на Европейския парламент, поискали проверка на кворума, трябва да присъстват в пленарната зала
при отправяне на искането.“

3. Възлага на своя председател да предаде настоящото решение на Съвета и на Комисията за сведение.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

III

(Подготвителни актове)

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

Правна рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI) *

P6_TA(2009)0058

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за регламент на Съвета за правната рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI) (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))

(2010/C 76 E/19)

(Процедура на консултация)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2008)0467),
  - като взе предвид член 171 и член 172, параграф първи от Договора за ЕО, съгласно които Съветът се е консултирал с него (C6 0306/2008),
  - като взе предвид член 51 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика (A6 0007/2009),
1. Одобрява предложението на Комисията във вида, в който е изменено;
  2. Отправя покана към Комисията да внесе съответните изменения в предложението си, съгласно член 250, параграф 2 от Договора за ЕО;
  3. Отправя покана към Съвета, в случай че възнамерява да се отклони от текста, одобрен от Парламента, да информира последния за това;
  4. Призовава Съвета да се консултира отново с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в предложението на Комисията;
  5. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 1**Предложение за регламент
Съображение 3**

(3) Традиционната подкрепа за използването и развитието на европейски научноизследователски инфраструктури основно е под формата на безвъзмездни средства за установени научноизследователски инфраструктури в държавите-членки, а в последните години стана очевидна необходимостта от допълнителни усилия за стимулиране на развитието на нови структури чрез изготвяне на подходяща правна рамка, която следва да улеснява установяването и експлоатацията им на ниво Общност.

(3) *Докато* традиционната подкрепа за използването и развитието на европейски научноизследователски инфраструктури основно е под формата на безвъзмездни средства за установени научноизследователски инфраструктури в държавите-членки, в последните години стана очевидна необходимостта от допълнителни усилия за стимулиране на развитието на нови структури **или за усъвършенстване на съществуващи структури с цел оптимизиране на използването и** чрез изготвяне на подходяща правна рамка, която следва да улеснява установяването и експлоатацията им на ниво Общност.

Изменение 2**Предложение за регламент
Съображение 4**

(4) Тази необходимост бе изразена много пъти, както на политическо ниво от държавите-членки и институциите на Общността, така и от различни действащи лица в рамките на европейската научноизследователска общност, като предприятия, научноизследователски центрове **и** университети.

(4) Тази необходимост бе изразена много пъти, както на политическо ниво от държавите-членки и институциите на Общността, така и от различни действащи лица в рамките на европейската научноизследователска общност, като предприятия, научноизследователски центрове, университети **и в частност Европейския стратегически форум за научноизследователски инфраструктури (ESFRI).**

Изменение 3**Предложение за регламент
Съображение 6 а (ново)**

(6а) **Научноизследователска инфраструктура, създадена съгласно настоящия регламент като европейска научноизследователска инфраструктура (ERI), следва да и** за цел улесняване и насърчаване на научноизследователски изследвания от общоевропейски интерес. Това следва да се извършва на нестопанска основа, т.е. без да се предлага да се извършва работа или да се доставят стоки и/или услуги, които биха могли да нарушат конкуренцията. Въпреки това, с цел насърчаване на иновациите, знанието и трансфера на технологии, на ERI следва да се позволи да извършва някои ограничени стопански дейности при известни условия.

Изменение 4**Предложение за регламент
Съображение 7**

(7) За разлика от съвместните технологични инициативи (СТИ), учредени като съвместни предприятия, на които Общността е член и за които прави финансови вноски, **европейската научноизследователска инфраструктура (наричана по-долу ERI)** не следва да бъде схващана като орган на Общността по смисъла на член 185 от Финансовия регламент, а като правен субект, на който Общността не е **непременно** член и на който тя не изплаща финансови вноски по смисъла на член 108, параграф 2, буква е) от Финансовия регламент.

(7) За разлика от съвместните технологични инициативи (СТИ), учредени като съвместни предприятия, на които Общността е член и за които прави финансови вноски, ERI не следва да бъде схващана като орган на Общността по смисъла на член 185 от Финансовия регламент, а като правен субект, на който Общността не е член и на *когото* тя не прави финансови вноски по смисъла на член 108, параграф 2, буква е) от Финансовия регламент. **Това следва да не се прилага, когато Общността стане член на ERI и прави съответни финансови вноски съгласно член 185, параграф 1 от Финансовия регламент. Всяко финансиране на ERI от страна на Общността следва да се урежда от съответните разпоредби на Финансовия регламент.**

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 5**Предложение за регламент
Съображение 8**

(8) Предвид тясното сътрудничество между държавите-членки и Общността при изготвянето на програми и изпълнението на съответните им научноизследователски дейности, така че да се допълват взаимно, както е посочено в членове 164 и 165 от Договора, следва заинтересованите държави-членки да бъдат тези, които **сами или съвместно с други квалифицирани субекти**, определят нуждите си от установяване на научноизследователски инфраструктури въз основа на своите дейности по научни изследвания и технологично развитие и въз основа на изискванията на Общността. Поради същите причини членството в ERI следва да бъде отворено за заинтересованите държави-членки с възможно участие на изпълняващи условията трети държави и специализирани междуправителствени организации.

(8) Предвид тясното сътрудничество между държавите-членки и Общността при изготвянето на програми и изпълнението на съответните им научноизследователски дейности, така че да се допълват взаимно, както е посочено в членове 164 и 165 от Договора, следва заинтересованите държави-членки да бъдат тези, които определят нуждите си от установяване на научноизследователски инфраструктури въз основа на своите дейности по научни изследвания и технологично развитие и въз основа на изискванията на Общността. Поради същите причини членството в ERI следва да бъде отворено за заинтересованите държави-членки с възможно участие на изпълняващи условията трети държави и специализирани междуправителствени организации.

Изменение 6**Предложение за регламент
Съображение 9**

(9) **Европейската научноизследователска инфраструктура (наричана по-долу ERI), създадена съгласно настоящия регламент, следва да ипа за задача установяването и експлоатацията на научноизследователска инфраструктура. Това следва се извършва на икономическа основа, за да се предотврати нарушаването на конкуренцията. С цел насърчаване на иновациите, знанието и трансфера на технологии на ERI следва да се позволи да извършва някои ограничени икономически дейности при известни условия.** Установяването на научноизследователски инфраструктури като ERI не изключва такива инфраструктури от общоевропейски интерес, притежавани друга юридическа форма, да могат да бъдат наравно признати за оказващи принос за **изпълнението на пътната карта, разработена от Европейския форум за стратегии за научноизследователски инфраструктури (ESFRI), както и за** напредъка на европейските научни изследвания. Комисията ще осигури **членовете на ESFRI и другите заинтересовани** страни да бъдат информирани за тези алтернативни правни форми.

(9) Установяването на научноизследователски инфраструктури като ERI **съгласно настоящия регламент** не изключва такива инфраструктури от общоевропейски интерес, притежавани друга юридическа форма, да могат да бъдат наравно признати за оказващи принос за напредъка на европейските научни изследвания. Комисията ще осигури **заинтересованите** страни да бъдат информирани за тези алтернативни правни форми.

Изменение 7**Предложение за регламент
Съображение 10**

(10) Научноизследователските инфраструктури следва да спомогнат за запазването на високото качество на научните изследвания в Общността и на конкурентоспособността на икономиката ѝ въз основа на средносрочни до дългосрочни прогнози чрез ефикасна подкрепа на европейските научноизследователски дейности. За да се постигне това, те следва да бъдат реално отворени за широката европейска научноизследователска общност и да са изградени с амбиция за усъвършенстване на европейските научни възможности, така че да надминат днешното състояние, и по този начин да допринесат за развитието на европейското научноизследователско пространство.

(10) Научноизследователските инфраструктури следва да спомогнат за запазването на високото качество на научните изследвания в Общността и на конкурентоспособността на икономиката ѝ въз основа на средносрочни до дългосрочни прогнози чрез ефикасна подкрепа на европейските научноизследователски дейности. За да се постигне това, те следва да бъдат реално отворени за широката европейска научноизследователска общност **в съответствие с предвидените в техните устави правила** и да са изградени с амбиция за усъвършенстване на европейските научни възможности, така че да надминат днешното състояние, и по този начин да допринесат за развитието на европейското научноизследователско пространство, **по-специално чрез насърчаване на съгласувания ефект (синергия) с кохезионната политика на ЕС.**

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 8**Предложение за регламент
Съображение 10а (ново)**

(10а) По-специално, новите научноизследователски инфраструктури следва по целесъобразност да вземат предвид значението на отключване на потенциала за върхови постижения в областта на научните изследвания за регионите на конвергенция, като средство за засилване на дългосрочната ефективност на ЕС в областта на научните изследвания, новаторството и икономическата конкурентоспособност.

Изменение 9**Предложение за регламент
Съображение 12**

(12) От съображения за прозрачност решението за създаване на ERI следва да се публикува в Официален вестник на Европейския съюз. От същите съображения към това решение следва да бъде приложено извлечение от устава, съдържащо основните му елементи.

(12) От съображения за прозрачност решението за създаване на **научноизследователска инфраструктура като** ERI следва да се публикува в Официален вестник на Европейския съюз. От същите съображения към това решение следва да бъде приложено извлечение от устава, съдържащо основните му елементи.

Изменение 10**Предложение за регламент
Съображение 14**

(14) Най-малко три държави-членки трябва да членуват в ERI, а сред членовете могат да бъдат и изпълняващи условията трети държави и специализирани междуправителствени организации. Следователно ERI следва да се смята за международен орган или международна организация за целите на прилагането на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти и Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, в съответствие с правилата за държавните помощи. За да се подкрепят по-ефективно научноизследователските дейности на ERI, държавите-членки и участващите трети държави следва да предприемат всички възможни мерки, за да освободят във възможно най-голяма степен ERI от други данъци.

(14) Най-малко три държави-членки трябва да членуват в ERI, а сред членовете могат да бъдат и изпълняващи условията трети държави и специализирани междуправителствени организации. Следователно **е от основополагащо значение да се предвиди в настоящия регламент, че** ERI следва да се смята за международен орган или международна организация за целите на прилагането на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност, Директива 92/12/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1992 г. относно общия режим за продукти, подлежащи на облагане с акциз, и държането, движението и мониторинга на такива продукти и Директива 2004/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно координирането на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство, услуги и доставки, в съответствие с правилата за държавните помощи. За да се подкрепят по-ефективно научноизследователските дейности на ERI, **като същевременно придобият по-голяма конкурентоспособност на глобално равнище**, държавите-членки и участващите трети държави следва да предприемат всички възможни мерки, за да освободят във възможно най-голяма степен ERI от други данъци.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 11
Предложение за регламент
Съображение 17

(17) Необходимо е да се гарантира, че от една страна ERI притежава достатъчно гъвкавост, за да измени устава си и че от друга страна, Общността, която създава ERI, запазва контрол над някои съществени елементи. Ако изменение засяга въпрос, включен в извлечението от устава, приложено към решението за създаване на ERI, това решение, преди да влезе в сила, следва да бъде одобрено с решение на Комисията, взето при следване на същата процедура като при създаването на ERI, тъй като съдържащата се в извлечението информация се смята за съществена. Комисията следва да се уведомява за всяко друго изменение и има възможност да му се противопостави, ако сметне, че противоречи на настоящия регламент. Ако не е повдигнато възражение, следва да се публикува подходящо обявление, придружено от кратко резюме.

(17) Необходимо е да се гарантира, че от една страна ERI притежава достатъчно гъвкавост, за да измени устава си и че от друга страна, Общността, която създава **научноизследователска инфраструктура като** ERI, запазва контрол над някои съществени елементи. Ако изменение засяга въпрос, включен в извлечението от устава, приложено към решението за създаване на ERI, това решение, преди да влезе в сила, следва да бъде одобрено с решение на Комисията, взето при следване на същата процедура като при създаването на ERI, тъй като съдържащата се в извлечението информация се смята за съществена. Комисията следва да се уведомява за всяко друго изменение и има възможност да му се противопостави, ако сметне, че противоречи на настоящия регламент. Ако не е повдигнато възражение, следва да се публикува подходящо обявление, придружено от кратко резюме.

Изменение 12
Предложение за регламент
Съображение 20

(20) ERI може да получава съфинансиране от финансовите инструменти на кохезионната политика в съответствие с Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999.

(20) ERI може да получава съфинансиране от финансовите инструменти на кохезионната политика в съответствие с Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд и Кохезионния фонд и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1260/1999, **и Регламент (ЕО) № 1084/2006 на Съвета от 11 юли 2006 г. за създаване на Кохезионен фонд** ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 210, 31.7.2006 г., стр. 79.

Изменение 13
Предложение за регламент
Съображение 22

(22) Тъй като ERI се установява в съответствие с правото на Общността, тя следва да се *управлява* от това право след правото на държавата, в която се намира седалището ѝ по устав. ERI обаче може да извършва дейността си в **друга държава**. В този случай следва да се прилага **законодателството на тази държава** относно общественото и професионалното здраве и безопасност, опазването на околната среда, третирането на опасни вещества и издаването на изискваните разрешителни. Освен това ERI следва да се *управлява* от устава си, приет в съответствие с изброените по-горе източници на правото и от правила за прилагане, съответстващи на устава.

(22) Тъй като ERI се установява в съответствие с правото на Общността, тя следва да се *урежда* от това право след правото на държавата, в която се намира седалището ѝ по устав. ERI обаче може да извършва дейността си в **други държави**. В този случай следва да се прилага **правото на тези държави** относно общественото и професионалното здраве и безопасност, опазването на околната среда, третирането на опасни вещества и издаването на изискваните разрешителни. Освен това ERI следва да се *урежда* от устава си, приет в съответствие с изброените по-горе източници на правото и от правила за прилагане, съответстващи на устава.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 14**Предложение за регламент
Съображение 23**

(23) За да гарантира достатъчен контрол на спазването на настоящия регламент, ERI следва да изпрати на Комисията годишния **си** доклад и цялата информация за обстоятелства, заплашващи да попречат сериозно на изпълнението на **задачите на ERI**. Ако Комисията получи сведения чрез годишния доклад или по друг начин, че ERI нарушава сериозно настоящия регламент или друго приложимо законодателство, тя изисква обяснения и/или действия от ERI и нейните членове. В изключителни случаи и ако не бъде предприето действие за поправяне на нарушението, Комисията може да отмени решението за създаване на ERI; това ще задейства закриването на ERI.

(23) За да гарантира достатъчен контрол на спазването на настоящия регламент, ERI следва да изпрати на Комисията годишния доклад и цялата информация за обстоятелства, заплашващи да попречат сериозно на изпълнението на **целите ѝ**. Ако Комисията получи сведения чрез годишния доклад или по друг начин, че ERI нарушава сериозно настоящия регламент или друго приложимо законодателство, тя изисква обяснения и/или действия от ERI и нейните членове. В изключителни случаи и ако не бъде предприето действие за поправяне на нарушението, Комисията може да отмени решението за създаване на ERI; това ще задейства закриването на ERI.

Изменение 15**Предложение за регламент
Съображение 23 а (ново)**

(23а) **Въз основа на практиката си на редовни актуализации на пътната карта в рамките на ESFRI, Комисията следва редовно да информира Европейския парламент относно актуалното състояние на развитие на ERI в европейското научноизследователско пространство, както и относно своите оценки и препоръки в тази област.**

Изменение 16**Предложение за регламент
Съображение 24**

(24) Тъй като целите на действието, което трябва да се приеме, а именно установяването на рамка за *европейските научноизследователски инфраструктури* **между** държавите-членки, не може да бъде постигнато в достатъчна степен от държавите-членки в рамките на националните им конституционни системи, следователно поради транснационалната същност на проблема тези цели могат да бъдат постигнати по-добре на ниво Общност. Общността следователно може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е посочено в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(24) Тъй като целите на действието, което трябва да се приеме, а именно установяването на рамка за ERI, **създадена колективно от** държавите-членки, не може да бъде постигнато в достатъчна степен от държавите-членки в рамките на националните им конституционни системи, следователно поради транснационалната същност на проблема тези цели могат да бъдат постигнати по-добре на ниво Общност. Общността следователно може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, както е посочено в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

Изменение 17**Предложение за регламент
Член 1**

1. Настоящият регламент създава **рамка, установяваща** изискванията, процедурите **и последствията от създаването** на европейска научноизследователска инфраструктура (наричана по-долу ERI).

2. **Той се прилага за научноизследователските инфраструктури от общоевропейски интерес.**

1. Настоящият регламент създава изискванията **и** процедурите **за създаване на научноизследователска инфраструктура от общоевропейски интерес като** европейска научноизследователска инфраструктура (наричана по-долу ERI).

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 18**Предложение за регламент
Член 1 – параграф 2 а (нов)**

2а. Научноизследователска структура от общоевропейски интерес е съоръжение, включващо ресурси и свързани с тях услуги, което може да се използва от научноизследователската общност за провеждане на научни изследвания на високо равнище в съответните и/л области. Това определение обхваща основно научно оборудване или набори от инструменти; ресурси, основани на знанието, като колекции, архиви или структурирана научна информация; използване на инфраструктури, основани на информационните и комуникационните технологии, като например мрежи, изчислителна техника, софтуер и комуникации; както и всеки друг обект с уникален характер, който е от основно значение за постигане на върхови постижения в областта на научните изследвания. Тези научноизследователски инфраструктури може да бъдат съсредоточени в един обект или разпръснати (организирана мрежа от ресурси).

Изменение 19**Предложение за регламент
Член 2 – заглавие****Задача и други дейности****Цел и дейности на ERI****Изменение 20****Предложение за регламент
Член 2 – параграф 1**

1. **Задачата** на ERI е да **установи и експлоатира научноизследователска инфраструктура**.

1. **Целта** на ERI е да **улеснява и насърчава научните изследвания от общоевропейски интерес, както в съществуваща европейска инфраструктура, така и в нова инфраструктура, създадени съвместно от няколко държави**.

Изменение 21**Предложение за регламент
Член 2 – параграф 2**

2. ERI **изпълнява задачите си на икономическа основа**. Тя може обаче да извършва ограничени икономически дейности, свързани **със задачата** ѝ, при условие че не застрашават постигането на тази **задача**.

2. **Дейностите, извършвани от ERI, имат нестопански характер**. Тя може обаче да извършва ограничени икономически дейности, свързани **тясно с целта** ѝ, при условие че **те не застрашават постигането на тази цел и че приходите от подобни дейности се употребяват изключително за постигане на тази цел**.

Изменение 22**Предложение за регламент
Член 2 – параграф 3 а (нов)**

3а. ERI **обръщат специално внимание на патентите и другите права и интереси в областта на интелектуалната собственост, които възникват в резултат от техните действия, и информират Комисията за тези права на интелектуалната собственост посредством годишен доклад**.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 23**Предложение за регламент
Член 3 – заглавие**

Изисквания, свързани с инфраструктурата

Общи изисквания

Изменение 24**Предложение за регламент
Член 3 – параграф 1 – уводна част**Научноизследователската инфраструктура, която ще бъде **установена от** ERI, отговаря на следните изисквания;Научноизследователската инфраструктура, която ще бъде **създадена като** ERI, отговаря на следните изисквания:**Изменение 25****Предложение за регламент
Член 3 – параграф 1 – буква б**

б) тя представлява добавена стойност в развитието на европейското научноизследователско пространство и значително подобрене в съответните научни и технологични области на международно ниво;

б) тя представлява добавена стойност в развитието на европейското научноизследователско пространство, **включително чрез отключване на потенциала за научни изследвания във всички региони на ЕС**, и значително подобрене в съответните **специализирани** научни и технологични области на международно ниво **чрез подобряване на научноизследователските методи**;

Изменение 26**Предложение за регламент
Член 3 – параграф 1 – буква в**

в) европейската научноизследователска общност, съставена от научни изследователи от държавите-членки и от държави, асоциирани към програмите на Общността в областта на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните дейности, **има действителен достъп до тази инфраструктура; както и**

в) **тя е реално достъпна** за европейската научноизследователска общност, съставена от научни изследователи от държавите-членки и от държави, асоциирани към програмите на Общността в областта на научните изследвания, технологичното развитие и демонстрационните дейности, **в съответствие с правилата, предвидени в нейния устав;**

Изменение 27**Предложение за регламент
Член 3 – параграф 1 – буква в а (нова)**

ва) **тя допринася за обучението на млади научни изследователи; както и**

Изменение 28**Предложение за регламент
Член 3 – параграф 1 – буква г а (нова)**

га) **тя засилва ефикасността на интердисциплинарните научни изследвания в резултат на концентрирането на научноизследователски проекти в рамките на даден период от време.**

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 29**Предложение за регламент
Член 3 – параграф 1 а (нов)**

Научноизследователската инфраструктура, която ще бъде създадена като ERI, прилага оценка на въздействието към заявлението си.

Изменение 30**Предложение за регламент
Член 3 – параграф 1 б (нов)**

Членовете на научноизследователската инфраструктура, която ще бъде създадена като ERI, предоставят необходимите човешки и финансови ресурси за нейното създаване и за извършване на нейната дейност.

Изменение 31**Предложение за регламент
Член 4 – заглавие**Заявление *за създаване на ERI*

Заявление

Изменение 32**Предложение за регламент
Член 4 – параграф 1 – уводна част**

1. Субектите, *искащи* създаването на ERI (наричани по-долу „заявители“), подават заявление до Комисията. Заявлението се подава писмено на един от официалните езици на Общността и съдържа следното:

1. Субектите, *които кандидатстват* за създаването на **научноизследователска инфраструктура като ERI** (наричани по-долу „заявители“), подават заявление до Комисията. Заявлението се подава писмено на един от официалните езици на Общността и съдържа следното:

Изменение 33**Предложение за регламент
Член 4 – параграф 1 – буква а**а) искане към Комисията *да създаде* ERI;а) искане към Комисията *за създаване на научноизследователска инфраструктура като ERI*;**Изменение 34****Предложение за регламент
Член 4 – параграф 1 – буква в**

в) техническо и научно описание на научноизследователската инфраструктура, която ще бъде *установена и експлоатирана от* ERI, в което се засягат по-специално изискванията, посочени в член 3.

в) техническо и научно описание на научноизследователската инфраструктура, която ще бъде *създадена като ERI, както и на социално-икономическите последици и на приноса за целите на конвергенцията на ЕС*, в което се засягат по-специално изискванията, посочени в член 3;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 35

Предложение за регламент
Член 4 – параграф 2

2. Комисията оценява заявлението. По време на оценката тя може да поиска мненията на независими експерти, по-специално в областта на предвидените дейности на ERI. Резултатът от тази оценка се съобщава на заявителите, които се приканват, ако е необходимо, да допълнят или изменят заявлението в разумен срок. *заличава се*

Изменение 36

Предложение за регламент
Член 5 – заглавие

Решение относно заявлението

Оценка и решение относно заявлението

Изменение 37

Предложение за регламент
Член 5 – параграф – 1 (нов)

-1. Комисията оценява заявлението. По време на оценката тя може да поиска мненията на независими експерти, по-специално в областта на предвидените дейности на ERI. Резултатът от тази оценка се съобщава на заявителите, които се приканват, ако е необходимо, да допълнят или изменят заявлението в разумен срок.

Изменение 38

Предложение за регламент
Член 5 – параграф 1 – уводна част

1. Като взема предвид резултатите от оценката, посочена в член 4, параграф 2, и в съответствие с процедурата, посочена в член 21, Комисията:

1. Като взема предвид резултатите от оценката, посочена в член 5, параграф -1, и нуждите, определени в Европейския стратегически форум за научноизследователските инфраструктури (ESFRI), и в съответствие с процедурата, посочена в член 21, Комисията:

Изменение 39

Предложение за регламент
Член 5 – параграф 1 – буква а

а) приема решение за създаване на ERI, след като се е уверила, че изискванията, посочени в настоящия регламент, са спазени; или

а) приема решение за създаване на **научноизследователската инфраструктура като** ERI, след като се е уверила, че изискванията, посочени в настоящия регламент, са спазени; или

Изменение 40

Предложение за регламент
Член 5 – параграф 2

2. Заявителите се уведомяват за решението относно заявлението. Решението за създаване на ERI също се публикува в серия L на Официален вестник на Европейския съюз.

2. Заявителите се уведомяват за решението относно заявлението. Решението за създаване на **научноизследователската инфраструктура като** ERI също се публикува в серия L на Официален вестник на Европейския съюз. **В случай на отказ заявителите имат право на достъп до доклада за оценка.**

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 42**Предложение за регламент
Член 6 – параграф 1 а (нов)**

1а. В случай на инфраструктури с различна правна форма, първоначалната ѝ правосубектност се прекратява на датата, посочена в параграф 1 и в резултат на правоприемството ERI става правоприемник на първоначалната инфраструктура.

Изменение 43**Предложение за регламент
Член 7 – параграф 2**

2. ERI носи название, което съдържа думите „европейска научноизследователска инфраструктура“ или съкращението „ERI“.

2. ERI носи название, което съдържа думите „европейска научноизследователска инфраструктура“ или съкращението „ERI“ **и в която се посочва научноизследователската област, в която се специализира.**

Изменение 44**Предложение за регламент
Член 8 – параграф 2**

2. ERI трябва във всеки един момент да има сред членовете си три държави-членки. По всяко време *могат* да се присъединят още държави-членки при справедливи и разумни условия, уточнени в устава.

2. ERI трябва във всеки един момент да има сред членовете си три държави-членки. По всяко време *може* да се присъединят още държави-членки, **трети държави и международни организации** при справедливи и разумни условия, уточнени в устава.

Изменение 45**Предложение за регламент
Член 8 – параграф 4**

4. Всяка държава-членка или трета държава може да бъде представлявана от един или повече публични субекти, включително региони, или частни субекти със задача за предоставяне на обществена услуга, по отношение на упражняването на изрично посочени права и изпълнението на изрично посочени задължения като член на ERI.

4. Всяка държава-членка или трета държава може да бъде представлявана **в събранието на членовете** от един или повече публични субекти, включително региони, или частни субекти със задача за предоставяне на обществена услуга, по отношение на упражняването на изрично посочени права и изпълнението на изрично посочени задължения като член на ERI.

Изменение 46**Предложение за регламент
Член 8 – параграф 5**

5. Третите държави и неправителствените организация, кандидатстващи за членство в ERI, признават, че ERI притежава правосубектност и правоспособност в съответствие с член 6, параграфи 1 и 2 и че подлежи на правила, определени при прилагане на член 16.

5. Третите държави и неправителствените организация, кандидатстващи за членство в ERI, признават, че ERI притежава правосубектност и правоспособност **в съответните и/л територии и организации** в съответствие с член 6, параграфи 1 и 2 и че подлежи на правила, определени при прилагане на член 16.

В случай че средства на Общността се използват от ERI, международните и междуправителствените членове на ERI запазват техния статут на ERI само ако се задължат да изпращат своите международни и външни одити на Европейската сметна палата и на вътрешния одитор на Комисията.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 47**Предложение за регламент
Член 8 – параграф 6 а (нов)**

6а. Ако Общността пряко или чрез посредник стане член на ERI, Комисията незабавно уведомява двете направления на бюджетния орган.

Изменение 48**Предложение за регламент
Член 9 – параграф 1 – буква б**б) *задачи* и дейности на ERI;б) *цел* и дейности на ERI;**Изменение 49****Предложение за регламент
Член 9 – параграф 1 – буква д**

д) права и задължения на членовете, включително задължението за вноски за балансиран бюджет;

д) права и задължения на членовете, включително задължението за вноски за балансиран бюджет **и правото на глас**;**Изменение 50****Предложение за регламент
Член 9 – параграф 1 – буква з – точка i**

i) политика на достъп за потребителите;

i) политика на достъп за потребителите, **основана на върхови постижения в областта на научните изследвания**;**Изменение 51****Предложение за регламент
Член 9 – параграф 1 – буква з – точка i а (нова)***ia) инвестиционна политика;***Изменение 52****Предложение за регламент
Член 9 – параграф 1 – буква з – подточка vi а (нова)***via) антидискриминационна политика, като по-специално се отчита равенството между половете и равните възможности за хората с увреждания;***Изменение 53****Предложение за регламент
Член 9 – параграф 1 – буква й а (нова)***ya) споразумение относно лицето, което има право да се разпорежда с патенти и други права и интереси в областта на интелектуалната собственост, които възникват в резултат от действията на ERI, и относно начина на използване на приходите от такива права;*

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 54**Предложение за регламент****Член 13 – параграф 6**

6. ERI сключва подходяща застраховка срещу всички рискове, специфични за дейността ѝ.

6. ERI сключва подходяща застраховка срещу всички рискове, специфични **за изграждане на инфраструктурата** и за дейността ѝ.

Изменение 55**Предложение за регламент****Член 14**

Финансиране на ERI от Общността може да се извършва само в съответствие с дял VI от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности. Финансиране по кохезионната политика е също възможно съгласно съответното законодателство на Общността.

Финансиране на ERI от Общността може да се извършва само в съответствие с дял VI от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности. Финансиране по кохезионната политика е също възможно съгласно съответното законодателство на Общността.

Ако Общността, когато и да е, пряко или чрез посредник стане член на ERI, тази ERI се възприема като орган с правосубектност съгласно член 185 от Финансовия регламент. Това се отнася също така до ERI, която получава вноски (оперативни безвъзмездни средства) съгласно член 185 от Финансовия регламент.

Изменение 56**Предложение за регламент****Член 16 – параграф 1 – буква а**

а) от правото на Общността, по-специално от настоящия регламент и решенията, посочени в член 5, параграф 1, буква а) и в член 10, параграф 1;

а) от правото на Общността, по-специално от настоящия регламент и решенията, посочени в член 5, параграф 1, буква а) и в член 10, параграф 1, **както и от Финансовия регламент за случаите, в които е приложен;**

Изменение 57**Предложение за регламент****Член 18 – параграф 5**

5. Ако не бъде предприето действие за поправяне на нарушението, Комисията може да отмени решението за **установяване на** ERI. Такова решение се съобщава на ERI и се публикува в серия L на Официален вестник на Европейския съюз. Това заедно закриването на ERI.

5. Ако не бъде предприето действие за поправяне на нарушението, Комисията може да отмени решението за **създаване на научноизследователската инфраструктура като** ERI. Такова решение се съобщава на ERI и се публикува в серия L на Официален вестник на Европейския съюз. Това заедно закриването на ERI.

Изменение 58**Предложение за регламент****Член 18 – параграф 5 а (нов)**

5а. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета годишния доклад за дейността, както и всяко решение, което е прието във връзка с обстоятелствата, посочени в параграфи от 3 до 5.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Конвенция за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан *

P6_TA(2009)0059

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за решение на Съвета за одобрение на измененията в Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан, позволяващи създаването на процедури за разрешаване на спорове, за разширяване на приложното поле на Конвенцията и за преразглеждане на целите на Конвенцията (COM(2008)0512 – C6-0338/2008 – 2008/0166(CNS))

(2010/C 76 E/20)

(Процедура на консултация)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението за решение на Съвета (COM(2008)0512),
  - като взе предвид член 37 и член 300, параграф 2 от Договора за ЕО,
  - като взе предвид член 300, параграф 3, алинея 1 от Договора за ЕО, съобразно която Съветът се е консултирал с него (C6-0338/2008),
  - като взе предвид член 51 и член 83, параграф 7 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по рибно стопанство (A6-0009/2009),
1. Одобрява измененията в Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболова в североизточната част на Атлантическия океан;
  2. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията.

Санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава ***I

P6_TA(2009)0069

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагане на санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава (COM(2007)0249 – C6-0143/2007 – 2007/0094(COD))

(2010/C 76 E/21)

(Процедура на съвместно вземане на решение: първо четене)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2007)0249),
- като взе предвид член 251, параграф 2 и член 63, параграф 3, буква б) от Договора за ЕО, съгласно които Комисията внесе предложението в Парламента (C6-0143/2007),

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид член 51 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи и становищата на Комисията по заетост и социални въпроси, Комисията по земеделие и развитие на селските райони, както и на Комисията по правата на жените и равенството между половете (А6-0026/2009),
1. Одобрява предложението на Комисията във вида, в който е изменено на 4 февруари 2009 г. ⁽¹⁾;
  2. Одобрява приложената съвместна декларация;
  3. Призовава Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в своето предложение или да го замени с друг текст;
  4. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията.

⁽¹⁾ Приети текстове, Р6_ТА(2009)0043.

Р6_TC1-COD(2007)0094

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 февруари 2009 г. за приемане на Директива 2009/.../ЕО на Европейския парламент и на Съвета за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента на първо четене съответства на окончателния законодателен акт, Директива 2009/52/ЕО.)

ПРИЛОЖЕНИЕ

Съвместна декларация на Европейския парламент и на Съвета

Парламентът и Съветът заявяват, че правилата за подизпълнение, съгласувани в член 8 (предишен член 9) от настоящата директива не засягат други разпоредби по същия въпрос, приети в бъдещи законодателни инструменти.

Статистика за земеделските култури ***I

Р6_ТА(2009)0070

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно статистика за земеделските култури (СОМ(2008)0210 – С6-0179/2008 – 2008/0079(COD))

(2010/С 76 Е/22)

(Процедура на съвместно вземане на решение: първо четене)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (СОМ(2008)0210),
- като взе предвид член 251, параграф 2 и член 285, параграф 1 от Договора за ЕО, съгласно които Комисията е внесла предложението в Парламента (С6-0179/2008),

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид член 51 от своя правилник,
  - като взе предвид доклада на Комисията по земеделие и развитие на селските райони (А6-0472/2008),
1. Одобрява предложението на Комисията във вида, в който е изменено;
  2. Призовава Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в предложението или да го замени с друг текст;
  3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията.

P6_TC1-COD(2008)0079

Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 февруари 2009 г. с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистика за растителните култури и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 837/90 и (ЕИО) № 959/93 на Съвета

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента на първо четене съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕО) № 543/2009.)

Общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти (преработка) ***I

P6_TA(2009)0071

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти (преработка) (COM(2007)0848 – С6-0006/2008 – 2007/0287(COD))

(2010/С 76 Е/23)

(Процедура на съвместно вземане на решение – преработка)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета (COM(2007)0848),
- като взе предвид член 251, параграф 2 и членове 37 и 95 от Договора за ЕО, съгласно които предложението му е представено от Комисията (С6-0006/2008),
- като взе предвид ангажимента, поет от представителя на Съвета с писмо от 2 февруари 2009 г. за приемане на предложението във вида, в който е изменено, в съответствие с член 251, параграф 2, алинея втора, първо тире от Договора за ЕО,
- като взе предвид Междунституционалното споразумение от 28 ноември 2001 г. относно по-структурирано използване на техниката за преработване на нормативни актове ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ ОВ С 77, 28.3.2002 г., стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- като взе предвид членове 80а и 51 от своя Правилник,
  - като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси и становището на комисията по земеделие и развитие на селските райони (А6-0216/2008),
- А. като има предвид, че съгласно становището на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията, въпросното предложение не съдържа никакви изменения по същество освен тези, които са идентифицирани като такива в предложението, и че по отношение на непроменените разпоредби на съществуващите текстове, предложението се свежда до тяхната обикновена кодификация, без промяна по същество;
1. Одобрява предложението на Комисията, както е адаптирано към препоръките на консултативната работна група на правните служби на Европейския парламент, Съвета и Комисията и както е изменено по-долу;
  2. Призовава Комисията да се отнесе до него отново, в случай че възнамерява да внесе съществени промени в това предложение или да го замени с друг текст;
  3. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията.

P6_TC1-COD(2007)0287

Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 19 февруари 2009 г. с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета относно общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти (преработка)

(Тъй като беше постигнато споразумение между Парламента и Съвета, позицията на Парламента на първо четене съответства на окончателния законодателен акт, Регламент (ЕО) № ...)

Намалени ставки на данъка върху добавената стойност *

P6_TA(2009)0072

Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на намалените ставки на данъка върху добавената стойност (COM(2008)0428 – С6-0299/2008 – 2008/0143(CNS))

(2010/С 76 Е/24)

(Процедура на консултация)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията до Съвета (COM(2008)0428),
- като взе предвид член 93 от Договора за ЕО, съгласно който Съветът се е консултирал с него (С6-0299/2008),
- като взе предвид член 51 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по икономически и парични въпроси и становището на Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (А6-0047/2009),

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

1. Одобрява предложението на Комисията във вида, в който е изменено,
2. Приканва Комисията да измени съответно предложението си, съгласно член 250, параграф 2 от Договора за ЕО;
3. Приканва Съвета, в случай че възнамерява да се отклони от текста, одобрен от Парламента, да информира последния за това;
4. Призовава Съвета да се консултира отново с него, в случай че възнамерява да внесе съществени изменения в предложението на Комисията;
5. Възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 6**Предложение за директива – акт за изменение
Съображение 4**

(4) В посоченото съобщение се стига до заключението, че различните ставки на ДДС, прилагани за местно доставяни услуги, не представляват **реална опасност** за правилното функциониране на вътрешния пазар. Затова е целесъобразно на всички държави-членки да се предостави възможност да прилагат намалени ставки на ДДС за услуги като трудоемките услуги, обхванати от временни разпоредби, приложими до края на 2010 г., услуги, свързани с жилищния сектор, услуги, свързани с личната хигиена и ресторантьорски услуги. **Тези промени ще позволят на държавите-членки да прилагат намалени ставки на ДДС за обновяване и ремонтни работи, извършвани с цел увеличаване на спестяването на енергия и ефективност.**

(4) В посоченото съобщение се стига до заключението, че различните ставки на ДДС, прилагани за местно доставяни услуги, не представляват **значителен риск** за правилното функциониране на вътрешния пазар **и биха могли да имат положително въздействие по отношение на разкриването на работни места и в борбата срещу „сивата икономика“**. Затова е целесъобразно на всички държави-членки да се предостави възможност да прилагат намалени ставки на ДДС за услуги като трудоемките услуги, обхванати от временни разпоредби, приложими до края на 2010 г., услуги, свързани с жилищния сектор, услуги, свързани с личната хигиена и ресторантьорски услуги. **Намалените ставки на ДДС в тези области биха оказали положително въздействие при преобразуването на множество сектори на услугите, тъй като биха намалили равнището на недеklarирания труд. Държавите-членки следва да предоставят на предприятията ясни и достъпни указания относно обхвата на намалените ставки на ДДС.**

Изменение 7**Предложение за директива – акт за изменение
Съображение 4 а (ново)**

(4а) **По отношение на сектора на жилищното строителство настоящата директива позволява също така на държавите-членки да прилагат намалени ставки на ДДС по отношение на дейности по обновяване и ремонт, извършвани с цел повишаване на икономията на енергия и ефективност.**

Изменение 2**Предложение за директива - акт за изменение
Приложение - точка 5 а (нова)**

Директива 2006/112/ЕО
Приложение III - точка 11

5а) Точка 11 се заменя със следното:

„11) доставката на стоки и услуги, които по вид обикновено са предназначени за използване в сектора на селскостопанското производство, включително машини, с изключение на капиталовите активи, като например сгради;“

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ТЕКСТ, ПРЕДЛОЖЕН ОТ КОМИСИЯТА

ИЗМЕНЕНИЕ

Изменение 5

Предложение за директива – акт за изменение

Приложение – точка 7

Директива 2006/112/ЕО

Приложение III – точка 16

(16) доставка на услуги от погребални служби и крематориуми, както и доставката на свързани с тях стоки;

(16) доставка на услуги от погребални служби и крематориуми, както и доставката на свързани с тях стоки, **като например палатници и надгробни плочи и поддържането им;**

Изменение 4

Предложение за директива - акт за изменение

Приложение - точка 7 а (нова)

Директива 2006/112/ЕО

Приложение III - точка 18 а (нова)

7а) **Добавя се следната точка 18а:**

„18а) детско облекло и обувки;“

Служба за публикации на Европейския съюз

P6_TA(2009)0079

Решение на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно проекта на решение на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Съда на Европейските общности, Сметната палата, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно организацията и работата на Службата за публикации на Европейския съюз (2008/2164(АСI))

(2010/С 76 Е/25)

Европейският парламент,

- като взе предвид писмото на своя председател от 1 октомври 2008 г.,
- като взе предвид проекта на решение на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Съда на Европейските общности, Сметната палата, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно организацията и работата на Службата за публикации на Европейския съюз (SEC(2008)2109 - C6-0256/2008),
- като взе предвид член 254, параграфи 1 и 2 от Договора за ЕО,
- като взе предвид декларация № 3 относно член 10 от Договора за създаване на Европейската общност, приложена към Заключителния акт на Междуправителствената конференция за приемане на Договора от Ница,
- като взе предвид писмото на Съвета от 26 януари 2009 г., информиращо другите институции и отговорни органи за създаването на Службата за публикации с известни модификации на проекторешението, одобрено от управителния комитет на Службата за публикации на 9 януари 2001 г. и прието от Съвета на 19 януари 2009 г. ⁽¹⁾,
- като взе предвид член 120, параграф 1 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по конституционни въпроси и становищата на Комисията по бюджети, Комисията по култура и образование и Комисията по правни въпроси (A6-0426/2008),

⁽¹⁾ Документ 14485/1/08 REV 1 и REV 2.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- А. като има предвид, че Службата за публикации на Европейския съюз (ОРОСЕ, наричана по-долу „Службата“) беше създадена през 1969 г. с Решение 69/13/Евратом/ЕОВС/ЕИО на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Съда на Европейските общности и Икономическия и социалния комитет ⁽¹⁾;
- Б. като има предвид, че това решение беше изменено през 1980 г. ⁽²⁾, а през 2000 г. беше отменено и заменено с ново решение ⁽³⁾;
- В. като има предвид, че в параграф 45 от своята резолюция от 29 януари 2004 г. ⁽⁴⁾ относно освобождаването от отговорност за финансовата 2001 година Парламентът отправи следната бележка: „[Парламентът...] счита, както се доказва от случая с ОРОСЕ, че е особено трудно да се идентифицира ясна политическа отговорност в междуинституционални органи; затова призовава институциите да преразгледат правните разпоредби, на които се подчиняват съществуващите междуинституционални органи, без обаче да се подставя под съмнение принципа на междуинституционалното сътрудничество, позволяващ да се реализират значителни икономии в европейския бюджет; затова призовава европейските институции да променят правната основа на междуинституционалните органи по начин, който да позволява ясно разпределение на административни и политически отговорности;“;
- Г. като има предвид, че Комисията е изпратила проект на решение за отмяна и замяна на Решение 2000/459/ЕО, ЕОВС, Евратом, което понастоящем е в сила;
- Д. като има предвид, че проектът на решение предвижда да се опишат по-подробно правомощията и задачите на Службата за публикации на Европейския съюз, съответните отговорности на институциите, ролята на Управителния съвет и на директора на Службата;
- Е. като има предвид, че Службата е структура, създадена с общото съгласие на институциите, и като такава удовлетворява критериите за междуинституционално споразумение;
- Ж. като има предвид, че генералните секретари на заинтересованите институции одобриха проекта на решение на 18 април 2008 г., а Бюрото на Парламента – на 3 септември 2008 г.;
3. като има предвид, че член 120, параграф 1 от Правилника за дейността предвижда междуинституционалните споразумения да се подписват от председателя след разглеждане от Комисията по конституционни въпроси и след одобрение от Парламента;
1. Одобрява проекта на решение заедно с модификациите, предложени от Съвета, във вида в който са приложени;
  2. Възлага на своя председател да предаде настоящото решение за информация на Съвета, Комисията, Съда на Европейските общности, Сметната палата, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите.

⁽¹⁾ ОВ L 13, 18.1.1969 г., стр. 19.

⁽²⁾ Решение 80/443/ЕИО, Евратом, ЕОВС от 7 февруари 1980 г. за изменение на Решението от 16 януари 1969 г. за създаване на Служба за официални публикации на Европейските общности (ОВ L 107, 25.4.1980 г., стр. 44).

⁽³⁾ Решение 2000/459/ЕО, ЕОВС, Евратом на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Съда на Европейските общности, Сметната палата, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 20 юли 2000 г. относно организацията и работата на Службата за официални публикации на Европейските общности (ОВ L 183, 22.7.2000 г., стр. 12).

⁽⁴⁾ Резолюция на Европейския парламент от 29 януари 2004 г. относно действията, предприети от Комисията по повод наблюденията, съдържащи се в резолюцията, съпровождаща решението за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на общия бюджет на Европейския съюз за финансовата 2001 година (ОВ С 96Е, 21.4.2004 г., стр. 112).

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Проект

РЕШЕНИЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ, НА СЪВЕТА, НА КОМИСИЯТА, НА СЪДА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ, НА СМЕТНАТА ПАЛАТА, НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И НА КОМИТЕТА НА РЕГИОНИТЕ

от

относно организацията и функционирането на Службата за публикации на Европейския съюз

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ,

СЪВЕТЪТ,

КОМИСИЯТА,

СЪДЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

СМЕТНАТА ПАЛАТА,

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ,

КОМИТЕТЪТ НА РЕГИОНИТЕ,

като взеха предвид Договора за Европейския съюз,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия,

като има предвид че:

- (1) Член 8 от Решението на представителите на правителствата на държавите-членки от 8 април 1965 г. относно временното установяване на някои институции и някои служби на Общностите ⁽¹⁾ предвижда установяването в Люксембург на Служба за официални публикации на Общностите (наричана по-долу „Службата“). Тази разпоредба беше последно приложена с Решение 2000/459/ЕО, ЕОВС, Евратом ⁽²⁾.
- (2) Правилата и разпоредбите, приложими за длъжностните лица и другите служители на Европейските общности се прилагат и за Службата. Следва да бъдат взети предвид неотдавнашните им изменения.
- (3) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности ⁽³⁾ наричан по-долу „Финансовия регламент“, предвижда специални разпоредби за функционирането на Службата.
- (4) В издателската област бе постигнат значителен технологичен напредък, който е трябва да бъде отчетен при функционирането на Службата.

⁽¹⁾ ОВ L 152, 13.7.1967 г., стр. 18.

⁽²⁾ ОВ L 183, 22.7.2000 г., стр. 12.

⁽³⁾ ОВ L 248, 16.9.2002, стр. 1.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- (5) За повече яснота Решение 2000/459/ЕО, ЕОВС, Евратом следва да бъде отменено и заменено с настоящото решение,

РЕШИХА:

Член 1

Служба за публикации

1. Службата за публикации на Европейския съюз (наричана по-долу „Службата“) е междуинституционална служба, която има за задача да осигурява при най-добрите възможни условия издаването на публикациите на институциите на Европейските общности и на Европейския съюз.

За тази цел Службата, от една страна, позволява на институциите да изпълнят задълженията си за публикуване на законодателни актове и, от друга страна, допринася за техническото разработване и изпълнение на политиките за информация и комуникация в областите от нейната компетентност.

2. Службата се управлява от нейния директор според стратегическите насоки, определени от управителния съвет. С изключение на специфичните разпоредби, свързани с междуинституционалното естество на Службата, предвидени в настоящото решение, тя прилага административните и финансовите процедури на Комисията. При изготвянето на тези процедури Комисията взема предвид специфичната същност на Службата.

Член 2

Определения

За целите на настоящото решение:

1. „издаване“ означава всяко действие, необходимо за разработване, проверка, регистриране по международни стандартни номера и/или каталожни номера, изготвяне, каталогизиране, класиране, разпространение, реклама, продажба, съхранение и архивиране на публикации във всички форми и представяне и посредством всички настоящи и бъдещи способности;
2. „публикации“ означава всички публикувани текстове на всички видове носители и формати, които имат международен стандартен номер и/или каталожен номер;
3. „задължителни публикации“ означава публикациите, издавани по силата на Договорите или други законодателни актове;
4. „незадължителни публикации“ означава всички публикации, изготвени в рамките на прерогативите на всяка институция;
5. „управление на авторските права“ означава, че службите-автори, запазват авторските си права и правото си на повторно използване, а управлението на тези права се осъществява от Службата по отношение на публикациите, чието издаване ѝ е поверено;
6. „нетни доходи от продажбата“ означава общите фактурирани суми, намалени с предоставените търговски отстъпки и разходите за управление и инкасиране и банковите разходи;
7. „институции“ означава институциите, органите и организациите, създадени с Договорите или въз основа на тях.

Член 3

Области на компетентност на Службата

1. Областите на компетентност на Службата са следните:
  - a) издаване на *Официален вестник на Европейския съюз* (наричан по-долу „Официален вестник“) и гарантиране на неговата автентичност;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- б) издаване на други задължителни публикации;
  - в) издаване или съвместно издаване на незадължителни публикации, поверени на Службата в рамките на прерогативите на всяка институция, а именно в контекста на комуникационните дейности на институциите;
  - г) издаване или съвместно издаване на публикации по собствена инициатива, включително публикации, които имат за цел да осигурят рекламата на услугите, предлагани от Службата; в този контекст Службата може да си набавя преводи посредством договор за поръчка;
  - д) разработването, поддръжката и актуализирането на услуги по електронно издаване, предназначено за обществеността;
  - е) предоставянето на разположение на обществеността на цялото законодателство и на други официални текстове;
  - ж) съхраняването и предлагането на разположение на обществеността в електронна форма на всички публикации на институциите;
  - з) регистриране по международни стандартни номера и/или каталожни номера на публикациите на институциите;
  - и) управлението на авторските права за препечатване и превод на публикациите на институциите;
  - й) реклама и продажба на публикациите и услугите, които Службата предлага на обществеността.
2. Службата предоставя на институциите съвети и помощ, свързани със:
- а) програмирането и планирането на техните програми за публикации;
  - б) осъществяването на техните издателски проекти, независимо от начина на издаване;
  - в) оформлението и дизайна на издателските им проекти;
  - г) информацията относно тенденциите на пазара за публикации в държавите-членки и относно темите и заглавията, които могат да представляват по-голям интерес за широката публика;
  - д) определянето на тиражите и изготвянето на планове за разпространение;
  - е) определянето на цените на публикациите и тяхната продажба;
  - ж) рекламата, разпространението и оценката на безплатните и платените им публикации;
  - з) анализа, оценката и създаването на интернет сайтове и интернет услуги, предназначени за обществеността;
  - и) изготвянето на рамкови договори за издателска дейност;
  - й) технологичния контрол на издателските системи.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Член 4

Отговорности на институциите

1. Решението за публикуване на текстове на всяка институция е от изключителната компетентност на съответната институция.
2. Институциите пристъпват към издаване на техните задължителни публикации, като използват услугите на Службата.
3. Институциите могат да пристъпят към издаване на техните незадължителни публикации и без участието на Службата. В такъв случай институциите искат от Службата международните стандартни номера и/или каталожните номера и поверяват на Службата електронна версия на публикацията, независимо от формата, и когато е необходимо два екземпляра на хартия на публикацията.
4. Институциите се ангажират да гарантират, че притежават всички права за препечатване, превод и разпространение на всички съставни елементи на дадена публикация.
5. Институциите се ангажират да изготвят план, съгласуван със Службата, за разпространение на своите публикации.
6. Институциите могат да сключат със Службата спогодби за услуги с цел определяне на условията на тяхното сътрудничество.

Член 5

Задачи на Службата

1. Изпълнението на задачите на Службата включва по-конкретно следните операции:
  - а) прегрупиране на документите за издаване;
  - б) подготовка, графично оформяне, корекция, оформление и проверка на текстовете и на други елементи, независимо от формата или носителя, като се спазват, от една страна, указанията, дадени от институциите и от друга страна нормите за типографско и езиково представяне, установени съвместно с институциите;
  - в) индексирание и каталогизиране на публикациите;
  - г) документален анализ на текстовете, публикувани в Официален вестник и на официални текстове, различни от тези, публикувани в Официален вестник;
  - д) консолидиране на законодателни текстове;
  - е) управление, разработване, актуализиране и разпространение на многоезиковия речник Eurovoc;
  - ж) печатване чрез посредничеството на нейните доставчици;
  - з) контрол над изпълнението на работата;
  - и) контрол на качеството;
  - й) качествено и количествено приемане;

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

- к) физическо и електронно разпространение на Официален вестник, на официални текстове, различни от тези, публикувани в Официален вестник и на други незадължителни публикации;
  - л) съхранение;
  - м) физическо и електронно архивиране;
  - н) нов тираж на изчерпаните публикации и отпечатване при поискване;
  - о) изготвяне на консолидиран каталог на публикациите на институциите;
  - п) продажба, включително издаване на фактури, инкасиране и плащане на средства, управление на вземанията;
  - р) реклама;
  - с) изготвяне, покупка, управление, актуализиране, проследяване и контрол на списъци с електронни адреси на институциите и изготвяне на целеви списъци с електронни адреси.
2. В рамките на собствената компетентност или въз основа на делегиране на правомощия на разпоредител с бюджетни кредити, предоставени от институциите, Службата извършва:
- а) възлагане на обществени поръчки, включително встъпване в правнообвързващи ангажименти;
  - б) финансов надзор на договорите с доставчици;
  - в) поемане на разходи включително качествено и количествено приемане с подпис „прието за плащане“;
  - г) разрешаване на разходи;
  - д) приходни операции.

Член 6**Управителен съвет**

1. Създава се управителен съвет, в рамките на който се представляват всички институции, подписали решението. Управителният съвет е съставен от секретаря на Съда на Европейските общности, заместник-генералния секретар на Съвета, както и от генералните секретари на другите институции или от техни представители. Европейската централна банка участва в работата на управителния съвет като наблюдател.
2. Управителният съвет избира председател измежду членовете си за период от две години.
3. Управителният съвет се свиква по инициатива на своя председател или по искане на някоя от институциите поне четири пъти в годината.
4. Управителният съвет приема свой вътрешен правилник, който публикува в Официален вестник.
5. Решенията на управителния съвет, ако не е предвидено друго, се вземат с обикновено мнозинство.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

6. Всяка институция, подписала настоящото решение, разполага с един глас в рамките на управителния съвет.

Член 7

Задачи и отговорности на управителния съвет

1. Чрез дерогация от разпоредбите на член 6 управителният съвет приема с единодушие, в общ интерес на институциите и в рамките на областите на компетентност на Службата, следните решения:
  - а) по предложение на директора, той приема стратегически цели и правила за функционирането на Службата;
  - б) определя ръководните насоки на общите политики на Службата, по-специално по отношение на продажбата, разпространението и издаването, и гарантира, че Службата допринася за изготвянето и изпълнението на политиките за информация и комуникация в областите на нейната компетентност;
  - в) въз основа на проект, изготвен от директора на Службата, приема годишния доклад за управлението, адресиран към институциите, имащ за цел изпълнението на стратегията и услугите, предоставяни от Службата. Преди 1 май всяка година предава на институциите отчет за предходната финансова година;
  - г) одобрява предварителния разчет за приходите и разходите на Службата в рамките на бюджетната процедура, свързана с бюджета за функционирането на Службата;
  - д) одобрява критериите за осчетоводяване на разходите на Службата, определени от директора ѝ;
  - е) отправя до институциите предложения, които биха могли да улеснят доброто функциониране на Службата.
2. управителният съвет взема предвид ориентацията, определена от междуинституционалните инстанции в областите на комуникация и информация за тази цел. Председателят на управителния съвет се среща ежегодно с тези инстанции.
3. Председателят на управителния съвет в качеството му на представител за междуинституционалното сътрудничество е лицето за контакт с органа, който взема решение за освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за стратегическите решения в областите на компетентност на Службата.
4. Председателят на управителния съвет и директора на Службата изготвят заедно правилата за взаимно уведомяване и комуникация, които формализират техните отношения. Това споразумение се изпраща на членовете на Управителния съвет за информация.

Член 8

Директор на Службата

Директорът на Службата, под ръководството на управителния съвет и в рамките на неговата компетентност, отговаря за доброто функциониране на Службата. За прилагането на административните и финансовите процедури той действа под ръководството на Комисията.

Член 9

Задачи и отговорности на директора на Службата

1. Директорът на Службата осигурява секретариата на управителния съвет и отчита пред него изпълнението на функциите си с тримесечен доклад.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

2. Директорът на Службата представя на управителния съвет всички предложения за доброто функциониране на Службата.
3. След консултация с управителния съвет за становище, директорът на Службата определя същността и цените на услугите, които Службата предоставя на институциите срещу заплащане.
4. Директорът на Службата приема след одобрение от страна на управителния съвет критериите, според които се осчетоводяват разходите на Службата. Той определя начините за сътрудничество в областта на счетоводството между Службата и институциите със съгласието на счетоводителя на Комисията.
5. Директорът на Службата изготвя предварителния разчет за приходите и разходите на Службата в рамките на бюджетната процедура, свързана с бюджета за функционирането на Службата. След одобрение от страна на управителния съвет тези предложения се изпращат на Комисията.
6. Директорът на Службата решава дали и по какъв начин могат да бъдат извършени публикации, произтичащи от трети страни.
7. Директорът на Службата участва в междуинституционалните дейности във връзка с информацията и комуникацията в областите на компетентност на Службата.
8. По отношение на издаването на законодателство и на официални документи, свързани със законодателната процедура, включително Официален вестник, директорът на Службата:
  - a) предлага на компетентните инстанции на всяка институция основните решения, които се прилагат съвместно;
  - b) определя предложения за подобряване на структурата и представянето на Официален вестник и на официалните законодателни текстове;
  - в) формулира предложения до институциите по отношение на хармонизирането на оформлението на текстовете за публикуване;
  - г) прави преглед на трудностите, свързани с текущата дейност, и формулира, в рамките на Службата, необходимите указания и дава препоръки на институциите за преодоляване на тези трудности.
9. Директорът на Службата изготвя в съответствие с Финансовия регламент годишен доклад за дейността, който обхваща отпуснатите от Комисията и от други институции кредити по силата на Финансовия регламент. Докладът е адресиран до Комисията и съответните институции и за информация до управителния съвет.
10. В рамките на отпускането на кредити от Комисията и изпълнението на бюджета условията за информиране и консултиране между члена на Комисията, който отговаря за отношенията със Службата и директора на Службата, се определят с общо съгласие.
11. Директорът на Службата отговаря за изпълнението на стратегическите цели, определени от управителния съвет и за правилното управление на Службата, на нейните дейности, както и на управлението на бюджета ѝ.
12. Когато директорът на Службата отсъства или е възпрепятстван, се прилагат правилата за заместване въз основа на степента или на годините на трудов стаж, освен ако управителният съвет по предложение на своя председател или на директора на Службата, вземе друго решение.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

13. Директорът на Службата уведомява институциите с тримесечен доклад за планирането и използването на ресурсите, както и за напредъка на работата.

Член 10

Персонал

1. Назначаването на длъжност генерален директор и директор се извършва от Комисията след единодушно положително становище от страна на управителния съвет. Правилата на Комисията по отношение на мобилността и оценката на висшето ръководство се прилагат за генералния директор и директорите (степени AD 16/AD 15/AD 14). При приближаване на срока за мобилност, предвиден по принцип в съответните правила за длъжностното лице, което заема такава длъжност, Комисията уведомява управителния съвет, който може да излезе с единодушно становище по случая.
2. Управителният съвет е тясно свързан с процедурите, които следва да се проведат, ако е необходимо, преди назначаването на длъжностни лица и други служители на Службата на длъжност генерален директор (степени AD 16/AD 15) и директори (степени AD 15/AD 14), а именно изготвяне на обява за работа, разглеждане на кандидатурите и определяне на жури за конкурс във връзка с този вид длъжности.
3. Правомощията на органа по назначаване и на органа за сключване на трудови договори по отношение на длъжностните лица и на другите служители на Службата се изпълняват от Комисията. Комисията може да делегира някои от своите правомощия в рамките на Комисията на директора на Службата. Делегирането се извършва при същите условия като за генералните дирекции на Комисията.
4. При условията на параграф 2 приетите от Комисията разпоредби и процедури за прилагането на Правилника за длъжностните лица и Условията за работа на другите служители се прилагат за длъжностните лица и другите служители на Службата при същите условия като за длъжностните лица и другите служители на Комисията, които работят в Люксембург.
5. Длъжностните лица на всички институции се уведомяват за всички свободни работни места в рамките на Службата, след като органът за назначаване или органът за сключване на трудови договори решат да открият работното място.
6. На всеки три месеца директорът на Службата уведомява управителния съвет относно управлението на персонала.

Член 11

Финансови аспекти

1. Бюджетните кредити на Службата, чиято обща сума се вписва в отделна бюджетна позиция в раздела за бюджета на Комисията, са описани подробно в приложението към този раздел. Това приложение се представя под формата на отчет за приходите и разходите, като разпределението е същото като в раздела на бюджета.
2. Щатното разписание на Службата е посочено в приложението към щатното разписание на Комисията.
3. Всяка институция е разпоредител с бюджетни кредити за реда „разходи за публикуване“ от бюджета си.
4. Всяка институция може да делегира правомощия на разпоредител с бюджетни кредити на директора на Службата за управлението на кредити, вписани в раздела и определя границите и условията на това делегиране в съответствие с Финансовия регламент. Директорът на Службата уведомява управителния съвет за това делегиране на всеки три месеца.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

5. Бюджетното и финансовото управление на Службата се извършва в съответствие с Финансовия регламент и подробните правила за прилагането му и с финансовата рамка, която е в сила за Комисията, включително за кредитите, отпуснати от институции, различни от Комисията.

6. Счетоводството на Службата се изготвя в съответствие със счетоводните правила и методи, одобрени от счетоводителя на Комисията. Службата води отделно счетоводство за продажбата на Официален вестник и на публикациите. Нетните приходи от продажбите се изплащат на институциите.

Член 12

Проверка

1. Функцията на вътрешен одитор на Службата се упражнява от вътрешния одитор на Комисията в съответствие с Финансовия регламент. Службата изготвя вътрешен одит, който е аналогичен на предвидения в генералните дирекции и служби на Комисията начин. Институциите могат да поискат от директора на Службата да включи специфични одити в работната програма на вътрешния одит на Службата.

2. Службата отговаря на въпроси във връзка с нейните правомощия в рамките на мисията на Европейската служба с борба с измамите (OLAF). За да се гарантира закрилата на интересите на Европейския съюз, се изготвя споразумение, което обхваща начините за взаимно уведомяване между председателя на управителния съвет и директора на OLAF.

Член 13

Жалби и искания

1. Службата отговаря за отговорите на исканията на Европейския омбудсман и на Европейския надзорен орган за защита на личните данни в рамките на своите правомощия.

2. Правните искове в областите на правомощия на Службата се насочват срещу Комисията.

Член 14

Достъп на обществеността до документи

1. Директорът на Службата взема решенията, посочени в член 7 от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията⁽¹⁾. При отказ решенията по потвърдителни искания се взимат от генералния секретар на Комисията.

2. Службата разполага с регистър на документи в съответствие с член 11 от Регламент (ЕО) № 1049/2001.

Член 15

Отмяна

Решение 2000/459/ЕО, ЕОВС, Евратом се отменя.

Позоваванията на отмененото решение се считат за позовавания на настоящото решение.

Член 16

Пораждане на действие

Настоящото решение поражда действие в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

⁽¹⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

Съставено в Брюксел и Люксембург на

За Европейския парламент
Председател

За Комисията
Председател

За Сметната палата
Председател

За Съвета
Председател

За Съда на Европейските общности
Председател

За Европейския икономически и социален
комитет
Председател

За Комитета на регионите
Председател

2010/C 76 E/16	Европейски инструмент за съседство и партньорство Резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно прегледа на Европейския инструмент за съседство и партньорство (2008/2236(INI))	83
2010/C 76 E/17	Приоритети в борбата срещу болестта на Алцхаймер Декларация на Европейския парламент за приоритетите в борбата срещу болестта на Алцхаймер	90

II Съобщения

СЪОБЩЕНИЯ НА ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Европейски парламент

СЕСИЯ 2008—2009

Заседания от 18 и 19 февруари 2009 г.

Протоколите от тази сесия са публикувани в [ОВ С 202 Е, 27.8.2009 г.](#)

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

2010/C 76 E/18	Процедура с асоциирани комисии — проверка на кворума (тълкуване на членове 47 и 149 от Правилника) Решение на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно тълкуването на член 47 и член 149, параграф 4 от Правилника за дейността на ЕП относно процедурата с асоциирани комисии, респ. относно проверката на кворума	93
----------------	--	----

III Подготвителни актове

Европейски парламент

СЕСИЯ 2008—2009

Заседания от 18 и 19 февруари 2009 г.

Протоколите от тази сесия са публикувани в [ОВ С 202 Е, 27.8.2009 г.](#)

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

Четвъртък, 19 февруари 2009 г.

2010/C 76 E/19	Правна рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI) * Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за регламент на Съвета за правната рамка на Общността за европейска научноизследователска инфраструктура (ERI) (COM(2008)0467 – C6-0306/2008 – 2008/0148(CNS))	94
----------------	--	----

2010/C 76 E/20	<p>Конвенция за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболов в североизточната част на Атлантическия океан *</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за решение на Съвета за одобрение на измененията в Конвенцията за бъдещо многостранно сътрудничество в областта на риболов в североизточната част на Атлантическия океан, позволяващи създаването на процедури за разрешаване на спорове, за разширяване на приложното поле на Конвенцията и за преразглеждане на целите на Конвенцията (COM(2008)0512 – С6-0338/2008 – 2008/0166(CNS)) ..... 107</p>	107
2010/C 76 E/21	<p>Санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за директива на Европейския парламент и на Съвета за прилагане на санкции срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава (COM(2007)0249 – С6-0143/2007 – 2007/0094(COD)) ..... 107</p> <p>R6_TC1-COD(2007)0094</p> <p>Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 февруари 2009 г. за приемане на Директива 2009/.../ЕО на Европейския парламент и на Съвета за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава ..... 108</p> <p>ПРИЛОЖЕНИЕ ..... 108</p>	107
2010/C 76 E/22	<p>Статистика за земеделските култури ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно статистика за земеделските култури (COM(2008)0210 – С6-0179/2008 – 2008/0079(COD)) ..... 108</p> <p>R6_TC1-COD(2008)0079</p> <p>Позиция на Европейския парламент, приета на първо четене на 19 февруари 2009 г. с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета относно статистика за растителните култури и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 837/90 и (ЕИО) № 959/93 на Съвета ..... 109</p>	108
2010/C 76 E/23	<p>Общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти (преработка) ***I</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно общите правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти (преработка) (COM(2007)0848 – С6-0006/2008 – 2007/0287(COD)) ..... 109</p> <p>R6_TC1-COD(2007)0287</p> <p>Позиция на Европейския парламент приета на първо четене на 19 февруари 2009 г. с оглед приемането на Регламент (ЕО) № .../2009 на Европейския парламент и на Съвета относно общи правила за определянето, описанието и представянето на ароматизирани вина, ароматизирани напитки на винена основа и ароматизирани коктейли от лозаро-винарски продукти (преработка) ..... 110</p>	109
2010/C 76 E/24	<p>Намалени ставки на данъка върху добавената стойност *</p> <p>Законодателна резолюция на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно предложението за директива на Съвета за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на намалените ставки на данъка върху добавената стойност (COM(2008)0428 – С6-0299/2008 – 2008/0143(CNS)) ..... 110</p>	110
2010/C 76 E/25	<p>Служба за публикации на Европейския съюз</p> <p>Решение на Европейския парламент от 19 февруари 2009 г. относно проекта на решение на Европейския парламент, Съвета, Комисията, Съда на Европейските общности, Сметната палата, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно организацията и работата на Службата за публикации на Европейския съюз (2008/2164(ACI)) ..... 112</p> <p>ПРИЛОЖЕНИЕ ..... 114</p>	112

Легенда на използваните символи

- * процедура на консултация
- **I процедура на сътрудничество, първо четене
- **II процедура на сътрудничество, второ четене
- *** одобрение
- ***I процедура на съвместно вземане на решение, първо четене
- ***II процедура на съвместно вземане на решение, второ четене
- ***III процедура на съвместно вземане на решение, трето четене

(Посочената процедура се базира на предложеното от Комисията правно основание)

Политически изменения: нов или изменен текст се обозначава с подчертан курсив; заличаванията се посочват със символа █ .

Технически поправки и промени от страна на службите: нов или променен текст се обозначава с курсив; заличаванията се посочват със символа ||.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

